

Onsdag den 26. oktober 2011 (D)

1

5. møde

Onsdag den 26. oktober 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Karen Jespersen (V):

Vil regeringen oplyse, hvilke målsætninger den har for de kommende trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter, og hvornår ministeren agter at indkalde til disse forhandlinger?

(Spm. nr. S 66 (omtrykt)).

2) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Vil ministeren garantere, at millionærskatten ikke bliver en del af en aftale om regeringens skattepolitik?

(Spm. nr. S 310).

3) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvad har efter ministerens opfattelse ændret sig i dansk økonomi siden den 15. september i år, som gør, at regeringen ikke længere mener, at der er råd til at gennemføre de løfter, man gav vælgerne under valgkampen?

(Spm. nr. S 312).

4) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Er ministeren enig i statsministerens løfte i Børsen den 21. oktober 2011 om, at ingen skatter eller afgifter skal stige ud over de 5 mia. kr., som fremgår af regeringsgrundlaget?

(Spm. nr. S 328).

5) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at afgifter opkrævet ved en betalingsring adskiller sig fra andre afgifter og skatter, så de ikke er omfattet af det af statsministeren afgivne løfte i Børsen den 21. oktober 2011 om ikke at hæve skatterne med mere end 5 mia. kr., selv om begge dele belaster danske familiers økonomi?

(Spm. nr. S 330).

6) Til skatteministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Vil ministeren oplyse, om regeringens politik vedrørende afgiftsforhøjelser på dagligvarer er, som det fremgår af regeringsgrundlagets side 10, hvor der står, at »den øgede beskatning kan være forhøjelse af afgifter på cigaretter, usunde fødevarer og øl og vin«, eller er, som det fremgår af side 43, hvor det hedder, at »regeringen vil forhøje cigaretafgifterne og afgifterne på øl, vin, sukker, fedt og anden usund mad«?

(Spm. nr. S 254).

7) Til skatteministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Forventer ministeren, at en forhøjelse af afgifter på cigaretter, usunde fødevarer, øl og vin vil føre til en stigende grænsehandel?

(Spm. nr. S 255).

8) Til skatteministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Hvorfor vil regeringen ikke gennemføre skattelettelser, der øger arbejdsudbuddet med 19.000 personer og således bidrager til en styrkelse af de offentlige finanser på 5 mia. kr.?

(Spm. nr. S 317).

9) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvordan vil ministeren sikre, at der er det tilstrækkelige antal pendlerparkeringspladser ved hver af de sjællandske togstationer, når betalingsringen omkring København bliver gennemført?

(Spm. nr. S 270).

10) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren, at det opfylder regeringens ambitioner om en bedre kollektiv trafik, når DSB sætter 30 år gamle MR-tog ind på strækningerne mellem Esbjerg og Aarhus og mellem Aarhus og Aalborg?

(Spm. nr. S 269).

11) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Vil ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser en kilometerbaseret ekstra afgift på lastbiler i størrelsesordenen 1,5 mia. kr. om året efter ministerens opfattelse vil få for samfundets mobilitet og dermed for væksten, konkurrenceevnen og jobskabelsen i Danmark?

(Spm. nr. S 323, skr. begr.).

12) Til transportministeren af:

Martin Geertsen (V):

Er ministeren enig i, at den daværende regering (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten i forbindelse med finanslovforhandlingerne for år 2000 indgik en »Aftale om Trafik«, som senere muliggjorde indkøb af IC4-togene?

(Spm. nr. S 315).

13) Til transportministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Finder ministeren det rimeligt og i overensstemmelse med regeringens overordnede målsætning for den kollektive trafik, at rejsende med DSB fra Aalborg til eksempelvis Odense eller København i henhold til den ny køreplan på 5 daglige afgang skal skifte tog i Aarhus med dertilhørende 25 minutters ventetid på perronen? (Spm. nr. S 334, skr. begr.).

14) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at togene stopper ved Viby og Borup stationer, som angivet i køreplanen, samt at der i øvrigt sikres rettidig togafgang fra disse stationer? (Spm. nr. S 281).

15) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at løse IC4-skandalen og den manglende elektrificering af jernbanenettet i Danmark? (Spm. nr. S 271).

16) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Agter ministeren at udarbejde planer for indsættelse af moderne og driftssikkert rullende materiel på jernbanenettet i hele Danmark i lyset af de vedvarende store tekniske fejl og mangler på de leverede IC4-tog? (Spm. nr. S 325, skr. begr.).

17) Til transportministeren af:

Martin Geertsen (V):

Er ministeren enig med MF Rasmus Prehn, som til bl.a. Ekstra Bladet den 10. oktober 2011 udtaler, at man må »finde de personer, der kan drages til ansvar« for IC4-skandalen? (Spm. nr. S 316).

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at den øremærkede 3-måneders-barsel til mænd ikke medvirker til, at forældre opgiver at afholde hele barslen? (Spm. nr. S 81 (omtrykt)).

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Christian Juhl (EL):

Overvejer regeringen at annullere dagpengeændringerne, så trygheden kan genskabes for de mange ledige? (Spm. nr. S 297, skr. begr. (omtrykt)).

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Christian Juhl (EL):

Overvejer regeringen at annullere de påtænkte ændringer i tilbage-trækningsreformen, til vi er ovre den økonomiske krise? (Spm. nr. S 298, skr. begr. (omtrykt)).

21) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Når der i regeringsgrundlaget står, at der vil blive taget konkrete initiativer til bl.a. at nedbringe den store dødelighed blandt misbrugere på gaden, vil ministeren så oplyse, om ministeren vil få etableret fixerum, eller om man vil sikre konkret stoffri behandling til misbrugere? (Spm. nr. S 27 (omtrykt)).

22) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Joachim B. Olsen (LA):

Vil ministeren undersøge, om der er effektiviseringsgevinster ved at sætte sundhedsydelse i udbud? (Spm. nr. S 292).

23) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvilket fagligt grundlag mener ministeren kan understøtte den udtalelse, som ministeren gav til DR den 19. oktober 2011, hvor ministeren udtalte, at regeringen vil afskaffe gebyret på tolkebistand i sundhedsvæsenet – bl.a. fordi der er rejst »begrundet frygt« for, at gebyret får nogle patienter til at fravælge at søge lægehjælp? (Spm. nr. S 339).

24) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Er ministeren enig med den socialdemokratiske sundhedsordfører, der på Berlingske Tidendes hjemmeside den 11. oktober 2011 forklarer regeringens manglende indfrielse af valgløfterne på sundhedsområdet med, at Radikale Venstre kom med i regeringen? (Spm. nr. S 336).

25) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Hans Andersen (V):

Hvilket fagligt grundlag mener ministeren kan begrunde ministerens udtalelse til DR den 19. oktober 2011 om, at regeringen vil afskaffe gebyret på tolkebistand i sundhedsvæsenet, bl.a. fordi det har givet for stort administrativt arbejde for regionerne? (Spm. nr. S 342).

26) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Benedikte Kiær (KF):

Hvad er årsagen til ministerens udtalelser om, at Rigsrevisionen siger, at privathospitalerne skulle være overbetalt med 1 mia. kr., når det ikke er sandt, at Rigsrevisionen skulle have sagt dette? (Spm. nr. S 341).

27) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Vil ministeren tilføre de nye supersygehuse flere midler i fremtiden, når nu den nye regering ikke vil gøre brug af privathospitaler? (Spm. nr. S 29 (omtrykt)).

28) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karsten Lauritzen (V):

Agter ministeren at tilføre de ekstra ressourcer til at hjælpe voldtægts ofre, som SF's socialordfører Özlem Cekic lovede i TV-Avisen kl. 18.30 søndag den 16. oktober 2011, og hvorledes vil ministeren finansiere indsatsen? (Spm. nr. S 340).

29) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Hvor lang tid mener ministeren, at patienterne maksimalt skal vente på behandling på skadestuen? (Spm. nr. S 332).

30) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Mener ministeren stadig, at stat og kirke skal adskilles, vil ministeren som følge af sin holdning rejse krav om, at grundloven laves om, og hvilken betydning mener ministeren og regeringen, at folkekirken har for Danmark i fremtiden? (Spm. nr. S 351, skr. begr.).

31) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Mener ministeren, at det er rimeligt at pålægge folkekirken et vielsesritual for homoseksuelle, vil ministeren pålægge andre trossamfund, heriblandt muslimerne, det samme vielsesritual, og er det rigtigt forstået, at ministeren har tilkendegivet, at politikerne og Folketinget selv kan udarbejde et vielsesritual?

(Spm. nr. S 352, skr. begr.).

32) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvordan ser ministeren, at Danmark skal bidrage i den store internationale styrke, som ministeren i 21. Søndag den 16. oktober 2011 varslede skulle sættes ind i Somalia, og som ministeren mener skal sættes ind efter en eventuel våbenhvile i Somalia?

(Spm. nr. S 311).

33) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Når ministeren i Jyllands-Posten den 10. oktober 2011 udtalte sig positivt for uddeling af danske skatte kroner i »bloktilskud« til en række ulande, som så efter ministerens opfattelse sagtens kan bruges på nye Mercedesbiler til de politiske magthavere i landene, er det så en politisk linje, som S-R-SF-regeringen agter at støtte i praksis?

(Spm. nr. S 313).

34) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Finder ministeren det rimeligt, at 85 pct. af de anvendte kulturstøttemidler går til kulturprojekter i hovedstadsområdet?

(Spm. nr. S 268, skr. begr.).

35) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Vil ministeren konkretisere, hvad han mener kan betegnes som kulturel og kunstnerisk kvalitet, idet ministeren i sit kulturoplæg »Kulturens Marshallplan« gør rede for, at netop dette er ministerens målestok for ethvert kulturpolitisk spørgsmål?

(Spm. nr. S 326, skr. begr.).

Lovforslag nr. L 5 (Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union. (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling)) og

Lovforslag nr. L 6 (Forslag til lov om ændring af international købelov og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. (Gennemførelse i dansk ret af del II om aftalens indgåelse i FN-konventionen om aftaler om internationale køb)).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 3 (Forslag til folketingsbe slutning om en særskilt straf for identitetstyveri og identitetssvindel).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Anne Bastrup (SF) har meddelt, at hun ønsker at nedlægge sit hverv som tingsekretær.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykke som givet.
Det er givet.

Det pågældende valgforbund har derefter udpeget John Dyrby Paulsen som ny tingsekretær.

Meddelelsen herom vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Socialdemokraternes folketingsgruppe har meddelt mig, at den har udpeget medlem af Folketinget Mogens Jensen som statsrevisor i stedet for medlem af Folketinget Carsten Hansen, der er blevet udnævnt til minister.

Endvidere har Det Radikale Venstres folketingsgruppe meddelt mig, at den har udpeget hr. Klaus Frandsen som statsrevisor i stedet for medlem af Folketinget Mogens Lykketoft, der har ønsket at nedlægge sit hverv som statsrevisor.

Det er vigtigt, at dette bliver sagt nu, for mødet hos Statsrevisorerne starter kl. 13.15. Derfor er det vigtigt at få det på plads nu.

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Så er mødet åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Søren Espersen (DF), Marianne Jelved (RV) og Holger K. Nielsen (SF):

Lovforslag nr. L 4 (Forslag til lov om ændring af lov om revisionen af statens regnskaber m.m. (Fastsættelse af mandatperiode for rigsrevisor, udpegning af sætterigsrevisor, ændring af fristen for afgivelse af ministerredegørelser, ansættelse og afskedigelse af medarbejdere i 37. lønramme eller højere og etablering af hjemmel til opkrævning af betaling for visse revisionsydelser)).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget skatteministeren og social- og integrationsministeren.

Det vil være sådan, at der, hvis vi fordeler tiden nogenlunde jævnt, vil være 4-5 medlemmer, der kan nå at stille spørgsmål.

Til skatteministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Gitte Lillelund Bech (V)

Kristian Thulesen Dahl (DF)

Leif Mikkelsen (LA)

Ellen Trane Nørby (V)

Mads Rørvig (V)

Henrik Høegh (V)

Jacob Jensen (V)

Lykke Friis (V)

Martin Geertsen (V)

Troels Lund Poulsen (V)

Torsten Schack Pedersen (V) og

Inger Støjberg (V)

Til social- og integrationsministeren er anmeldt følgende spørger:

Inger Støjberg (V)

Martin Henriksen (DF)

Joachim B. Olsen (LA)

Eyvind Vesselbo (V)

Anne-Mette Winther Christiansen (V)

Hans Andersen (V) og

Karin Nødgaard (DF)

Hvis flere ønsker at melde sig som spørger, har de næppe nogen chance for at få ordet alligevel.

I første runde har spørger og minister hver op til 2 minutters taletid. Herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Jeg giver ordet til fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 10

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak, hr. formand. Jeg har set frem til den her spørgetime, og det har jeg, fordi det er første gang, hvor der rent faktisk er mulighed for at stille uforberedte spørgsmål ... [Lyddudfald].

Jeg har sådan set et helt konkret spørgsmål til ministeren, som er foranlediget af, at ministeren og jeg jo har talt i telefon sammen ad flere omgange, og det er: Hvad er ministerens holdning til, hvordan samarbejdet mellem en minister og det respektive fagudvalg skal foregå? Tak.

Kl. 13:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:03

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Jeg er også rigtig glad for at være her, jeg har glædet mig meget. Jeg tror, det er vigtigt, dels at vi kan have de her direkte meningsudvekslinger, dels at regeringens ministre og Folketingets udvalg har et godt samarbejde, som også er det, spørgsmålet omhandler.

Jeg vil gerne understrege, at det for mig er meget vigtigt, at samarbejdet mellem Skatteudvalget og mig som skatteminister kommer til at være båret af tillid og også af fleksibilitet. Og jeg er helt indstillet på for mit vedkommende at yde det, der skal til, for at vi to og også jeg og resten af udvalget kan få et godt samarbejde.

I forhold til det kalenderfnidder, der har været i løbet af dagen, har jeg beklaget det over for dig og også over for udvalget, og det håber jeg at man tager til efterretning.

Kl. 13:04

Formanden:

Jeg skal lige minde ministeren om, at vi ikke siger du til hinanden inde i Folketingssalen.

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:04

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak, hr. formand. Nu vedrørte mit spørgsmål sådan set ikke det konkrete kalenderfnidder, der har været. Det, jeg er interesseret i, er, hvordan ministeren ser, at et samarbejde mellem ministeren og det respektive udvalg rent faktisk skal foregå.

Jeg er glad for tilsagnet om, at der skal være et rigtig godt samarbejde. Men betyder det, at skatteministeren altid vil prioritere rege-

ringens interne møder højere end møder i Skatteudvalgets ordinære mødetid?

Kl. 13:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:04

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil altid prioritere møder med udvalget højt – og samråd i særdeleshed. Det er klart, at der er en god tradition for, at regering og Folketing arbejder sammen, og det gælder også i forhold til at sikre, at der både kan være mulighed for, at regeringens interne møder og Folketingets møder bliver afviklet. Men det er klart, at for mig har mødedeltagelse i Skatteudvalget høj prioritet.

Kl. 13:05

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:05

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Jeg vil spørge, om ministeren er bekendt med Håndbog for folketingsarbejdet. Den er nu kommet i en ny udgave i oktober 2011, og på side 117 kan man læse, at der står om samråd:

»Samråd afholdes som udgangspunkt i forbindelse med udvalgets faste møde, og ministeren bør derfor være forberedt på at kunne blive indkaldt – evt. med kort varsel.«

Tilsvarende fremgår det af den vejledning, der er udsendt til Folketingets formænd for de stående udvalg, at – og vi slår op under samråd:

»Ressortministeren for et udvalg bør som udgangspunkt være indstillet på at møde i samråd i udvalget på udvalgets sædvanlige mødetidspunkt, senest 2-3 uger efter et samrådspørgsmål er stillet, således at sagen ikke mister aktualitet.«

Betyder det så, at når vi fremadrettet kommer til at diskutere mødeplan for Skatteudvalget, så er skatteministeren villig til at møde op i den ordinære mødetid, som for Skatteudvalget er onsdag formiddag kl. 9.30? Jeg er villig til at give det tilbud, som vi også gav til tidligere skatteministre fra regeringen med den anden farve, nemlig at samrådene kan starte kl. 10.

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:06

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg deltager naturligvis i samråd og glæder mig også til dem, der allerede er planlagt. Og det er klart, at jeg håber, Skatteudvalget og jeg som minister kan have et godt samarbejde også om den fremtidige kalenderplanlægning.

Kl. 13:06

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til skatteministeren er af Kristian Thulesen Dahl. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:06

Spm. nr. US 11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Nu er skatteministeren jo – og velkommen til – kommet i Folketingssalen, og vi har jo haft lyst til at spørge skatteministeren om mange ting i lang tid, for vi har jo forstået, at skattemini-

steren jo er en af de virkelige bagmænd. Det er jo af medierne fremgået, at skatteministeren i virkeligheden er den drivkraft, der har sikret, at fru Helle Thorning-Schmidt er blevet statsminister, så vi nu skal titulere hende statsminister her i salen, og at vi har fået en regering bestående bl.a. af Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, og derfor er det jo uhyre interessant at høre skatteministerens syn på nogle af de ting, der har været helt bærende i den proces, der har ledt frem til, at skatteministeren nu er blevet minister og deltager i en regering og deltager i et af, har jeg forstået, allermest magtfulde udvalg – og tillykke også med det.

Noget af det, som har været meget betegnende, er jo, at man har udstedt en masse løfter. Man har meget firkantet sagt nogle ting, som man ville have gennemført, og der kan man jo ikke få nogen bedre end den egentlige bagmand selv til at svare i forhold til sådan nogle spørgsmål. »Fair Forandring – Tryghed om skat og velfærd« var jo et af de oplæg, som blev udgivet, og som dannede optakt til, at man kunne få regeringsmagten. Det var jo en skattepolitik, der var meget klar med hensyn til, hvad man ville, det var en skattepolitik, der endda blev ledsaget af den nuværende statsministers ord om – og jeg citerer: Det, vi lægger frem i dag, er ikke et forhandlingsoplæg til resten af oppositionen. Det, vi lægger frem i dag, bliver skrevet ind i et kommende regeringsgrundlag, det er det, vi gennemfører efter et valg. »Fair Forandring« er en ny regerings skattepolitik, hverken mere eller mindre. Citat slut. Og det var så den nuværende statsminister, der sagde det.

Mit spørgsmål til skatteministeren er derfor: Hvor i regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen«, som nu er en realitet, kan jeg genfinde den skattepolitik, som er illustreret i »Fair Forandring«, som altså ikke skulle ændres med et komma – det blev det, der blev skrevet ind i et regeringsgrundlag, hverken mere eller mindre?

Kl. 13:08

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 13:08

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringsgrundlaget, som er en vigtig publikation at have læst – og det kan jeg også forstå at hr. Kristian Thulesen Dahl har gjort – beskriver meget præcist, hvad der er regeringens skattepolitik. Regeringens skattepolitik handler om for det første om sikre en ansvarlig finansiering af bedre velfærd. Vi siger meget klart, at hvis vi skal udbygge sygehuse, og hvis vi skal lave bedre uddannelser, kræver det en ansvarlig finansiering krone til krone. Og derfor fremgår det af regeringsgrundlaget, at regeringen vil øge skatter og afgifter målrettet for at sikre et provenu på 5 mia. kr. til at finansiere bedre offentlig service.

For det andet vil vi sanere og reducere erhvervstilskud for i alt 2 mia. kr., der ligeledes kan gå til at sikre bedre service og ordentlige skoler og sygehuse.

Som det sidste store element i regeringens skattepolitik vil vi gennemføre en skattereform. Den skattereform skal bygge på tre bærende elementer. Det første er, at den skal være fuldt finansieret. Det andet er, at skatten på arbejdsindkomst skal sænkes markant, og det skal jo så finansieres ved øgede skatter og afgifter på andre kilder. Og sidst, men ikke mindst, er det tredje bærende element, at en ny skattereform skal have en rimelig social balance.

Så det er sådan i kort form det, som man af regeringsgrundlaget kan læse er regeringens skattepolitik.

Kl. 13:10

Formanden:
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til skatteministeren. Det illustrerede jo så på fornem vis, at det, der fremgår af »Fair Forandring«, og som ikke kunne være anderledes – det måtte man bare tage, som det var; der kunne ikke ændres et komma; det var det her, hverken mere eller mindre, der ville blive skrevet ind i regeringsgrundlaget – er ændret, for her fik vi jo lige med skatteministerens besvarelse en enestående forklaring på, at sådan er det ikke blevet. Og det løfte, man gav, var ikke et almindeligt løfte, det var jo et meget firkantet løfte. Der var man kompromisløs, for da sagde man jo, at det var et ultimatum; det måtte resten af oppositionen bare godtage, for det kunne ikke ændres. Og selv på sådan et område, hvor det altså ikke bare var et – i citationstegn – valglofte, men et ultimatum, har Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti ændret politik for at komme i regering. Jeg synes, det er meget, meget befriende, så ærligt det er blevet sagt.

Det levner så et spørgsmål, som jeg også tidligere har rejst til skatteministeren og ikke fået svar på. Så for at tage et enkelt eksempel ud af skattepolitikken, det med millionærerne, vil jeg spørge: Vil regeringens skattepolitik medføre, at millionærer kommer til at betale mere i personskat eller mindre i personskat?

Kl. 13:11

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 13:11

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Først vil jeg sige, at jeg er glad for, at vi har fået styr på, hvad regeringens skattepolitik er – det er jo vigtigt. Derudover vil jeg sige i forhold til millionærskatten – og det har jeg også gjort meget klart – at det ikke er regeringens politik at indføre en millionærskat, og at vi ikke har nogen planer om at indføre en sådan skat. Det, vi til gengæld har sagt meget klart, er, at de mest velhavende også skal bidrage til en skattereform, der markant sænker skatten på arbejde. Og den position er, synes jeg, sådan set rimelig klar. Jeg kan godt forstå den almindelige – hvad kan man sige? – opmærksomhed omkring, hvad sådan en skattereform her kommer til at indeholde, men der må jeg bede om Folketingets tålmodighed. Regeringen skal nok fremlægge et helt konkret forslag til, hvordan en sådan skattereform kan se ud, og den vil vi så drøfte med Folketingets partier, og forhåbentlig kan det danne baggrund for en bred aftale.

Kl. 13:12

Formanden:
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal lige med det samme sige, at jeg ikke synes, der blev fuldstændig klarhed over regeringens skattepolitik, sådan som skatteministeren lige sagde. Der blev klarhed over, at »Fair Forandring«, som var et ultimatum til resten af oppositionen, ikke er blevet skrevet ind i regeringsgrundlaget. Det vil sige, at det løfte, som ikke bare var et almindeligt løfte, men et ultimatum til resten af oppositionen, kunne S og SF ikke engang levere i regeringsgrundlaget, da det kom til stykket.

Med hensyn til det med millionærer vil jeg sige, at mit spørgsmål faktisk ikke var om millionærskatten, for den har jeg læst at der jo er meget modstridende meldinger fra Socialistisk Folkeparti om – der er en politisk ordfører, der stadig kæmper for at få indført en millionærskat, og der er en SF-skatteminister, som kæmper imod. Mit spørgsmål var det simple, om man vil se en skattepolitik, der vil sikre, at millionærer kommer til at betale mere i personskat eller mindre

i personskat. Det, vi har set er regeringens politik indtil nu, er, at millionærer kommer til at betale mindre i personskat, og det står i dyb kontrast til det, man sagde i valgkampen. Og derfor synes jeg, at skatteministeren en gang for alle nu må kunne svare på det enkle spørgsmål: Med den skattepolitik, regeringen kommer til at føre i de kommende år, vil folk med millionærindkomster så komme til at betale mere eller mindre i personskat?

Kl. 13:13

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:13

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen jeg synes, det er meget klart at sige, at vi vil gennemføre en skattereform, der sænker skatten på arbejdsindkomst markant, og at den er fuldt finansieret og har en rimelig social balance. Det vil i sigens natur betyde, at også de mest velstillede skal holde for, når vi skal sikre finansieringen til at sænke skatten på arbejdsindkomst. Men med hensyn til hvordan den konkrete udformning af en skattereform kommer til at se ud, vil jeg sige, at vi vil forbeholde os retten til at lave et grundigt forarbejde, udarbejde et helt konkret oplæg og fremlægge det og så drøfte det med Folketingets partier.

Kl. 13:14

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til skatteministeren er af hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:14

Spm. nr. US 12

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Da det er første gang, vi står over for hinanden her i salen, vil jeg gerne byde ministeren velkommen til arbejdet og egentlig stille et ganske stilfærdigt og enkelt spørgsmål: Hvad mener ministeren om ansættelsen af personer i topstillinger i Skatteministeriet, selv om disse ifølge pressen har udbetalt sorte penge?

Kl. 13:14

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:14

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Først tak for velkomsten. Det er dejligt at være her, og det er også dejligt at blive så pænt modtaget – så kvittering for det.

Jeg har også noteret mig den artikel, der er i dagens udgave af B.T., men jeg har også noteret mig, at Dansk Ungdoms Fællesråd har taget alle Rigsrevisionens bemærkninger til efterretning og fulgt dem, og derfor betragter jeg sådan set sagen, som du refererer til, som afsluttet, og jeg har fuld tillid til min særlige rådgiver.

Kl. 13:15

Formanden:

Jeg skal igen minde om det med duformen, som vi ikke bruger her. (Skatteministeren (Thor Möger Petersen): Det er klart). Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:15

Leif Mikkelsen (LA):

Tak. Jeg tager så som givet fra skatteministerens svar, at hvis det nu er sandt, hvad der står i pressen, nemlig at der er foregået ting, der har relation til sorte penge, vil ministeren reagere på det. Man kan ikke have personer, der har forbrudt sig mod en skattelov, de selv skal forvalte, ansat i den slags stillinger.

Men det bliver jo interessant i forhold til den skattepolitik, der i øvrigt føres, og som jo betyder høj skat på arbejde i Danmark. Derfor er spørgsmålet: Mener ministeren, at tilskyndelsen til sort arbejde kan reduceres, ved at man får reduceret skatten på arbejde i Danmark?

Kl. 13:16

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:16

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det var jo lidt to spørgsmål i et, men hvad angår min særlige rådgiver, vil jeg bare understrege, at jeg har fuld tillid til min særlige rådgiver, og at jeg betragter den sag, der har været omtalt i dagspressen, som lukket, og jeg vil i øvrigt ikke gå mere ind i den.

Så spørges der til sort arbejde mere generelt og om, hvordan man kan reducere mængden af sort arbejde. Det synes jeg er et meget vigtigt spørgsmål, og det ligger også regeringen meget på sinde at reducere omfanget af sort arbejde. Jeg tror personligt, at det er meget vigtigere at kigge både på reglerne og på eventuelle skærpelser i den forbindelse. Derfor har jeg allerede igangsat visse undersøgelser, som jeg nok skal orientere offentligheden og Folketinget om, når resultaterne kommer.

Kl. 13:17

Formanden:
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:17

Leif Mikkelsen (LA):

Spørgsmålet gik egentlig mere på, om ministeren har nogle forventninger om, at en reduktion af skatten på alment lønarbejde også vil kunne reducere tilskyndelsen til, lysten til sort arbejde. Vi ved vel godt, at det i hvert fald ikke indtil nu er lykkedes at afskaffe sort arbejde i Danmark, så spørgsmålet er, om det optager ministeren i relation til forarbejdet til den skattereform, der kommer, at sænkningen af skatten på arbejde måske er det stærkeste kort til at modvirke sort arbejde.

Kl. 13:17

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:17

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg synes, at den vigtigste årsag til, at vi skal sænke skatten på arbejde, er, at vi skal lave et moderne skattesystem, hvor vi i højere grad giver et skulderklap til dem, der yder en ekstra indsats. Sagen er jo, at vi står i en stor økonomisk krise, og hvis Danmark skal have gang i væksten og vi også skal kunne sikre velfærden ikke kun her og nu, men også i fremtiden, er det faktisk danskerne, der skal arbejde sig igennem krisen. Og der synes jeg det er vigtigt at også den hårdtarbejdende industriarbejder og rengøringsassistenten får et skulderklap for en ekstra indsats. Det er det, jeg er optaget af i forbindelse med en skattereform, og det, der er årsagen til, at regeringen mener, at det er vigtigt at sænke skatten på arbejde.

Kl. 13:18

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren af fru Ellen Trane Nørby. Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:18

Spm. nr. US 13

Ellen Trane Nørby (V):

Tak, hr. formand.

Jeg vil gerne følge lidt op på, hvad fru Gitte Lillelund Bech havde fokus på, netop samarbejdet mellem Folketinget og ministerierne, fordi det jo ikke er nok at have erklæret sine hensigter og skrive florumvundet om det brede samarbejde, hvis det så er tilfældet, når det brede samarbejde mellem regeringen og Folketinget skal stå sin prøve i praksis, at det er helt andre signaler, der bliver udsendt. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren jævnfør de regler, der også er i »Håndbog i Folketingsarbejdet«, er villig til at møde frem på Skatteudvalgets faste mødetidspunkt, sådan at ministeren kan deltage i det parlamentariske arbejde, der ligger i udvalget. Jeg går ud fra, at det er et så enkelt spørgsmål, at ministeren kan besvare det med et ja eller et nej.

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Som jeg også har nævnt tidligere, er det meget vigtigt for mig at have et godt samarbejde med Skatteudvalget. Jeg tror også, at det er vigtigt for danskerne, at Folketingets partier evner at samarbejde bredt om skattepolitikken. De bedste løsninger i forhold til skattepolitik tror jeg faktisk sikres, hvis vi bredt her i Folketinget samarbejder om dem.

Hvad angår samrådstidspunkter, vil jeg investere meget energi i som minister at sikre en god dialog med udvalget om, hvornår de skal placeres. Det er også min formodning og forventning, at udvalget er indstillet på at have den drøftelse, der er tradition for her i Folketinget om, hvornår man placerer samråd.

Kl. 13:20

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:20

Ellen Trane Nørby (V):

Det er rigtigt, at der er en god tradition for, at man samarbejder, og også for at have et fleksibelt samarbejde med hinanden, og fleksibilitet har Skatteudvalget jo i høj grad udvist. Skatteministeren har jo ønsket at flytte mødet, der bliver afholdt her i dag kl. 13.35, ikke mindre end fire gange inden for meget kort tid, og derfor er det bestemt ikke Skatteudvalget, der ikke har udvist fleksibilitet.

Det, der er det relevante spørgsmål, er jo ikke det, der vedrører det brede samarbejde, men om vi kan få et kort svar, enten med et ja eller nej, på, om skatteministeren vil møde op i Skatteudvalget på Skatteudvalgets faste mødetidspunkt til samråd, sådan at man netop kan opnå det brede samarbejde, som forudsætter, at ministeren stiller sig til rådighed for det parlamentariske arbejde i udvalgene og i Folketinget. Ellers er det svært at have et bredt samarbejde. Så jeg vil spørge skatteministeren: Ja eller nej?

Kl. 13:21

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:21

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Først angående den første del af spørgsmålet, som vedrører det aktuelle samråd: Jeg er meget taknemlig for Skatteudvalgets fleksibilitet i dag, og jeg har også beklaget, at det aktuelle samråd er blevet rykket flere gange. Den beklagelse gentager jeg gerne, og det er hermed gjort.

Hvad angår fremtidige samråd, vil jeg igen understrege, at jeg finder det vigtigt at have et respektfuldt samarbejde og at sørge for, at jeg som minister stiller op til samråd. Det har jeg også i sinde at gøre, og jeg ser frem til at have en løbende, god og fleksibel dialog med Skatteudvalget om fastsættelse af samrådstidspunkter.

Kl. 13:22

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:22

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg er ked af, at ministeren ikke vil svare helt konkret på, hvorvidt ministeren vil stille sig til rådighed for folkestyret og Folketinget og dermed også Skatteudvalget, som har et fast mødetidspunkt, ligesom alle øvrige udvalg i Folketinget har. De øvrige udvalg har jo også faste mødetidspunkter, som de pågældende ministre respekterer. Det er jo sådan, at de her møder er fastsat efter, hvornår Folketingets lokaler er ledige, og efter, at folk kan passe deres arbejde i Folketinget og også sidde i andre udvalg, så der ikke er overlap mellem udvalgenes møder.

Derfor er det jo relevant at få et svar fra skatteministeren, for skatteministeren har ikke her i dag givet et konkret tilsagn om, hvorvidt skatteministeren stiller sig til rådighed for det brede samarbejde, og hvorvidt skatteministeren har til hensigt at møde op på Skatteudvalgets faste tidspunkt for samråd. Derfor håber jeg på, at ministeren nu vil bruge den sidste lejlighed til at svare enten ja eller nej på spørgsmålet om, hvorvidt skatteministeren vil møde op på Skatteudvalgets faste mødetidspunkter til samråd.

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:23

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

For at gøre det helt klart: Jeg vil stille mig til rådighed for Folketinget og folkestyret, jeg vil også stille mig til rådighed for det brede samarbejde, og jeg vil også være tilgængelig i de samråd, som Skatteudvalgets medlemmer måtte ønske. Og det er vigtigt for mig at sige, at jeg også vil følge den gode tradition om, at man har en dialog og et samarbejde om fastsættelsen af samrådstidspunkter, og naturligvis vil jeg altid stille mig til rådighed for samråd. Det synes jeg er vigtigt at ministre gør.

Kl. 13:23

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren af Mads Rørvig. Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:23

Spm. nr. US 14

Mads Rørvig (V):

Tak for det.

Jeg vil egentlig fortsætte den linje, som fru Ellen Trane Nørby skitserede her, for der kom ikke rigtig noget svar, vi får det samme at vide mange gange, nemlig at der er nogle gode intentioner om samarbejde, men når vi beder om at få nogle konkrete svar, får vi den samme plade. Så kan skatteministeren ikke give et ja- eller nej-svar på, om han har tænkt sig at møde i Skatteudvalget på det ordinære mødetidspunkt, når det gælder samråd, onsdag kl. 10.00?

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 13:24 initiativ til flere dobbeltbeskatningsoverenskomster med bl.a. Frankrig og Spanien? Det kan vi ikke få svar på. Der er simpelt hen en række ting, som vi ikke kan få svar på, men kan ministeren så ikke her vurdere, om regeringens topskattelettelser, der kommer i 2014, og som også er foreslået af den tidligere regering, vil være en del af skattereformen?

Kl. 13:27

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Som jeg også nævnte for fru Ellen Trane Nørby, har jeg tænkt mig at deltage i samrådet, og jeg har tænkt mig at have en dialog med Skatteudvalget omkring samrådstidspunktets fastsættelse.

Kl. 13:24

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:27

Formanden:
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:24

Mads Rørvig (V):

Det tolker jeg så som et nej, når vi har hørt det samme ikkesvar mange gange, og det er selvfølgelig beklageligt. Nu fik vi jo så frem, at ministeren ikke har læst »Håndbog i Folketingsarbejdet«. Det vil jeg så opfordre ministeren til at gøre, for deri står nemlig en vejledning i, hvordan ministeren skal være i forhold til Folketinget og i betjening og servicering af Folketinget. Jeg kan ikke understrege nok, hvor vigtigt det er at have et godt samarbejde mellem regering og Folketing, når det gælder noget så vigtigt som lovgivning.

Men når ministeren ikke har læst »Håndbog i Folketingsarbejdet«, går jeg da ud fra, at ministeren har læst regeringsprogrammet. Og i regeringsprogrammet på sidste side står også, at regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende og inden for tidsfristen. Jeg hæfter mig lidt ved udtrykket fyldestgørende, for mener skatteministeren, at de spørgsmål, som er sendt over, bl.a. S 293, S 111 og S 123, er besvaret fyldestgørende?

Kl. 13:25

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:25

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil starte med at gøre klart, at jeg naturligvis er bekendt med alle regler og bestemmelser vedrørende Folketingets arbejde og i øvrigt også er velunderrettet om regeringsgrundlaget. Og jeg vil igen gøre det klart, at det for mig – præcis ligesom hr. Mads Rørvig nævner det – er enormt vigtigt, at vi har et godt samarbejde bredt i Folketinget, og at vi også mellem regering og udvalg sørger for at have en god dialog og en fleksibel samarbejdsform.

Hvad angår spørgsmål i øvrigt, er svaret på spørgsmålet ja, jeg mener, at det er fyldestgørende svar jeg afgiver.

Kl. 13:26

Formanden:
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:26

Mads Rørvig (V):

Jamen jeg beklager da, at ministeren synes, det er et fyldestgørende svar, for det er ikke noget, som vi i oppositionen kan arbejde med overhovedet. Vi er meget interesserede i den skattereform, regeringen planlægger at spille ud med, for den berører mange. Mange er usikre på, om de kommer til at betale mere i skat, f.eks. familier, der er pressede på økonomien i forvejen. Og vi kan simpelt hen ikke få nogen svar fra skatteministeren om konkrete elementer.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte tidligere her i spørgetimen til millionærskatten. Kommer millionærerne til at betale mere eller mindre i skat? Det kan vi ikke få svar på. Vil man tilpasse reglerne for investeringsforeninger? Det kan vi ikke få svar på. Vil man tage

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet.

Jeg synes, det er vigtigt, at en skattereform bliver grundigt forbedret, og jeg mener ikke, det vil være til gavn for mulighederne for en bred dialog og et bredt samarbejde om gennemførelsen af en sådan reform, hvis man på forhånd diskuterer meget konkrete elementer i en skattereform.

Regeringens helt klare ambition er at gennemføre en ambitiøs skattereform, der skal opfylde tre kriterier: For det første skal den være fuldt finansieret, for det andet skal den markant sænke skatten på arbejdsindkomst, og for det tredje skal den sikre en rimelig social balance. Det kræver grundig forberedelse at udvikle de konkrete elementer og sørge for, at alle tre hovedformål bliver opfyldt. Så snart de hovedformål er opfyldt og vi har vores konkrete oplæg, fremlægger vi det og tager initiativ til brede drøftelser, og så vil hr. Mads Rørvigs nysgerrighed blive tilfredsstillet.

Kl. 13:28

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og spørgsmålsdelen til skatteministeren er hermed afsluttet.

De næste spørgsmål rettes til social- og integrationsministeren, og det første spørgsmål er fra fru Inger Støjberg. Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 15

Inger Støjberg (V):

Mit spørgsmål til social- og integrationsministeren går på de første kommentarer, som ministeren kom med, efter at det blev kendt, at der jo er grupper i Danmark, nemlig salafisterne, der har udtalt, at danske soldater skal sendes hjem i kister, at der skal slås hårdt ned på homoseksualitet, og at der skal indføre shariazoner i Danmark. En af de første kommentarer, som ministeren kom med, var, at vi skulle imødekomme de her mennesker med dialog og efter norsk forbillede. Nu kan jeg jo huske debatten i Norge, der var nogle af de store ord, der blev brugt, kærlighed og dialog, og det må man så forstå er det forbillede, som ministeren nu vil sætte op som værn imod salafisterne.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren bare, om det her skal betragtes som en fejludtalelse – jeg har godt set, at ministeren efterfølgende så er kommet med en lidt hårdere retorik over for salafisterne, hvilket jeg synes er glædeligt, i og med at det er dybt skadeligt og også krænkende, synes jeg, for enhver dansker at høre udtalelser som de her – for jeg har nemlig ikke hørt ministeren tage afstand fra den første kommentar, hun kom med, altså at man skal komme de her mennesker i møde med dialog efter norsk forbillede.

Kl. 13:30

Formanden:

Social- og integrationsministeren.

Kl. 13:30

Kl. 13:33

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror egentlig godt, at spørgeren er klar over, når spørgeren stiller mig det spørgsmål, at det lidt er at blande æbler og pærer. Den kommentar, jeg har været ude med, og som handler om, at vi skal gøre op med os og dem-retorikken, og at vi skal være et mere favnende samfund, hvor vi giver plads til alle, handler selvfølgelig ikke om salafister. Den kommentar gav jeg, i forbindelse med at jeg som noget af det allerførste som social- og integrationsminister udgav en håndbog i afradikalisering. Det var til en konference ude på Christianshavn, hvor der blev nævnt gode eksempler på, hvordan man griber ind, når unge mennesker er på vej ud i at blive radikaliseret. I den forbindelse har jeg givet en række forskellige interviews, hvor jeg f.eks. har sagt, at jeg synes, at vi skal vende os og dem-retorikken, at vi skal væk fra det åg, som jeg synes har ligget på vores skuldre i de sidste 10 år, og tale om integration på en anden måde.

Men jeg kan berolige spørgeren med, at det syn, som spørgeren har på salafister og deres plads i vores demokratiske samfund, deler vi.

Kl. 13:31

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:31

Inger Støjberg (V):

Det er jo så en stor glæde for mig at høre det i dag, men det ændrer bare ikke på, at ministeren tidligere har udtalt, at vi skal imødekomme de her grupper med dialog, og derfor er mit spørgsmål selvfølgelig også videre til ministeren i dag, om ministeren bakker op om beskæftigelsesborgmesteren i København, nemlig Anna Mee Allerslev, der har sagt, at den dialog skal inkludere dialog med Islamisk Trossamfund. Bakker ministeren op om den form for dialog?

Kl. 13:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:32

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kan huske mange gange, hvor spørgeren og jeg har stået side om side til forskellige demonstrationer. Eksempelvis var vi nede foran Den Sorte Diamant for halvandet år siden, hvor vi stod sammen – og jeg tror endda, at vi delte en fakkell – for at demonstrere mod nogle af de udtalelser, der var kommet fra Hizb ut-Tahrir. Jeg tror udmærket godt, at spørgeren er klar over, hvor mit ståsted er i forhold til antidemokratiske grupper, som vil demokratiet det skidt. Jeg bakker på ingen måde op, at vi skal imødekomme den slags mennesker, som altså synes, at homoseksuelle bør afstraffes ved døden, eller at man skal have sharia. Ikke dermed at jeg har sagt, at det er det, Hizb ut-Tahrir gør, for det gør de ikke, men jeg går ikke ind og bakker op om mennesker, der har synspunkter så langt ude, som man næsten ikke kan begribe at nogle mennesker kan få sig selv til at have i den tid, vi lever i.

Derfor tror jeg godt, at spørgeren ved, at når jeg har stået og holdt tale imod Bilal Philips på Nørrebro, og når jeg har stået nede foran Den Sorte Diamant, så er der ikke så meget at komme efter. Den her regering ser lige så hårdt og lige så konsekvent på antidemokratiske mennesker i vores samfund som spørgeren, dem vil vi selvfølgelig bekæmpe.

Kl. 13:33

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Et er, hvad ministeren siger her i dag, noget andet, og det er jo i virkeligheden det interessante, er, hvad ministeren ikke siger, fordi ministeren tager nemlig ikke afstand fra, at man skal gå i dialog med Islamisk Trossamfund, som beskæftigelses- og integrationsborgmesteren her i København, Anna Mee Allerslev, har foreslået og i øvrigt også inviteret til.

Jeg vil bare lige minde om, at Islamisk Trossamfund netop var det trossamfund, der indbød Bilal Philips til debatmøde. »Debatmøde« er måske egentlig så meget sagt, fordi der jo ikke er meget debat, når en mand som Bilal Philips træder op på en talerstol. Det er en mand, der går ind for, at kvinder skal straffes med 200 piskeslag for utroskab. Det er en mand, der mener, at pædofili er det samme som homoseksualitet, og at det er samfundsskadeligt. Ærlig talt, regeringen er med det her kommet til at bakke op om, at man går i dialog med Islamisk Trossamfund, der inviterer en mand som Bilal Philips, som vi talte om her. Det synes jeg er dybt problematisk.

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg bliver nødt til endnu en gang at sige: Jeg var til stede på Nørrebro. Jeg holdt tale. Jeg holdt tale til en demonstration, der tog afstand fra, at Bilal Philips var inviteret. Jeg kan ikke huske, at den tidligere minister var der, men der var en enkelt af den tidligere ministers tidligere kollegaer.

Men jeg vil gerne sige, at jeg tror, det er rigtig vigtigt at få sagt, at den nye regering ser på præcis samme måde på salafister, ekstremister og andre banditter, som ikke respekterer demokratiets spille-regler. Vi går ind for ligestilling. Vi går ind for frihedsrettigheder. Vi vil kæmpe for, at folk selv skal have lov til at vælge, hvem de vil giftes med. Vi vil ikke have social kontrol og undertrykkelse, og de steder, hvor vi ser det, vil vi slå hårdt ned på det.

Jeg har som minister allerede igangsat en kortlægning, så vi kan komme de her problemer til livs, og jeg vil ikke skydes i skoene, at jeg ikke tager det her alvorligt, eller at jeg ikke tager afstand fra det. Vi i regeringen tager ekstremt meget afstand fra det, og jeg vil også gerne understrege, at for mig at se er det vigtigt at sige, at hver eneste gang der er nogen, der træder på den forkerte side af demokratiets smalle sti, er det med til at ødelægge det for alle andre, der er her, og fordi de fleste, der er her, faktisk er borgere, som kan finde ud af at opføre sig ordentligt og bidrage til vores samfund, har vi også en ekstra forpligtelse til at slå ned over for dem, der ikke kan finde ud af det.

Kl. 13:35

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til social- og integrationsministeren er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 16**Martin Henriksen (DF):**

Tak for det. Jeg vil også fortsætte i lidt af det samme spor, og det er i forhold til nogle udtalelser, som ministeren er kommet med til Altin-get, hvortil ministeren den 23. oktober siger, at man fra regeringens side forventer en øget tilstrømning af indvandrere til Danmark via familiesammenføringsreglerne. I går havde vi justitsministeren i

samråd i Integrationsudvalget, hvor vi ikke kunne få svar på, om han delte social- og integrationsministerens opfattelse, og derfor vil jeg gerne have, at social- og integrationsministeren her bekræfter det, som hun har sagt til Altinget, nemlig at regeringen forventer en øget tilstrømning til Danmark via familiesammenførselsreglerne.

Kl. 13:36

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:36

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, at det var et meget spændende interview til Altingets artikel, for det, der kom ud af det, var, at rigtig mange forskellige dagsordener blev vinklet i et og samme interview, og jeg blev bl.a. spurgt om, om jeg ville garantere, at antallet af familiesammenføringer ikke kom tilbage til antallet fra før 2001.

Dertil må jeg bare svare, at der i de sidste 10 år har været en udvikling i antallet af familiesammenføringer, og at det selvfølgelig er klart, at Dansk Folkeparti har haft en selvstændig interesse i at få det antal bragt ned.

Jeg vil også gerne meget klart og tydeligt sige, at jeg ikke hører til dem, og at regeringen heller ikke hører til dem, der synes, at antalsdiskussionen er ligegyldig. Tværtimod er vi fuldt ud klar over, at hvis der skal integreres vellykket, handler det om, at man kan magte den opgave, det er. Men der er sket en udvikling fra 2001 til nu, som handler om, at endnu flere mennesker tager ud i verden – de tager ud for at læse, for at studere, de tager på ferie, og nogle gange forelsker de sig – og derfor har vi set en øget tilstrømning i forhold til nogle af de familiesammenføringer, der har været. Det var udelukkende den udvikling, som jeg kommenterede, og det er en udvikling, der har været rimelig konstant over en del år, og som jeg heller ikke kan forestille mig skulle forandre sig, for verden bliver mere og mere global.

Kl. 13:37

Formanden:
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:37

Martin Henriksen (DF):

Det var langt hen ad vejen et forsøg på at snakke udenom, men jeg må forstå det sådan, at ligesom der i det, som fru Inger Støjberg spurgte om, var nogle misforståelser i forhold til det, som ministeren er blevet citeret for, er der i det interview, der er givet til Altinget, altså også noget, som er blevet misforstået af journalisten og sikkert også af alle os andre. Men hvis vi nu forholder os til det, der er blevet sagt, og da jeg ikke ved, om ministeren vil trække det tilbage, vil jeg spørge: Vil ministeren trække det tilbage, som hun har sagt, om, at hun forventer, at der kommer en øget tilstrømning til Danmark via familiesammenførselsreglerne?

Ministeren siger i øvrigt i interviewet, at ministeren har den opfattelse, at 24-års-reglen ikke er indført for at begrænse tilstrømningen fra lande som f.eks. Tyrkiet, Marokko osv. Er det der man forventer der kommer en øget tilstrømning til Danmark via familiesammenførselsreglerne, eller hvorfra forventer man at den øgede tilstrømning kommer? Og er det regeringens opfattelse, at den udlændingepolitik, man nu lægger op til at føre, vil sikre, at der kommer flere indvandrere til Danmark via familiesammenførselsreglerne? Er det sådan, det bliver?

Kl. 13:38

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:38

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der er i de sidste 10 år sket rigtig mange stramminger inden for integrationsområdet og inden for familiesammenførselsområdet, og jeg tror bare, at vi må sige, at kæden lidt var hoppet af. Der var simpelt hen kommet for mange mærkelige stramminger, som ikke havde noget at gøre med, at man ville begrænse tilstrømningen, men som var endt derovre, sådan at man faktisk generede mennesker, som bare gerne ville bo og leve i vores land.

En af de sidste ting, der kom på banen sidste år, var den borgerlige regerings opbakning til pointsystemet, som jo blev lavet sammen med Dansk Folkeparti. Dengang var vi i opposition og var ude at sige, at det var det rene uddannelsessnobberi, for hvorfor skal man have lettere ved at komme til landet, hvis man har en høj uddannelse, og hvorfor er det ikke i orden, at man, hvis man bor i Jylland og tager til Thailand og forelsker sig, kan få sin kone med hjem, selv om hun ikke har gået på et eller andet fint universitet? Det var kammet over med regler, det var blevet for meget, og det handlede lige pludselig ikke længere om at sørge for at få integrationen til at virke. Konsekvensen var, at reglerne generede helt almindelige mennesker. Og derfor er der altså nogle regler, som vi laver om.

Men for at svare ganske kort på spørgsmålet om 24-års-reglen, vil jeg bare sige: Jeg står stadig ved, at det handler om frihedsrettigheder for dem, der skal giftes, ligesom det selvfølgelig også handler om tilstrømning.

Kl. 13:39

Formanden:
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:40

Martin Henriksen (DF):

Men der er – meget hurtigt – ved at brede sig en kedelig tendens i retning af, at man ikke kan få svar fra regeringen. Det synes jeg er rigtig ærgerligt. Er det social- og integrationsministerens opfattelse, at der med den udlændingepolitik på familiesammenførselsområdet, som man lægger op til, vil komme en øget tilstrømning til Danmark? Er det regeringens opfattelse, at det er det, der vil ske, med den udlændingepolitik, som regeringen agter at gennemføre i Folketinget?

Kl. 13:40

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:40

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen jeg er sikker på, at spørgeren har læst regeringsgrundlaget og har set, at vi opretholder f.eks. kravet om tilknytning. Vi åbner jo ikke op for noget. Det er jo ikke sådan, at den nye regering siger, at alle bare kan komme, uanset hvad; der er stadig krav, der er stadig regler. Vi går stadig væk ind for, at man skal høre til i det her land, hvis man skal bo her. Vi synes stadig væk, at der skal være en ordentlig modtagelse af folk, der kommer hertil. Vi vil rigtig gerne have, at folk, når de kommer hertil, bliver beskæftiget, lærer dansk og bidrager til samfundet. Vi vil rigtig gerne sørge for, at folk, der kommer hertil, føler sig velkomne. Vi har en anden kurs, vi har en anden dagsorden, men vi ændrer ikke noget ved tilknytningskravet, hvis det er det, spørgeren spørger ind til.

Kl. 13:41

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til social- og integrationsministeren er stillet af hr. Eyvind Vesselbo. ... Nej, undskyld! Det var hr. Joachim B. Ol-

sen; det var rigtigt observeret. Men der bliver også tid til hr. Eyvind Vessebo.

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:41

Spm. nr. US 17

Joachim B. Olsen (LA):

Tak, formand. Jeg vil gerne starte med at sige tillykke. Regeringen lægger op til, at man vil forbedre både beskæftigelse og integration. Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål:

Mener ministeren, at man forbedrer tilskyndelsen til at få indvandrere i arbejde ved at fjerne starthjælpen, kontanthjælpsloftet og 450-timers-reglen?

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at der er to spor i det her. Det handler om fattigdom, og det handler om, hvad det er for et liv, mennesker lever, når de er i Danmark. Vil vi acceptere, at der er fattige mennesker i vores land, som ikke har råd til at give deres børn en fødselsdagsgave, og som ikke har råd til at sende børnene på udflugter? Det er det ene spor; det handler om fattigdom. Og det handler om livskvalitet, ikke alene for de børn, der lever i de her fattige familier, men selvfølgelig også for de voksne, der er i dem. Vi må jo konstatere, at starthjælpen og de regler, der er blevet lavet, egentlig ikke har været særlig gode til at få folk i beskæftigelse, tværtimod har de alene bidraget til at sørge for, at folk er blevet fattigere, og så er det altså meget mere svært at komme i beskæftigelse, når man er blevet så marginaliseret.

Derfor synes jeg, at der er en selvstændig pointe i at fjerne de her fattigdomsskabende ydelser og at tage hånd om børnene i de fattige familier. Vi vil ikke have fattige børn i Danmark. Men selvfølgelig betyder det ikke, at vi ikke skal gøre en konsekvent indsats i forhold til forventningen om at få folk i beskæftigelse, og derfor har regeringen faktisk også sat tal på, hvor mange nye danskere vi gerne vil have i beskæftigelse. Vi har en ambition på det her område.

Kl. 13:42

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:42

Joachim B. Olsen (LA):

Nu er der jo nok ikke nogen, der bryder sig om fattigdom, og det er vel også et relativt begreb, hvad man mener fattigdom er. Jeg har personligt rejst meget rundt omkring i verden og har set mennesker, som jeg vil betegne som meget fattige. Jeg genkender ikke helt det billede fra Danmark, men det er selvfølgelig en anden historie. Ifølge Finansministeriet vil afskaffelsen af de her ydelser mindske beskæftigelsen med 2.500. I forhold til integration kan vi så ikke godt blive enige om, at den bedste form for integration er, at indvandrere kommer ud på arbejdsmarkedet, hvor de får nogle kompetencer, hvor de lærer dansk, og at det at komme ud på en arbejdsplads måske endda er den bedste måde at lære dansk på, den bedste måde at lære om kulturen osv. og de normer, der er i det danske samfund, på?

Når nu afskaffelsen af de her regler betyder, at beskæftigelsen vil falde med 2.500 ifølge Finansministeriet, vil det så ikke være en god idé at have en lidt mere pragmatisk tilgang til de her ydelser og sige, at de faktisk virker for en hel del mennesker, og at det betyder, at

folk kommer i arbejde og bliver selvforsørgende, og at det i sig selv er en vigtig værdi?

Kl. 13:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:44

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at jeg måske synes, at spørgeren skulle have stillet spørgsmålet til beskæftigelsesministeren. Men for så vidt angår fattigdomsdelen, vil jeg meget gerne svare: Vi vil ikke have, at der skal være fattige børn i Danmark. Vi er fuldstændig på det rene med, at det er enormt vigtigt, hvis man kommer hertil, at man får tilknytning til det danske arbejdsmarked. Det er der, man kan få venskaber, det er der, man kan tilegne sig sprog, det er der, man kan se, hvordan vi lever, det er der, hvor man kan være en del af vores fællesskab. Derfor er regeringen selvfølgelig ekstremt optaget af at lave reformer, der sørger for en højere grad af tilknytning for de mennesker, der kommer hertil, til arbejdsmarkedet. Jeg tror bare, man må sige, at vi har forskelligt syn på, hvordan det skal lykkes.

Der er nogle, der har den idé, at hvis man bare pisker folk og gør dem fattige nok, så skal de nok selv komme ud på arbejdsmarkedet, og så er der andre, der går ind for, at man i stedet for skal have reformer, hvor man har fokus på aktiveringsindsatsen og på kontanthjælpssystemet. Og jeg tror faktisk, det er den sidstnævnte vej, vi skal gå, og vi skal have langt mere styr på det her område, end der har været.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:45

Joachim B. Olsen (LA):

Det er selvfølgelig noget, der også hører ind under beskæftigelsesministerens område, det vil jeg godt anerkende, men det er jo lidt sådan med de her ressortfordelinger, at det kan være lidt vanskeligt at finde ud af her i starten, hvem der har ansvaret for hvad, og beskæftigelse og integration er trods alt noget, der hører sammen. Det tror jeg godt vi kan blive enige om. Det er egentlig bare det, det går på.

Jeg synes, det er ærgerligt, at man vælger at tale om fattigdom og dækker det ind under fattigdom i et rigt land som Danmark, når man ved, at de her ydelser har været med til at få flere i arbejde. Især for indvandrere og efterkommere af indvandrere har det her været en succes, det har medvirket til, at flere af dem er kommet i arbejde, og det er jo glædeligt. Ud over det koster det 650 mio. kr. at fjerne de her ydelser, og i en tid med bragende underskud på de offentlige finanser er det måske heller ikke heldigt.

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne lidt anholde den opfattelse af, at det har været en bragende succes, for det er sådan set ikke sådan, jeg ser på det. Jeg synes ikke, de tal, der har været i forhold til beskæftigelsesgraden i forbindelse med starthjælp og kontanthjælpsloft, har været nogen bragende succes.

Jeg vil gerne runde af med at fortælle om noget helt andet. Jeg var ude hos A.P. Møller til et stort arrangement, som var arrangeret af en hel masse virksomheder i Danmark, som hedder Global Talent. De har sat sig sammen, fordi de synes, der er for lidt fokus på, at

man i Danmark med åbne arme skal modtage uddannede medarbejdere, som kommer hertil, og som gerne vil bidrage til, at vi kan få vækst i vores land. Fordi de synes, der har været så meget fokus på kun negativ retorik og de negative regler, så har man altså fra virksomhedernes side selv sat sig sammen for på den måde at gøre opmærksom på, at det ikke er alle, der kommer til Danmark, der udgør et problem. Nogle kommer faktisk hertil for at bidrage og kan gøre os alle sammen rigere, og jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at vi holder op med kun at tænke på indvandrere som nogle, vi skal poste en masse penge i, for rent faktisk er der masser af gevinster ved også at samarbejde og tage imod dem, som kommer, og som kan føre til, at vi kan tjene flere penge i vores virksomheder.

Vi må tage den videre en anden gang.

Kl. 13:47

Formanden:

Der bliver rig lejlighed for socialministeren til at komme igen.

Spørgsmålet er sluttet. Og så er det hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 13:47

Spm. nr. US 18

Eyvind Vesselbo (V):

I går var der en konference om grønlandske børn, som bor i Syddanmark, hvor både ministeren og jeg deltog. Den viste jo faktisk, at der i hvert fald for en stor del af de grønlandske børn, som bor i Syddanmark, er nogle store problemer, som der ikke er blevet taget højde for. Jeg har forstået, at ministeren med løftede arme nu mener, at problemet er løst, ved at man har fået en aftale med Grønland om, at når grønlandske familier flytter til Danmark, får kommunerne besked om, at det sker. Jeg har også forstået, at ministeren gerne vil lave en handlingsplan på det her område.

Det er sådan set to udmærkede initiativer. Det er fint at lave handlingsplaner, og det er også meget godt at handle – det er næsten bedre – og det her kræver en hurtig indsats. Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge ministeren om, er: Hvad har ministeren tænkt sig at gøre, så det her ikke fortsætter? Man kan lave handlingsplaner, og det tager noget tid, og det der med at få en meddelelse er jo ikke sikkert fører til noget, hvis ikke kommunerne gør noget ved det. Vil ministeren afsætte de nødvendige midler på finansloven, sådan så man i hvert fald har den økonomiske baggrund for at gøre noget for de her børn?

Kl. 13:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:48

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at vi har et fælles ansvar her i Folketinget for at blive bedre til at tage hånd om de grønlandske børn, der bor i vores land. Danmark og Grønland er to lande, men vi er ét rige, og vi har nogle helt særlige forpligtelser i forhold til at sørge for at tage godt imod dem, der kommer fra Norddanmark, hvis man kan bruge det udtryk.

Jeg synes, at det er ekstremt vigtigt at understrege, at de børn, som kommer hertil, ofte er børn, som bor i familier, der er flygtet fra alkoholmisbrug, fra vold, og derfor kommer de hertil og har egentlig interesse i sådan lidt at putte sig. Men det er ikke særlig godt, at det er det, de gør, fordi det fører til, at man ikke hjælper dem, og at man ikke hjælper dem i tide. De her børn lever i ensomhed, de lever i isolation, de har ikke nogen danske venner, og de har heller ikke særlig gode danske sprogkunderskaber. Derfor bliver vi nødt til at være opmærksom på, at vi altså også har en integrationsforpligtelse over for de her børn fra Grønland.

Igen vil jeg gerne understrege, at de fleste grønlandske familier i Danmark lever ligesom alle os andre. Deres børn går i skole, og de deltager på arbejdsmarkedet, men der er nogle af dem, som udgør en sårbar gruppe, og dem synes jeg at man har svigtet igennem mange år. Derfor har jeg lagt op til at lave en handlingsplan. Jeg har ringet og snakket med min ministerkollega på Grønland og forsøger at få sat det her på skinner, for der må jeg bare sige, at der er der altså blevet gjort for lidt igennem de sidste år.

Så nu vil jeg gerne sætte det her arbejde i gang, og når det handler om spørgsmålet om, om det skal på finansloven, vil jeg sige, at en del af de her Grønlandsinitiativer jo er på satspuljen, som er en del af finansloven. Vi har snart satspuljeforhandlinger, og der håber jeg da, at vi kan snakke videre om det, hvis det er et ønske.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 13:50

Eyvind Vesselbo (V):

Nu fik jeg ikke rigtig noget konkret svar på, hvad der skulle ske for at afhjælpe problemet her med det samme, men jeg kan forstå, at ministeren mener, at de grønlandske børn i Danmark er et projekt, som skal løses. Jeg mener, at der skal være en permanent løsning, og derfor er satspuljen ikke nødvendigvis den måde, man skal finansiere det her på; for så skal man komme hvert år og bede om penge.

Det er vigtigt, at dem, der arbejder med det her område, også er sikret gennem en bevilling på finansloven, at der sker noget på det her område, og at man fastholder det. Så der har vi en forskellig opfattelse af, hvordan man skal opfatte de grønlandske børn, der bor her i Danmark. Jeg mener ikke, at de udgør et projekt. Jeg mener derimod, at der skal være en permanent ordning, sådan at man sikrer, at der er et langt forløb til at hjælpe børnene i.

Kl. 13:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:51

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen jeg er sådan set enig i, at der skal være et langt forløb, og at de her børn skal have hjælp. Men jeg vil også bare gerne understrege, at 80 pct. af alle de penge, der er på satspuljen, jo er til permanente ordninger. Så der er ikke nogen modsætning i at være på finansloven og på satspuljen; det kan sagtens gå hånd i hånd.

Jeg synes, at vi i Danmark igennem de senere år har set ufattelig mange triste børnesager. Jeg tror, at vi alle sammen er blevet rystet og chokeret dybt i vores grundvold, når vi har måttet konstatere, hvor voldsomt børn er blevet svigtet. Derfor har jeg sat et arbejde i gang, så vi kan undgå de her sager. Det handler om, hvordan man underretter, og hvordan man følger op på indberetninger. Det handler i det hele taget om at have fokus på barnets situation, og derfor vil jeg også som opfølgning på Barnets Reform, som også spørgeren var med til at lave, sørge for, at der bliver kigget på finansieringen på hele anbringelsesområdet.

Hele det her område skal kigges igennem igen, men jeg vil gerne sige, at det ikke nytter noget, at vi nøjes med at kigge på det her i det, vi normalt betegner som Danmark, for der er børn, der kommer hertil fra Grønland, som er danske statsborgere, og som vi ikke i tide fanger har behov for hjælp. Kommunerne ser ikke, at de har behov for hjælp, og er heller ikke opmærksomme på de særlige behov, børnene har. Derfor er der behov for den her særlige indsats, så man heller ikke kan skjule sig, hvis man kommer fra Grønland.

Kl. 13:52 **Spm. nr. US 19****Formanden:**

Hr. Eyvind Vesselbo for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:52

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes, det er sørgeligt, at ministeren snakker udenom og ikke svarer konkret på mit spørgsmål. Det her er faktisk en alvorlig sag, som man ikke, som med så mange andre sager, hvor man kan stå og snakke udenom hernede, bare kan sende ud til hjørnespark og sige: Vi laver en handlingsplan, og jeg snakker lidt med nogen oppe i Grønland.

Det her kræver altså nogle konkrete initiativer, og det var det, jeg spurgte om: Hvad er det for nogle konkrete initiativer, man vil tage for at få afhjulpet de store problemer, en stor del af de grønlandske børn, som bor hernede i Syddanmark, har? Jeg har ikke fået et eneste svar, andet end at de har det dårligt osv. osv. Det ved vi godt. Jeg kender også godt baggrunden for, at de har det dårligt. Det er ikke nødvendigvis sådan, at dem, der kommer hertil fra Grønland, har haft det dårligt i Grønland. Mange af dem har haft arbejde, men når de kommer til Danmark, får de det dårligt. Det er jo det, vi skal have gjort noget ved, men jeg har bare ikke fået noget svar på, hvad ministeren vil gøre ved det. Jeg synes altså ikke, det er en ansvarlig måde at behandle et spørgsmål på.

Kl. 13:53

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:53

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at jeg tager det her så alvorligt, som man overhovedet kan, for vi har næsten ingen børn i vores samfund, der har det mere skidt end dem, som vi her taler om, nemlig børnene fra Grønland. Så det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi løser problemet på en ordentlig måde, at vi er fælles om at tage ansvar for at løse det. Derfor har jeg rakt ud til min ministerkollega i Grønland for at finde nogle løsninger på spørgsmålet om underretning, og jeg vil gerne lige ridse op, hvad jeg så konkret vil gøre herhjemme.

Der er nogle kommuner, der har meget godt kendskab til grønlandere, og der er nogle, der ikke har særlig meget kendskab. Det er meget forskelligt, hvor gode de er til at håndtere det, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi får en læringsproces i gang, så eksemplerne fra de steder, hvor man har været rigtig gode til at håndtere en integrationsindsats for dem, der kommer fra Grønland, kommer ud i de andre kommuner. Derfor vil jeg indgå et samarbejde med Kommunernes Landsforening, ligesom jeg i øvrigt vil gøre det med de organisationer og ngo'er, der har arbejdet på det her felt, for det er der jo heldigvis mange, der har gjort. Når jeg så har fået sat de folk sammen og fået afdækket, hvilke behov der er og hvilke indsatser der er behov for, vil jeg lægge op til en samlet plan, som jeg håber kan komme på satspuljen, som altså er en del af finansloven.

Så det her er noget, som regeringen tager meget alvorligt, og det er noget, som jeg håber at vi i fællesskab også med Venstre og bredt i salen herinde kan finde nogle løsninger på, for det fortjener de her børn.

Kl. 13:55

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Vi kan nå et spørgsmål til fra fru Anne-Mette Winther Christiansen til social- og integrationsministeren.

Kl. 13:55

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mange tak for det. Det er i en lidt anden boldgade, for jeg vil gerne spørge til tilsyn i plejefamilier. Hvad mangler der for, at ministeren kan lave en ordentlig og ny ordning?

Kl. 13:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:55

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at vi har set mange sager, som har bekræftet os i, at der er behov for at få lavet en reform på det her område. Vi skal gå ind og kigge på tilsyn med de her plejefamilier, og derfor er det også noget af det, som vi vil tage fat på. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, når vi taler om udsatte børn og børn, som altså har behov for samfundets hjælp og opbakning, at vi så gør alt, hvad vi kan for at give dem de bedste rammer og de mest trygge forhold for at skabe en udvikling, der gør, at de også kan få et godt liv som voksne. Derfor er det med at give de her børn lige muligheder for at få et godt liv ekstremt vigtigt for regeringen, og det er også noget, der betyder noget i forhold til tilsyn på de her steder. Vi bliver nødt til at gøre alt, hvad vi kan for at sikre os, at der ikke sker svigt, når vi fratager forældrene myndigheden over og muligheden for at holde øje med deres børn og lader andre i myndighedernes regi passe den funktion.

Kl. 13:56

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 13:56

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Der er jo ikke nogen, der kan være uenig i det, ministeren siger.

Når man tænker tilbage på, hvad ministerens partikolleger har harceleret over i pressen i løbet af det sidste års tid, så undrer det mig altså såre, at ministeren ikke allerede kan lægge noget frem og sige, at man er klar fra dag et, fordi man ønsker det her præciseret. Derfor vil jeg gerne spørge igen: Hvad er det, ministeren mangler for at kunne gå i gang?

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det, vi har annonceret, og det, som også står i regeringsgrundlaget, er jo en gennemgang af hele anbringelsesområdet. Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at vi i Danmark bruger usædvanlig mange penge på at anbringe vores børn og unge. Men nogle gange må man stille sig selv det spørgsmål, når man ser på, hvordan de her børn og unge har det: Bruger vi pengene på den rigtige måde? En ting er, at vi bruger mange penge på det, men får vi rent faktisk børn ud af det, som får et godt liv, og som har en god barndom? Der viser den ene undersøgelse efter den anden, at vi altså stadig væk har store udfordringer foran os.

Derfor er der behov for, at vi kigger på hele det her område; at vi bliver bedre til at finde ud af, hvordan vi kan anbringe børn; at vi bliver bedre til at undgå, at de overhovedet bliver anbragt ved at have en tidlig indsats, ved at vi undersøger mulighederne for at anbringe i netværksrelationer, ved at man ikke tager det fulde skridt og laver en anbringelse, men at man laver nogle foranstaltninger, der gør, at man hjælper forældrene til at kunne passe på deres børn, så kan de også passe på de mindre søskende. Der er rigtig mange ting på det

her område, hvor der er behov for, at der bliver tænkt nyt, og det er et kæmpe arbejde, som jeg har sat i gang, og som jeg synes er meget vigtigt. Derfor må det tage lidt tid, inden der kan blive lagt et forslag frem.

Kl. 13:57

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:58

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det vil sige, at vi nu bliver bekræftet i, at der stadig væk overhovedet ikke er handling bag. Det er en minister og regering, der ikke er kommet ud af ferietøjet, og som her bliver ved med at sige, at vi skal have lavet massevis af undersøgelser. Undskyld mig, jeg kan huske – det er ikke mange måneder siden – at selv samme personer blev ved med at fortælle den daværende regering, at vi bare kunne gå ud og lave alt det, som man ønskede, fordi det var grydeklart. Når nu det er grydeklart, og når nu det er så tydeligt, at ministeren har et klart fokus på, hvad løsningen skal være, hvorfor kommer det så ikke som et forslag med det samme? Hvorfor ønsker man at skubbe de børn foran sig, så de må fortsætte med at være i det, som de er i nu?

Kl. 13:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:58

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at regeringen har lagt noget vanvittig ambitiøst på bordet her. Vi siger, at vi vil have en reform af hele området, men vi er trådt til for 3 uger siden, og vi bliver nødt til at have lov til at lave vores lovforslag og samle de elementer, der skal til, så vi sikrer, at vi gør det på den bedst mulige måde. Jeg tror ikke, at der er nogen, der ønsker sig, at man skal haste noget igennem, fordi det nu skal se ud, som om man er kommet ud af ferietøjet, som jeg i øvrigt ikke tror der er nogen i det her Folketing der har været i i hele 2011; det føles i hvert fald ikke sådan.

Vi tager den her opgave rigtig, rigtig alvorligt. Vi bliver nødt til at sørge for, at når vi skal hjælpe børn, der har det svært, svigter vi dem ikke. Når vi ikke skal svigte dem, bliver vi nødt til at sørge for, at det er de rigtige modeller og de rigtige ting, vi griber fat i, og det kræver altså, at man tænker sig om, og at man også har tid til at arbejde med de forskellige modeller, der er.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak til ministeren og spørgerne.

Hermed er spørgetimen afsluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:59

Formanden:

Jeg skal i forbindelse med den fortsatte behandling vedrørende besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene meddele, at Ole Birk Olesen har taget spørgsmål nr. 8 på dagsordenen tilbage.

Det første spørgsmål er til finansministeren af Karen Jespersen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 66

1) Til finansministeren af:

Karen Jespersen (V):

Vil regeringen oplyse, hvilke målsætninger den har for de kommende trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter, og hvornår ministeren agter at indkalde til disse forhandlinger?

Formanden:

Fru Karen Jespersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:00

Karen Jespersen (V):

Tak, og spørgsmålet lyder: Vil regeringen oplyse, hvilke målsætninger den har for de kommende trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter, og hvornår ministeren agter at indkalde til disse forhandlinger?

Kl. 14:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak for spørgsmålet, og tak for den positive interesse for regeringens planer om at invitere til trepartsforhandlinger med henblik på at styrke dansk økonomi. Jeg kan oplyse spørgeren præcis om det, der står i regeringsgrundlaget, nemlig at vi agter at indkalde til trepartsforhandlinger med henblik på at øge arbejdsudbuddet i Danmark med netto 20.000 personer og dermed forbedre de offentlige finanser med 4 mia. kr., som man vil bruge på uddannelses- og arbejdsmarkedspolitiske formål i bredeste forstand, som der står i regeringsgrundlaget. Der vil blive indkaldt til forhandlingerne i foråret efter afslutningen af de overenskomstforhandlinger, der går i gang inden så forfærdelig længe.

Kl. 14:01

Formanden:

Fru Karen Jespersen.

Kl. 14:01

Karen Jespersen (V):

Tak. Spørgsmålet er, om det er klogt at indkalde til trepartsforhandlinger, altså om man kommer til at betale for noget, som man ville have fået under alle omstændigheder. For vi kan jo se, at arbejdsmarkedets parter nu er ved at smøge ærmerne op og komme med nogle ret omfattende krav til, hvad de vil have igennem i de her trepartsforhandlinger, og spørgsmålet er, om regeringen er indstillet på at levere den betaling for at få et øget arbejdsudbud. Altså, vi hører Dennis Kristensen fra FOA snakke om en tryghedsaftale med kommunerne med en slags beskæftigelsesgaranti, og der har også været en række andre ret omfattende krav omkring uddannelse.

Men jeg kan også forstå, at når det nu bliver sagt, at der bliver indkaldt til forhandlingerne i foråret, så ligger der formentlig det i det, at det bliver, efter overenskomstforhandlingerne er afsluttet. Her var beskæftigelsesministeren tidligere, så sent som den 4. oktober, ude at sige, at der nu kom en plan for trepartsforhandlingerne. Så det kunne jo tyde på, at regeringen var ved at trække i land, og at der var en bekymring for, at man nu i virkeligheden kommer ind og skal til at betale for noget, som man ellers ville kunne få. Så jeg vil også gerne vide: Hvor langt er man villig til at gå? Hvad er det for en pris, man gerne vil betale til arbejdsmarkedets parter for at indgå i de her trepartsforhandlinger?

Kl. 14:02

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak. Jeg er lidt usikker på, hvad spørgsmålet sådan helt præcis går ud på, men jeg kan oplyse, at regeringen ikke er bekymret for de kommende trepartsforhandlinger og heller ikke har trukket i land på noget punkt. Tværtimod står vi fuldstændig ved den ambition, vi har fremsat i regeringsgrundlaget. Jeg anerkender, at det i forhold til spørgerens parti og den tidligere regering og de sidste 10 års politiske tradition i Danmark selvfølgelig er nyt, at man inviterer til brede forhandlinger, lytter til hinanden og forsøger at nå et mål, som ikke er nemt, men som er vanskeligt, nemlig at forbedre den offentlige økonomi.

Jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt at tage hul på trepartsforhandlingerne her i Folketingssalen i dag – det tror jeg det er bedst at man gør med de parter, man skal drøfte med og nå til enighed med. Men det er klart, at alle tre parter ved sådan et bord vil skulle give og tage for at kunne nå til enighed. Det, regeringen kommer med, er en ambition, der handler om, at man samlet set, når forhandlingerne er afsluttet, har leveret et bidrag på 4 mia. kr. til at styrke dansk økonomi.

Det synes jeg er ambitiøst, det synes jeg er rigtigt, og det synes jeg er ansvarligt i den nuværende økonomiske situation, og jeg tror, det er klogt, at vi venter med at tage den drøftelse, indtil overenskomstforhandlingerne er afsluttet.

Kl. 14:03

Formanden:

Fru Karen Jespersen.

Kl. 14:03

Karen Jespersen (V):

Men nu var trepartsforhandlingerne jo noget, man især brugte i 1980'erne, hvor der var nogle meget betragtelige lønstigninger, for at få en opbakning til en indkomspolitik, sådan at man aftalte lønstigninger på 2 pct. Det var sådan et nøgletal dengang. Det var jo også det, der blev videreført i 1990'erne. Men nu er lønstigningerne meget, meget lave. De er næsten så tæt på nul, som de overhovedet kan være. Så man kan sige, at på den måde får man jo en lav lønstigning uden at gå ind i de her forhandlinger, og det kan man sige kommer ind under det, der hedder konkurrenceevne. Så min bekymring er også, at man i virkeligheden kommer til at betale noget, man ellers ikke ville komme til at betale, og det er jo ikke ligefrem det, der er råderum til i dansk økonomi i øjeblikket.

Men jeg kan så forstå, at et af hovedformålene er at øge arbejdsudbuddet. Kan ministeren løfte sløret for, hvordan den forøgelse af arbejdsudbuddet vil ske? Vil det være i form af en længere arbejdstid, eller hvad er det nærmere, man tænker på der?

Kl. 14:05

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:05

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Jeg er glad for, at vi deler analysen af, at trepartsforhandlinger tidligere i danmarkshistorien har været et offensivt svar på dybtgående økonomiske problemer. Det er rigtigt, at man sidste gang primært adresserede spørgsmålet om konkurrenceevne og lønudvikling. Nu er vi i en ny tid med andre udfordringer, herunder at skaffe økonomi til at investere i de ting, vi gerne vil have mere af, og der har man så sat en ny dagsorden for nye trepartsforhandlinger, men metoden er den samme.

I forhold til at betale dyrt for noget, man vil få alligevel, vil jeg sige: Jeg går ud fra, at spørgeren har bemærket det lille ord netto, båd-

de i regeringsgrundlaget og i min besvarelse. Altså, det er en gevinst på netto 4 mia. kr., dvs. efter betaling.

Kl. 14:05

Formanden:

Fru Karen Jespersen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:05

Karen Jespersen (V):

Men hvis man indkalder til nogle forhandlinger og det indgår i regeringsgrundlaget, så må vi jo også regne med, at der vil være et klart bud på, hvordan sammenhængen skal være. Man siger, at man vil have et øget arbejdsudbud på 20.000 beskæftigede frem til år 2020. Det er så et mål, og det er jo fint nok. Det kunne man jo godt have som regering, uden at man skal til at sige: Det mål opfylder vi kun, hvis fagbevægelsen og arbejdsgiverorganisationerne siger ja til det.

Dermed har man jo også sagt, at man ikke bare kan øge arbejdsudbuddet. Man er nødt til at betale noget for at få det. Det ligger jo også i det, ministeren siger, altså at vi bliver nødt til at give og tage alle sammen. Så medgiver han også, at regeringen er indstillet på at give noget for at få det her øgede arbejdsudbud. Og spørgsmålet er så, hvad det er, og om det er noget, der i virkeligheden vil forværre den økonomiske situation. Vi kan bare lytte til en som Dennis Kristensen fra FOA og de krav, han kommer med.

Kl. 14:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:07

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, at man er nødt til at få styr på nogle af de grundlæggende begreber i forhold til den her problemstilling. Regeringsprogrammet er ambitiøst og ansvarligt økonomisk set, og det udlægger et reformspor for de næste 4 års regeringssamarbejde, hvor man sætter ind på en række områder: kontanthjælp, førtidspension, fleksjob, skattereform. Og så har man en opgave, som handler om, at man også beder arbejdsmarkedets parter om at løfte deres del af reformopgaven og levere 4 mia. kr. netto, efter at der er givet den form for indrømmelser, der måtte skulle gives i sådan nogle forhandlinger. Det er da et ansvarligt signal. Det er et nødvendigt signal. Og det, jeg har noteret mig, er, at arbejdsmarkedets parter ikke har afvist opgaven, men faktisk kvitteret ved at sige ja til at komme til de forhandlinger med sigte på at løse den opgave. Det synes jeg man skulle glæde sig over i hele Folketinget, for det er jo godt for Danmark, og det er i tråd med den bedste danske tradition. Den har man så ikke forfulgt de seneste 10 år, men den tager vi fat på nu igen.

Kl. 14:07

Formanden:

Tak til ministeren. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af Peter Christensen.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 310

2) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Vil ministeren garantere, at millionærskatten ikke bliver en del af en aftale om regeringens skattepolitik?

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:08

Kl. 14:10

Peter Christensen (V):

Tak for det. Vil finansministeren garantere, at millionærskatten ikke bliver en del af en aftale om regeringens skattepolitik?

Kl. 14:08

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:08

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har den generelle tilgang, at jeg ikke vil benytte mig af begrebet garanti i forhold til hypotetiske spørgsmål i nogen som helst sammenhæng. Man ville i så fald kunne spørge mig om hvad som helst og få garanti for det. Jeg vil gerne understrege fuldstændig klart i lighed med statsministeren, økonomi- og indenrigsministeren og skatteministeren, at regeringen ikke har nogen planer om at indføre en millionærskat, at det ikke er på tegnebrættet i forbindelse med en skattereform, og at jeg ikke kan forestille mig, at det vil ske.

Kl. 14:08

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:08

Peter Christensen (V):

Det synes jeg sådan set var et klart svar, som jeg gerne vil kvittere for. Jeg synes måske finansministeren var lidt hård ved skatteministerens ved at sige, at det er hypotetisk, hvad skatteministeren går og siger, for det var sådan set skatteministeren, der skabte denne tvivl. Men det må regeringen ordne internt. Så kan den fortsætte diskussionen om, hvad der er hypotetisk.

Jeg er glad for svaret. I den samme boldgade er jeg lidt interesseret i, om der – ud over de 5 mia. kr., som regeringen vil finde ved nye skatter og afgifter – vil komme yderligere skatter og afgifter, eller om regeringen vil videreføre et skattestop, efter man har fundet 5 mia. kr.

Kl. 14:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:09

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har det bedste forhold til skatteministeren, og det kunne ikke falde mig ind at betegne hverken ham, hans politik eller hans udtalelser som hypotetiske, bestemt ikke. Jeg tror, at han er fuldstændig enig med mig på det her punkt og i den sammenhæng fuldstændig følger regeringsgrundlaget.

Jeg vil gerne tage en lille smule hul på det generelle spørgsmål, som rejser sig, og som også vil blive fulgt op af spørgerens partifælle om lidt, nemlig spørgsmålet om et skattestop. Altså, den regering, der sidder i øjeblikket, har ikke proklameret noget skattestop. Det er, som jeg forstår det, spørgerens parti, der står for et skattestop, som man så ikke har været i stand til at overholde, og som jeg personligt har svært ved at forstå hvad skulle gå ud på, eftersom man har brugt det og postuleret eksistensen af det i perioder, hvor man med åbne øjne har hævet skatten helt i strid med egne udtalelser, f.eks. lige efter sidste folketingsvalg, i forbindelse med genopretningspakken og ved flere andre lejligheder. Så den her regering har ikke et skattestop – den har en skattepolitik, som er beskrevet i regeringsgrundlaget, og den er endda beskrevet meget tydeligt.

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:10

Peter Christensen (V):

Så kan jeg godt høre, at det var lidt tidligt, jeg nåede at blive glad over de meldinger, der kom fra statsministeren. Men hvordan tolker finansministeren så egentlig det, statsministeren sagde til Børsen den 21. oktober, hvor statsministeren blev spurgt, om skatterne kan stige mere end 5 mia. kr. i denne valgperiode, og hvor statsministeren svarede: Nej, det kan skatterne ikke?

Hvordan opfatter finansministeren egentlig det udsagn?

Kl. 14:11

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:11

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes ikke, der er så meget at misforstå. Statsministeren udtrykker sig klart og i direkte forlængelse af regeringsgrundlaget, som enhver kan læse, og som jeg tror de fleste har forstået: Der er mulighed for at hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr. og fjerne erhvervs-tilskud for 2 mia. kr. med henblik på at sikre staten flere indtægter og finansiere nye udgifter. Sådan er det. Det er rammen; den er meldt klart ud.

Der er så også et ønske om at gennemføre en skattereform, og det vil føre til, at man ændrer på skatter og afgifter. Der er et mål om at indføre en betalingsring – det vil være spørgeren bekendt – og det vil føre til en betaling. Så der er tale om en ramme for, hvor meget man kan hæve skatter og afgifter for at sikre staten nye indtægter til fri disposition til nye prioriteter, og det er ikke et skattestop. Det synes jeg følger relativt logisk. Skattestoppet er noget, spørgerens parti står for, og jeg har til gode at forstå, hvad det går ud på.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:12

Peter Christensen (V):

Betyder det så egentlig, at finansministeren grundlæggende er uenig i det, statsministeren siger, nemlig at når vi kommer til at se den konkrete udmøntning af en skattereform, kan der sådan set netto godt komme skattestigninger ud over 5 mia. kr.? Er finansministeren meget uenig, og prøver finansministeren – nu ved jeg, at en finansminister aldrig irttesætter en statsminister – at hjælpe statsministeren lidt i forhold til, at statsministeren måske uforvarende er kommet til at love mere, end statsministeren kunne holde, ved at sige, at der ikke kommer regninger på mere end 5 mia. kr. i den her valgperiode?

Kl. 14:12

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:12

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, tværtimod. Statsministeren har udtrykt sig fuldstændig klart, og hele regeringen er fuldstændig på linje med det, statsministeren har sagt, af en god grund, og det er, at statsministeren udtrykker det, der står i regeringsgrundlaget. Så det er meget, meget enkelt.

Jeg synes, det er spørgeren, der må forklare mig, hvordan den her optagethed af skattestop mere præcist skal forstås. Altså, jeg forstår

det sådan, at i den periode, hvor spørgerens parti er gået ind for et skattestop, har man jo fundet rig lejlighed til at hæve skatter og afgifter. Man hævdede dem med over 8 mia. kr. i forbindelse med det, man kaldte for genopretningspakken, mens man havde et skattestop. Så det har åbenbart ikke været nogen garanti mod noget som helst.

Her har man en regering med et klart regeringsgrundlag, der meget klart siger, hvad man vil, og i forbindelse med en skattereform siger man, at den skal være fuldt finansieret. Det vil sige, at pengene skal findes, før de kan gives ud – sådan er det jo på det punkt ligesom på alle mulige andre punkter. Så jeg synes, der er tale om fuldstændig klare meldinger både fra statsministeren og mig og i regeringsgrundlaget, som i øvrigt flugter fuldstændig med hinanden.

Kl. 14:13

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også fra hr. Peter Christensen til finansministeren.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 312

3) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvad har efter ministerens opfattelse ændret sig i dansk økonomi siden den 15. september i år, som gør, at regeringen ikke længere mener, at der er råd til at gennemføre de løfter, man gav vælgerne under valgkampen?

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:14

Peter Christensen (V):

Hvad har efter ministerens opfattelse ændret sig i dansk økonomi siden den 15. september i år, som gør, at regeringen ikke længere mener, at der er råd til at gennemføre de løfter, man gav vælgerne under valgkampen?

Kl. 14:14

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, også på det her punkt tror jeg, at vi skal have styr på de grundlæggende begreber. Der er jo ikke sket nogen udvikling i dansk økonomi siden 15. september, som er blevet brugt som en begrundelse for at ændre politisk kurs på noget som helst punkt fra regeringens side eller fra ministerens side. Vi overtog en økonomisk situation, som var dybt alvorlig, det var den 15. september, og det er den også i dag. Vi kommer med et kasseeftersyn, der peger på en aktuel vurdering af, hvor alvorlig den er, men det er spørgeren bekendt, at vi overtager et underskud på 85 mia. kr. og en almindelig alvorlig økonomisk situation, når det gælder konjunkturer, vækst og arbejdsløshed.

I den situation indfører vi det, vi kalder for et forsigtighedsprincip. Det havde man med klogskab kunnet gøre langt tidligere, også fra den tidligere regerings side, som vi for mit partis vedkommende foreslog allerede i valgkampen, hvor man meget enkelt siger, at for at afholde nye udgifter må man også først sikre nye indtægter. Og det er det, vi kører efter. Det er sundt, og det er ansvarligt, og det er i god tråd med, hvad vi sagde i valgkampen.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Peter Christensen (V):

Når man ser på den myriade af løfter, der blev givet fra Socialdemokratiet og SF op til valgkampen, og efter at den daværende regering havde gjort helt klart, hvilken økonomisk situation Danmark stod i, bl.a. med Økonomisk Redegørelse den 24. august, så må der da være et eller andet, der har ændret sig, for det ville da være temmelig utroværdigt at komme med løfter, efter at man har fået at vide, hvad tingenes tilstand var, nemlig at der ingen penge var, og så alligevel fortsætte med at love danskerne guld og grønne skove. Så finansministeren må da kunne fortælle om et eller andet, der har gjort, at regeringen har erkendt, at man selvfølgelig ikke kan leve op til de løfter, man gav danskerne. Ellers synes jeg, det begynder at stå lidt tilbage, som om at man helt bevidst egentlig har drevet gæk med danskerne, og jeg kan næsten ikke forestille mig, at man kan være så kynisk i dansk politik.

Så der må jo være et eller andet konkret, der trods alt har ændret sig, og det vil jeg bare gerne delagtiggøres i, for jeg kan ikke udelukke, at dansk økonomi har fået det endnu værre, men slemt var det, hvilket stod klart allerede med Økonomisk Redegørelse den 24. august.

Kl. 14:17

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, det kan jeg jo heller ikke udelukke. Det vil fremgå af det kasseeftersyn, jeg er i gang med at udarbejde for øjeblikket. Men at vi fra vores parti og i de to partier, vi nu er indgået i et regeringssamarbejde med, havde et alvorligt syn på dansk økonomi allerede i valgkampen og for den sags skyld meget, meget længe før valgkampen og for den sags skyld meget, meget længe før spørgerens parti, der jo løbende proklamerede, at nu var krisen stort set overstået, og vi var på vej ud på den rigtige side, er der ikke nogen tvivl om.

Det var jo sådan i valgkampen, at man ikke som en tilfældig vending, men som det bærende valggrundlag fra mit parti fremkom med et forsigtighedsprincip, hvormed man sagde meget klart, at der fremlægges forslag på en lang række punkter – og mange af dem arbejder man jo videre på, efter at have forhandlet regeringsgrundlag med Det Radikale Venstre. Men der skal punkt for punkt findes og vedtages konkret finansiering, før de ting kan gennemføres, og det er da en positiv udvikling i forhold til den tidligere regerings politik.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:18

Peter Christensen (V):

Altså, den 7. september, en uge før valget, fremsætter Socialdemokratiet og SF løfter på sundhedsområdet for 2 mia. kr., og det er altså efter, at det her såkaldte forsigtighedsprincip er blevet lanceret. De er meget svære at genfinde i regeringsgrundlaget.

Er det medierne, er det danskerne, eller hvem er det, der har misforstået, at den her sundhedsplan slet ikke kunne realiseres? For finansministeren har lige slået fast, at man godt var klar over, at der ingen penge var. Alligevel kommer man en uge før valget med massive løfter til danskerne for blot en lille måned efter at begrave dem i forbindelse med regeringsgrundlaget, som de er slet ikke med i, efter at man har lanceret et forsigtighedsprincip. Er det simpelt hen bevidst manipulation af danskerne, fordi Socialdemokraterne udmærket godt vidste, at det var et løfte, der aldrig ville blive til noget?

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:19

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:21

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, tværtimod. Der blev fremsat forslag under valgkampen fra Socialdemokraternes side – det blev der fra alle partiers side. Forskellen på vores forslag og SF's forslag og de forslag, andre partier kom med, var, at man meget klart havde statueret, at et forsigtighedsprincip var grundlaget for at gennemføre de forslag, nemlig at pengene skulle findes først.

Det er jo det grundlag, vi arbejder på. Det er det eneste ansvarlige. Der skal findes 90 mandater. Man forhandler naturligvis med andre partier om at gennemføre sin politik. Nu har vi en regering og et regeringsgrundlag, og det er det, vi arbejder ud fra. Så er der ydermere det krav, det gjaldt under valgkampen, og det gælder også nu, at man krone for krone må finde finansieringen til den politik, man vil gennemføre. Det er det, vi arbejder på. Så er det selvfølgelig sådan, at nu har vi siddet i regering i lige godt 3 uger, og vi er godt i gang med at gennemføre mange af de forslag, som står i regeringsgrundlaget, og som også indgik i valgkampen. Jeg tror også, at man fra spørgerens side vil se, at der vil ske fremskridt i sundhedsvæsenet, når vi har fundet den nødvendige finansiering.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Peter Christensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:20

Peter Christensen (V):

Jeg vil spørge finansministeren: Er der overhovedet nogen løfter, som man vil kunne blive forhindret i at udstede, når man har et forsigtighedsprincip? Eller er sandheden ikke den, at Socialdemokratiet kan love hvad som helst fremover og blot henvise til, at når det ikke bliver til noget, er det jo, fordi man med småt på politen har skrevet et forsigtighedsprincip? Er det at tage vælgerne alvorligt?

Kl. 14:20

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:20

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen der stod ikke noget som helst med småt på politen. Og Socialdemokratiet er ikke kommet med løfter, der ikke bliver overholdt. Socialdemokratiet er kommet med forslag, og regeringen kommer med forslag og har så et forsigtighedsprincip, som jeg vil anbefale spørgerens parti og hele oppositionen at lade sig omfatte af. Det hedder, at før den slags forslag kan gennemføres, skal der selvfølgelig være 90 mandaters flertal for dem, og der er et krav mere, der skal være opfyldt, nemlig at pengene skal kunne findes, og at de forslag, der skaffer pengene, skal vedtages, så vi kan få rettet op på den økonomiske situation, der blev skabt af spørgerens parti og den tidligere regering.

Det er ikke sådan, at der ikke er nogen penge, som spørgeren siger, næh, det er sådan, at der er et underskud på 85 mia. kr., så vidt vi indtil videre ved. Så går jeg og er ved at foretage et kasseeftersyn, der viser, hvordan det aktuelt ser ud, og så kan vi jo tage debatten derfra.

Kl. 14:21

Formanden:

Tak til finansministeren. Spørgsmålet er sluttet.

Spm. nr. S 328

4) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Er ministeren enig i statsministerens løfte i Børsen den 21. oktober 2011 om, at ingen skatter eller afgifter skal stige ud over de 5 mia. kr., som fremgår af regeringsgrundlaget?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:21

Torsten Schack Pedersen (V):

Er ministeren enig i statsministerens løfte i Børsen den 21. oktober 2011 om, at ingen skatter eller afgifter skal stige ud over de 5 mia. kr., som fremgår af regeringsgrundlaget?

Kl. 14:22

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:22

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er på ethvert punkt enig med statsministeren og i regeringsgrundlaget. Det, statsministeren siger i Børsen – jeg kan se, at spørgeren har taget Børsen med, og det er nyttigt for os begge to – er jo, at den politik, der er statueret i regeringsgrundlaget, gælder, nemlig at rammen for, hvor meget vi kan hæve skatter og afgifter med henblik på at skaffe staten nye indtægter, som vi kan anvende til at gennemføre nogle af de forslag, nogle af de forbedringer, der er med i regeringsgrundlaget, er på 5 mia. kr. Og herudover skaffer man yderligere 2 mia. kr. ved at begrænse erhvervstilskud.

Kl. 14:22

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Det vil sige, at den pesticidafgift, som skatteministerens har afgivet svar om – jeg tror, det er hr. Troels Lund Poulsen – ikke kan indføres med henblik på at få flere penge i kassen, og at det energitudspil, som regeringen har på banen, ikke må betyde stigende skatter og afgifter. Og med hensyn til den stigning på 29. mio. kr., der er i kommuneskatterne, hvor S og SF jo tidligere har sagt, at måtte der være stigende kommuneskatter, så ville man gøre som den tidligere regering, nemlig kompensere skatteborgerne over den statslige bundskat, kan jeg jo forstå på finansministeren, at det har man ikke tænkt sig at gøre i det her tilfælde.

Det må også være finansministeren bekendt – det er jeg helt sikker på – at man i regeringsgrundlaget også opererer med både en betalingsring og en lastbilafgift, men dem forventer finansministeren så ikke indbringer noget provenu, i og med at det loft, som statsministeren fremhæver i Børsen, er på de 5 mia. kr. Det vil sige, at en pesticidafgift, et energitudspil, kommuneskatter, en betalingsring og en lastbilafgift så ikke kan bidrage med noget provenu i statskassen. Det synes jeg er nye toner, i forhold til hvad andre ministre ellers har af ambitioner, når det gælder lige præcis de her felter.

Så jeg synes, det virker noget flakkende, og det er jo også derfor, at Børsens udgave er interessant at have med, nemlig fordi der står, at statsministeren lover et skattestop. Så er det jo vigtigt at få at vide, hvad det er for en slags skattestop, der menes, og der kan jeg så for-

stå, at det i hvert fald ikke er noget, der vedrører pesticidafgift, energispil, kommuneskatter, betalingsring eller lastbilafgift.

Kl. 14:24

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:24

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det er simpelt hen ikke korrekt, at statsministeren lover et nyt skattestop. Skattestoppet er en politik, som er lanceret af spørgerens parti, og jeg har til gode at forstå, hvad det går ud på. Jeg forstår, at det er et stop for at hæve skatter og afgifter, men det forhindrede ikke, at man i forbindelse med genopretningspakken hævdede skatter og afgifter med 8 mia. kr. Det forhindrede ikke, at man efter sidste valg gennemførte en skattereform, hvor man forringede rentefradraget, selv om man havde lovet det modsatte i valgkampen. Det forhindrede ikke, at man fremsatte forslag om en forsyningssikkerhedsafgift – det synes jeg i øvrigt er et glimrende forslag, der vil blive arbejdet videre på.

Så alt det her med skattestoppet må spørgeren fuldstændig selv redegøre for. Det, statsministeren svarer på, er, hvad der står i regeringsgrundlaget, og hvad skattepolitikken i regeringsgrundlaget går ud på. Og det gør hun glimrende, for der svares i fuld overensstemmelse med det, vi har aftalt mellem partierne og skrevet i vores regeringsgrundlag, så alle kan læse det.

Kl. 14:25

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu begynder forvirringen rigtig at melde sig, for det er så det, der står i regeringsgrundlaget om skattestoppet, der er gældende, mens vi ikke kan regne med det, som statsministeren udtaler til Børsen, for det står ikke i regeringsgrundlaget. Altså, nu må man vel snart i regeringen vælge, om man mener, at man vil gøre det 5 mia. kr. dyrere at være dansker, for det har man skrevet i regeringsgrundlaget, eller om man vil gøre det endnu dyrere at være dansker.

Jeg tror, at danskerne er fuldt ud bekendt med og har haft fornøjelsen af den tidligere regerings skattestop i mange, mange år, og det har sikret tryghed med hensyn til skatter og afgifter. Det må jo være sådan, at man som skatteborger i dette land bliver bekymret, når man hører den nye statsminister sige, at det eneste, der ligger, er de 5 mia. kr., men alligevel er der så andre ting, man ikke kan regne med.

Kl. 14:26

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:26

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det gode ved den nye regering, den nye statsminister og det nye regeringsgrundlag er, at der er en klar og dækkende beskrivelse af, hvilken skattepolitik der vil blive ført.

Det, man havde tidligere, som blev kaldt for et skattestop, og som spørgeren har forsvaret ivrigt i årenes løb, blev ikke overholdt – det blev jo ikke overholdt. Man gik til valg på et skattestop ved folketingsvalget i 2007 og fraveg det dage efter, stemmerne var afgivet, med henblik på at lave en skattereform. Man sagde, at der var et vindue, så vidt jeg husker. Man forringede rentefradraget, selv om man havde lovet det modsatte under valgkampen og før valgkampen. Da man fandt ud af, at man havde en økonomisk politik, der ikke hang sammen, og man måtte lave en genopretningspakke, hævdede

man skatterne med over 8 mia. kr., selv om man stadig væk postulerede, at man havde et skattestop. Da man fandt ud af, at det var nødvendigt at gøre noget for at sikre mere grøn energi i Danmark og reformere et område, man ellers havde ladet ligge stille i næsten 10 år, opfandt man en forsyningssikkerhedsafgift, og så sagde man, at man stadig væk havde et skattestop.

Her har vi et regeringsgrundlag, som klart beskriver rammen for, hvor meget man kan hæve skatter og afgifter for at sikre staten nye indtægter, og en række andre reformprojekter. Det er da en positiv nyskabelse, som statsministeren fuldt ud svarer fyldestgørende på.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak. Hr. Torsten Schack Pedersen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Når finansministeren forsøger at udlægge den tidligere regerings politik særlig i forhold til rentefradraget, synes jeg, at ministeren skal huske den mekanisme, som betød, at der ikke var nogen boligejere, der på nogen måde ville opleve at blive stillet i en ringere situation med den skattereform, der blev vedtaget i 2009, end hvis der ikke havde været en skattereform. Det skal altså lige understreges, således at der ikke opstår falske myter fra finansministerens side.

Det, jeg jo må hæfte mig ved, er, at man i regeringsgrundlaget har skrevet, at der vil være 5 mia. kr., som man vil opkræve i afgifter på usunde fødevarer, øl og cigaretter og ved afskaffelse af fradraget for sundhedsforsikringer – noget, som fagbevægelsen i øvrigt har sagt kommer til at slå igennem i lønforhandlingerne med negativ betydning for vores konkurrenceevne. Det er det, man har skrevet, men samtidig står der jo også i regeringsgrundlaget, at man vil indføre en betalingsring, og at man vil opkræve en lastbilafgift. Men det må så ikke give et provenu, fordi loftet er på 5 mia. kr.

Kl. 14:28

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:28

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det fremgår jo af spørgerens spørgsmål, og regeringsgrundlaget er meget, meget klart. Der er ikke stukket noget under stolen denne gang, ligesom der var med den sidste regerings politik. Der er mulighed for at hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr. med henblik på at skaffe staten nye indtægter, som vi skal bruge på nogle nye prioriteter. Så skal der gennemføres en betalingsring, som giver nogle indtægter, der skal gå til bedre og billigere kollektiv trafik i hovedstadsområdet. Der skal også gennemføres en forstærket indsats, når det gælder energipolitikken, som skal finansieres, og det står fuldstændig klart. Det var i øvrigt også tilfældet for spørgerens partis vedkommende og den tidligere regerings vedkommende, uanset hvad man sagde om skattestop eller ej.

Jeg synes, at vi står i en situation, hvor vi har et regeringsgrundlag, der meget klart, meget tydeligt og meget dækkende beskriver, hvad der kan ske med hensyn til de her projekter. Det synes jeg er en positiv nyskabelse i forhold til den foregående periode, hvor man blev ved med at sige skattestop, men overalt opererede med skattestop, når det var det, man var nødt til.

Kl. 14:29

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 330

5) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at afgifter opkrævet ved en betalingsring adskiller sig fra andre afgifter og skatter, så de ikke er omfattet af det af statsministeren afgivne løfte i Børsen den 21. oktober 2011 om ikke at hæve skatterne med mere end 5 mia. kr., selv om begge dele belaster danske familiers økonomi?

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:29

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at afgifter opkrævet ved en betalingsring adskiller sig fra andre afgifter og skatter, så de ikke er omfattet af det af statsministeren afgivne løfte i Børsen den 21. oktober 2011 om ikke at hæve skatterne med mere end 5 mia. kr., selv om begge dele belaster danske familiers økonomi?

Kl. 14:30

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det mener jeg så afgjort. Det står meget klart i regeringsgrundlaget, at man i forbindelse med indførelsen af en betalingsring vil benytte indtægterne til at sikre bedre og billigere kollektiv trafik i hovedstadsområdet. Dermed vil jeg også gerne sige, at jeg ikke er enig i, at det belaster almindelige familiers økonomi i hovedstadsområdet – tværtimod løser det jo en række problemer, som utrolig mange familier i hovedstadsområdet oplever med trafikpropper, med utrolig lang transporttid, med dyr kollektiv transport og med dårlig kollektiv transport. Så jeg mener, at der samlet set er tale om en klar forbedring af situationen for familier i hovedstadsområdet, ellers var der da ikke nogen grund til at gennemføre det forslag, vi har lagt frem.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg takker meget for det svar, for det var da stærkt, stærkt foruroligende. Altså, hvis man opkræver en afgift ved en betalingsring eller som en kilometerbaseret afgift på lastbiler og giver pengene som tilskud til borgerne til bestemte formål, er det ikke statslige indtægter, fordi man giver dem tilbage til borgerne. Se, det er dog godt nok en nytolkning.

Det vil sige, at man kan hæve alle de skatter og afgifter, man har lyst til, men hvis man giver dem tilbage i form af tilskud til dette eller hint, er det ikke en statslig indtægt. Så er det ikke en statslig indtægt, men man vedkender sig, at provenu fra stigende afgifter på en lang række varer er en statslig indtægt, som man så vil bruge i form af øget offentligt forbrug. Så bliver det godt nok interessant at være skatteborger i Danmark. Det vil sige, at tolkningen bliver, at det skattestop, som statsministeren er refereret for at nævne i Børsen i sidste uge, kun gælder stigende skatter til offentligt forbrug. Der er et loft på 5 mia. kr. Men stigende skatter og afgifter til indkomstoverførsler, tilskud og alt muligt andet er altså ikke omfattet.

Det synes jeg var en klarhed, som tidligere bestemt ikke har været gældende, men jeg synes, at det var opløftende, at finansministeren kan bekræfte, at skatter og afgifter, der opkræves med henblik på at blive udbetalt til borgerne i form af stigende tilskud til eksisterende

de ordninger og alt muligt andet, altså ikke er omfattet af det skattestop, som statsministeren har præsenteret. Det synes jeg var befriende ærlig tale.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror ikke, der er tale om et spørgsmål, men mere om en kommentar, og så vil jeg da gerne kommentere kommentaren ved at sige, at jeg ikke forstår den store ophidselse, i og med at det, statsministeren siger i Børsen, og som jeg siger i dag, fuldstændig flugter med det, der står i regeringsgrundlaget, og i øvrigt afspejler en praksis, som spørgeren må kende til.

Spørgeren har jo stået for et skattestop i en årrække, men spørgerens parti fandt det så nødvendigt – og regeringen bakkede det op – at opfinde en forsyningssikkerhedsafgift, da man ønskede en mere offensiv energipolitik. Spørgerens parti ønskede på et tidspunkt – man er så gået bort fra det igen – at introducere et forslag om road-pricing i Danmark med henblik på at sikre finansieringen til andre formål.

Så det er ikke regeringen, det er ikke fru Helle Thorning-Schmidt, det er ikke undertegnede, der postulerer, at vi har eller bør have skattestop i Danmark. Det er spørgeren, men spørgeren har bare til gode at forklare, hvad det skulle gå ud på.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Altså, nu er Børsens overskrift jo meget svær at tage fejl af. Jeg citerer: »Helle Thorning lover nyt skattestop«. Så det er ligesom svært at tolke statsministerens ord som ret meget andet. Men så skal jeg bare bede finansministeren om en præcisering. Altså, det skattestop, som statsministeren lancerer, og som finansministeren bekræfter kun er på 5 mia. kr., selv om det såmænd er en stor sum penge, er altså det beløb, som det offentlige forbrug må forøges med. Men hvis det er skatter og afgifter, der øges med henblik på at udbetale tilskud eller forøge overførselsindkomsterne, mener finansministeren så, at det ikke er omfattet af de 5 mia. kr., som statsministeren nævner i Børsen, og som også fremgår af regeringsgrundlaget?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Finansministeren.

Kl. 14:35

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu synes jeg, at vi må have en lille smule redelighed i den politiske debat. Spørgeren citerer ikke statsministeren, men Børsen. Og Børsen er, så vidt jeg forstår, ikke statsminister i Danmark. Man citerer Børsens overskrift, altså Børsens tolkning af statsministerens udtalelse. Det, statsministeren svarer på, er det, der står i hendes regeringsgrundlag, og det gør hun fuldstændig korrekt, fuldstændig fyldestgørende. Skattestoppet er et begreb, der er opfundet af spørgerens parti. Man har forsøgt at håndhæve det i regeringen, det gik det ikke specielt godt med. Man går stadig væk ind for det, forstår jeg, men man har selv til opgave at redegøre for, hvad det går ud på.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren for det sidste spørgsmål.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg skal gerne læse op fra artiklen. Det er så journalisten, der spørger:

»Kan skatterne stige mere end de 5 mia. kr., der fremgår af regeringsgrundlaget, i denne valgperiode?«

Og svaret lyder fra statsministeren:

»Nej, det kan de ikke.«

Men det kan jeg så forstå at det kan de så godt alligevel, hvis det bare drejer sig om en betalingsring og en lastbilafgift, for der går pengene åbenbart ikke til offentligt forbrug, men til tilskud, overførsler, transfereringer, og hvad vi ellers deler tingene op i nationalregnskabet.

Så synes jeg da, at det er stærkt bekymrende, for finansministeren bekræfter jo, at når det drejer sig om penge til det offentlige forbrug, er loftet der på de 5 mia. kr., men når det gælder til alt mulig andet, er der frit slag for regeringen. Det, jeg såmænd blot beder finansministeren om at tage stilling til, er, hvorvidt betalingsringbetalingen og lastbilafgiften er omfattet af de 5 mia. kr., som fremgår af regeringsgrundlaget.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Finansministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg må blot gentage mit ønske om redelighed. Spørgeren læser et citat op. Så vidt jeg kunne høre, og det tror jeg også vil fremgå af referatet af vores debat, indgik begrebet skattestop ikke i det citat. Det indgår i Børsens overskrift. Det vil sige, at det er Børsens fortolkning. Statsministeren har ikke lovet noget skattestop. Statsministeren har gjort rede for, hvad der står i regeringsgrundlaget. Det er også det, jeg gør her i dag. Det er meget tydeligt. Skattestoppet er en opfindelse, som spørgerens parti står for. Det har ikke været overholdt. Det er gentagne gange blevet slået ihjel. Nu kører man videre med begrebet, men hvad det egentlig betyder, tror jeg henstår i det uvisse.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren og finansministeren.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren af Jan E. Jørgensen fra Venstre.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 254

6) Til skatteministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Vil ministeren oplyse, om regeringens politik vedrørende afgiftsforhøjelser på dagligvarer er, som det fremgår af regeringsgrundlagets side 10, hvor der står, at »den øgede beskatning kan være forhøjelse af afgifter på cigaretter, usunde fødevarer og øl og vin«, eller er, som det fremgår af side 43, hvor det hedder, at »regeringen vil forhøje cigaretafgifterne og afgifterne på øl, vin, sukker, fedt og anden usund mad«?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til skatteministeren. Undskyld, værsgo til spørgeren.

Kl. 14:38

Jan E. Jørgensen (V):

Spørgsmålet før et svar er nok en god idé.

Vil ministeren oplyse, om regeringens politik vedrørende afgiftsforhøjelser på dagligvarer er, som det fremgår af regeringsgrundlagets side 10, hvor der står, at »den øgede beskatning kan være forhø-

jelse af afgifter på cigaretter, usunde fødevarer og øl og vin«, eller er, som det fremgår af side 43, hvor det hedder, at »regeringen vil forhøje cigaretafgifterne og afgifterne på øl, vin, sukker, fedt og anden usund mad«?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det skatteministeren, værsgo.

Kl. 14:38

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet og først en kvittering for, at spørgeren har læst regeringsgrundlaget så grundigt. Det fortjener helt bestemt en kvittering. Når spørgsmålet så går på, hvorfor der er anvendt to forskellige formuleringer to forskellige steder i regeringsgrundlaget, kan jeg helt klart svare, at det er ganske bevidst, og årsagen til det er, at det handler om to forskellige formål.

Det første formål vedrører nye indtægter til statskassen, som kan sikre en ansvarlig finansiering af nye udgifter. Sagen er jo den, at Danmark står i en alvorlig økonomisk krise, og på langt sigt er det helt afgørende at gennemføre reformer, der øger beskæftigelsen og på den måde sikre øget råderum i dansk økonomi til at udbygge vores fælles velfærd. Men på den korte bane, fordi sagen er jo, at reformer tager lidt tid, er der også brug for indtægter for at sikre investeringer i sundhed, uddannelse osv. Det er der, hvor vi meget klart på side 10 fastslår, at regeringen i 2012 og 2013 vil sikre ekstra finansiering inden for en ramme på 5 mia. kr. ved øgede skatter og afgifter. I den forbindelse peger vi bl.a. på at omlægge og forhøje afgifterne på tobak, usunde fødevarer, alkohol osv., som spørgeren rigtigt påpeger.

Hvad angår den anden formulering på side 43, vedrører det et formål om sundhedsfremme. Vores langsigtede målsætning er i den forbindelse, at vi i sammenhæng med en række andre forebyggelsesindsatser vil bruge afgifter til at fremme og forbedre danskernes sundhedstilstand og levealder. Det er sådan set det, som formuleringen på side 43 dækker over.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:40

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg ved nu ikke, om jeg er blevet voldsomt meget mere afklaret. Jeg havde forstået, at det står to forskellige steder – det ene sted nemlig som økonomisk politik, altså en finansieringskilde, og det andet sted som et middel til forebyggelse. Jeg skal bare være helt sikker på, at jeg forstår ministeren korrekt. Altså, vi kan være helt sikre på, at der kommer disse forhøjelser på cigaretter, øl, vin, sukker, fedt og anden usund mad. Det står fast, at den forhøjelse kommer. Hvor meget den så skal bibringe til finansieringen af regeringens politik henstår som mere uklart. Er det sådan, jeg skal forstå ministeren?

Det andet, jeg skal forsøge at få en større afklaring af, er, hvis vi ser på skattestigninger og afgiftsstigninger som et middel til forebyggelse, har man så indregnet i sine konsekvensberegninger, hvis det nu rent faktisk viser sig at virke, altså hvis øgede afgifter på øl, vin, sukker, anden usund mad, cigaretter m.v., virker, sådan at befolkningen holder op med at forbruge disse varer i samme omfang som tidligere, om det provenutab, der derved ville opstå, er indregnet i regeringens økonomiske politik? Det synes jeg også kunne være rart at få ministerens holdning til.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det skatteministeren, værsgo.

Kl. 14:42

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

I forhold til de 5 mia. kr., som vi har sat op som ramme, der igennem målrettede skatte- og afgiftsstigninger kan bidrage til finansieringen af bedre velfærd, vil det helt klart fremgå af vores finanslovændringsforslag, hvordan de her skatter og afgifter vil blive skruet sammen. Det vedrører også de afgiftsstigninger på usunde fødevarer. Det vil helt klart fremgå, hvordan de bidrager til finansiering af f.eks. bedre sygehuse i forbindelse med finanslovsfremlæggelsen.

Hvad angår spørgerens andet spørgsmål om, hvorvidt der er taget hensyn i provenuberegningerne for adfærdsændringer, er svaret, at vi anvender de beregningsmetoder, som er anerkendt, og som den tidligere regering også benyttede sig af.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 14:43

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg går ud fra, at man så regner med, at jo større afgiftsstigning, jo større påvirkning af befolkningens sundhed. Kan ministeren så løfte sløret for, hvor store afgiftsstigninger det er, man opererer med, eksempelvis på fedtafgiften og på afgiften på øl?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:43

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Som tidligere nævnt vil indretningen af de konkrete afgiftsstigninger, størrelsen og indfasningen osv. fremgå af finanslovsforslaget, når det fremlægges, og til den tid vil der ikke længere herske tvivl om, hvordan provenufordelingen vil se ud, eller hvordan afgifterne fremover vil være indrettet.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 14:44

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg havde måske en eller anden forhåbning efter de to forskellige formuleringer, hvor den ene kunne tyde på, at man var mere fastlåst ved at sige, at man *vil* forhøje de her afgifter, og hvor den anden kunne tyde på en vis forhandlingsvilje, nemlig at der *kan* blive tale om, at man kan forhøje de afgifter, men at der underforstået også kan blive tale om, at det er noget andet, man går ind og kigger på. Den forskel var der så ikke. Altså, vi har slået fast, at afgifterne vil blive forhøjet, så lad mig afslutningsvis spørge skatteministeren: Men vil afgifterne så blive forhøjet efter en dialog med de berørte parter, detailhandel, industri osv., eller skal vi bare alle sammen vente og se, hvad der står i finanslovsforslaget, og så vågne op til et chok der?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til skatteministeren.

Kl. 14:45

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Helt generelt for regeringens politik gælder det, at vi ikke bare ønsker det brede samarbejde i Folketinget, men at vi også ønsker den brede dialog med omverdenen, med berørte interessenter, med be-

folkningen og aktører i øvrigt, og derfor er det klart, at også i forbindelse med skatte- og afgiftspolitikken lægger regeringen stor vægt på at være i dialog med berørte aktører, erhverv og interessegrupper. Vi synes, at dialog er helt afgørende centralt, og det gælder også i skattepolitikken.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og det var afslutningen på det spørgsmål.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren af hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 255

7) Til skatteministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Forventer ministeren, at en forhøjelse af afgifter på cigaretter, usunde fødevarer, øl og vin vil føre til en stigende grænsehandel?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:45

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Forventer ministeren, at en forhøjelse af afgifter på cigaretter, usunde fødevarer, øl og vin vil føre til en stigende grænsehandel?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Skatteministeren, værsgo.

Kl. 14:45

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det kan bestemt ikke afvises, at afgiftsforhøjelser på de af spørgeren nævnte varer i et vist omfang kan føre til øget grænsehandel, og derfor er det jo også, når vi i regeringen vurderer muligheden for at forhøje afgifterne på usunde varer, at det er helt afgørende, at vi tager hensyn til grænsehandelen, i det omfang det er nødvendigt, særlig fordi det i sidste ende vil have en effekt på indtægterne fra afgiftsforhøjelserne. Man skal derudover tænke på, at sundhedseffekterne, som vi ønsker at opnå med afgiftsforhøjelserne, jo kun kan opnås, hvis forbruget af usunde varer rent faktisk falder, og ikke hvis afgiftsforhøjelserne modsvares af en tilsvarende stigning i grænsehandelen og dermed et uforandret forbrug.

Når det så er sagt, er det regeringens intention at forhøje afgifterne på usunde varer, for det første for at forbedre befolkningens sundhed og for det andet for at sikre en ansvarlig finansiering inden for en ramme på 5 mia. kr. i 2012 og 2013, som bl.a. kan sikre, at vi får bedre fælles sygehuse. Det fremgår i øvrigt også rimelig klart af regeringsgrundlaget.

Til sidst vil jeg blot tilføje, at afgiftsforhøjelser på cigaretter og usunde varer også indgik i den tidligere regerings skattereform, forårspakke 2.0, så spørgerens parti er ikke helt ubekendt med tankegangen.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:47

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er helt med på, at det ikke er første gang i danmarkshistorien, at der bliver hævet afgifter på øl, vin ... er det ikke 2 minutter, jeg har til første gang, undskyld, er det ikke 2 minutter, uret tikker ned fra 1 minut? (*Tredje næstformand* (Marianne Jelved): Det er 1 minut nu). Nå, 1 minut, som så snart er gået.

Så lad mig spørge ministeren, om man agter at afvente den grænsehandelsrapport, som jeg ved at Skatteministeriet har bestilt, inden man lægger sig fast på, hvordan de konkrete afgiftsstigninger skal skrues sammen.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Sagt til spørgeren, som faktisk fik forkert besked af formanden for et øjeblik siden: Det var 2 minutter (*Jan E. Jørgensen* (V): Ja, det mente jeg nok), hvis spørgeren vil gøre brug af det. (*Jan E. Jørgensen* (V): Nej, det er lige meget).

Skatteministeren, værsgo.

Kl. 14:48

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen agter i forbindelse med finanslovsforslaget for 2012 at fremlægge meget tydeligt, hvordan vi vil hæve skatter og afgifter for at sikre et merprovenu på 5 mia. kr., der kan gå til ansvarlig finansiering af f.eks. bedre sygehuse og gode uddannelser. Og som jeg nævnte tidligere, er regeringen i hele sit forberedende arbejde og også i det løbende skatte- og afgiftspolitiske arbejde optaget af grænsehandelsproblematikken og vil løbende overveje nye informationer og i øvrigt følge udviklingen tæt. Det tror vi er vigtigt og helt afgørende for enhver regering.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:49

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg spurgte jo ikke til, hvad man agtede at bruge de penge, man måtte få ind via de øgede afgifter, på. Jeg spurgte heller ikke til, om man var bekymret, og om man ville følge udviklingen tæt. Jeg spurgte konkret til, om man vil afvente den rapport, som Skatteministeriet har sat i værk, og som netop kunne belyse, hvilke varer der er mest følsomme over for stigninger i afgiften, og hvor meget der skal til.

Altså, det er jo ikke ligegyldigt, om afgifterne bliver hævet, så det rammer vin og spiritus, eller så det rammer øl. Det er ikke ligegyldigt, om det bliver på fedtafgiften, eller det bliver på slik- og chokoladeafgiften osv. Det har forskellig indvirkning på grænsehandelen, og når man nu fra ministeriets side iværksætter et større udredningsarbejde netop for at se, hvilke effekter forskellige afgiftsmodeller vil have, kunne der da være en idé i at sige: Jamen lad os nu se den rapport, sådan at vi kan gå ind og skræddersy vores afgiftsstigninger, så vi opnår det, vi vil – altså som regeringen vil – nemlig at få nogle flere penge i kassen og forbedre folkesundheden, og vi ikke bare sender pengene afsted til tyske grænsehandelsbutikker og ikke får nogen effekt på folkesundheden.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Skatteministeren, værsgo.

Kl. 14:50

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tidshorisonten for, hvornår regeringen vil fremlægge, hvilke skatter og afgifter der skal stige for at finansiere et øget offentligt forbrug, er i forbindelse med finanslovsforslaget for 2012, og dermed mere end antydes det – og jeg synes faktisk også, at spørgerens spørgsmål besvares – at med hensyn til løbende nye oplysninger, både hvad angår f.eks. grænsehandelsproblematikken, det være sig rapporter eller andet, og for den sags skyld ny viden vedrørende sundhedseffekter

af afgifter, vil regeringen altid holde sig ajour og overveje optimeringer i relation til nye oplysninger eller udviklinger.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og spørgeren, værsgo.

Kl. 14:51

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Det vil sige, at man ikke venter på grænsehandelsrapporten, før man kommer med sine nye afgifter. Det er sådan, at jeg må fortolke ministerens svar.

Så lad mig spørge til, om man, når grænsehandelsrapporten kommer på et tidspunkt, så vil gå ind og evaluere sine afgifter og gå ind og ændre på afgifterne, hvis grænsehandelsrapporten tyder på, at der kunne være en idé i det.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Skatteministeren, værsgo.

Kl. 14:51

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror, det som hovedregel er en uskik at konkludere på baggrund af rapportmateriale, der endnu ikke er fremkommet. Men når det er sagt, er det vigtigt for mig at understrege, at regeringen meget klart står for at hæve afgifterne på usunde fødevarer, dels fordi det har en sundhedsfremmende effekt og vi er helt overbevist om, at det er den rigtige metode til at bidrage til, at vi alle sammen bliver sundere og lever mindre usundt og dermed bliver mindre syge, dels fordi – og det er den anden hovedgrund til, at vi ønsker afgiftsforhøjelser på usunde fødevarer – det er et fornuftigt provenu til at sikre en ansvarlig finansiering af f.eks. bedre sygehuse.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til skatteministeren, og det var afslutningen på spørgsmål nr. 7.

Det sidste spørgsmål til skatteministeren er trukket tilbage, så derfor udgår spørgsmål nr. 8, og vi går til spørgsmål nr. 9 på dagsordenen, som er et spørgsmål til transportministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 317

8) Til skatteministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Hvorfor vil regeringen ikke gennemføre skattelettelser, der øger arbejdsudbuddet med 19.000 personer og således bidrager til en styrkelse af de offentlige finanser på 5 mia. kr.?

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 14:52

Spm. nr. S 270

9) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvordan vil ministeren sikre, at der er det tilstrækkelige antal penderparkeringspladser ved hver af de sjællandske togstationer, når betalingsringen omkring København bliver gennemført?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak. Hvordan vil ministeren sikre, at der er det tilstrækkelige antal pendlerparkeringspladser ved hver af de sjællandske togstationer, når betalingsringen omkring København bliver gennemført?

Kl. 14:52

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Transportministeren.

Kl. 14:53

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Et af de væsentlige elementer i at gøre den kollektive trafik mere attraktiv for bilister er at bygge parkeringspladser ved stationer. Det gælder naturligvis også, når betalingsringen skal etableres. Regeringen vil derfor sikre, at der bygges flere parkeringspladser, så pendlere får en reel mulighed for at komme af med deres bil og kunne tage tog eller bus ind til København.

Det er jo med transportaftalen fra januar 2009, som jeg tror er spørgeren bekendt, besluttet, at der skal skabes flere parkerings- og rejsepladser ved stationerne. På baggrund af aftalen er DSB inden for 1 mia. kr. forpligtet til at etablere parkeringspladser til såvel bilister som til cyklister. DSB har allerede etableret en lang række parkeringspladser på Sjælland, bl.a. ved Borup, Sorø, Farum, Ballerup, Roskilde og Næstved Stationer, og der er også nogle nye på vej, Espergærde, Glumsø, Snekersten, Kokkedal, Vordingborg, Slagelse og Ringsted Stationer. Der er flere projekter, der skal planlægges og igangsættes, og dermed tror jeg på, at vi vil kunne forbedre de faciliteter, som jeg er enig med spørgeren i er nødvendige.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil regeringen i forbindelse med forslaget om betalingsring sikre en høringsfase, hvor vi inddrager alle relevante interessenter, og der tror jeg også at spørgsmålet om kapacitet vil blive rejst.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til transportministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:54

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det således, at man i den aftale, der blev lavet i januar 2009, gik ud fra den kendte situation på daværende tidspunkt og det efterslæb, der var og stadig væk er på parkeringspladser rundt omkring ved stationerne på Sjælland. Men når betalingsringen bliver indført, bliver der et endnu større pres, og jeg kan ikke finde nogen som helst steder, hvor der bliver taget højde for dette større pres på disse pendlerparkeringspladser. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvoraf fremgår det, at der vil blive bygget det yderligere antal parkeringspladser, som er nødvendigt, når betalingsringen bliver gennemført?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 14:55

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er måske for meget at forlange, men jeg vil bede hr. Flemming Damgaard Larsen om en lillebitte smule tålmodighed.

Jeg tror, at vi også her i salen har drøftet det før. Jeg er nu i gang med de forberedende øvelser til at indføre en betalingsring. Jeg forstår godt, at vi tilsyneladende, som det i hvert fald står lige nu, er politisk uenige om det. Men det, jeg går i gang med nu, er at diskutere det her med berørte parter. Det er også fuldstændig klart, at for at det her skal kunne blive en succes, skal folk selvfølgelig kunne komme

af med deres bil. Derfor er det her noget, som er i gang med at blive forberedt. Jeg håber, at jeg, inden det gamle år bliver alt for gammelt, kan komme med et konkret lovforslag. Så er jeg sikker på, at vi er mere konkrete i forhold til det. Jeg beder endnu en gang spørgeren undskyldte mig, men så lang tid har vi heller ikke arbejdet med det her, og derfor vil det være halsløs gerning at kaste sig ud i at være konkret på det her område. Jeg er i gang med de forhandlinger, der skal føre frem til et helt konkret svar til spørgeren.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:56

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg vil lige vende tilbage til ministerens svar, hvori der også indgik, at der er etableret en række parkeringspladser, bl.a. ved stationen i Roskilde. Nu kender jeg Roskilde Station ret godt. Der kommer jeg hver dag. Det er rigtigt, at der er bygget et lille antal – jeg tror, det er fem-seks stykker – men der er behov for langt flere, og der er blevet taget et større antal fra i samme tidsrum til brug for ekstra cykelparkeringspladser, som der også er et stort behov for. Så den oplysning om, at der er bygget ekstra parkeringspladser ved Roskilde, er både rigtig og forkert. Den er forkert i forhold til de pendlere, der kommer hver dag og ikke kan finde en parkeringsplads. Derfor vil jeg så spørge: Hvor langt er ministeren og ministeriet i det hele taget – for jeg ved godt, at det ikke er ministeren alene – kommet med at få etableret disse parkeringspladser, som blev aftalt i januar 2009?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 14:57

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, jeg skal passe meget på med at konkurrere i lokalkendskab til Roskilde Station med spørgeren; det vil jeg afholde mig fra. Men jeg tror egentlig, at jeg var ret præcis i mit svar til hr. Flemming Damgaard Larsen ved at nævne stationer, hvor man var i gang, eller hvor man havde været i gang, og også ved at nævne nogle stationer, hvor man ville gå i gang. Det er ikke for at være arrogant eller noget, men hvis spørgeren vil have et konkret svar vedrørende eksempelvis Roskilde Station, bliver jeg nødt til at sige, at det måske var bedre at stille et skriftligt spørgsmål.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det det sidste spørgsmål fra spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:57

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det vil jeg også vende tilbage til, for det er et stort problem for pendlere i dag på Sjælland, at de ikke kan komme af med deres bil eller med deres cykel for dem, der nu cykler. Det er et virkelig stort problem, og det skal løses.

Nu er det jo således, at i »Fair Løsning 2020« foreslår S og SF at bruge 10 mia. kr. på at fremrykke offentlige investeringer. Jeg kan ikke finde nogen steder, at disse 10 mia. kr. skal bruges til at lave ekstra pendlerparkeringspladser på Sjælland. Kunne ministeren måske løfte en lille smule af sløret for, hvor stor en del af de 10 mia. kr., der står om i »Fair Løsning 2020«, der skal bruges til at klare det store problem, vi har på Sjælland?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det transportministeren.

Kl. 14:58

Kl. 15:00

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det vil jeg ikke bebrejde spørgeren at han ikke kan finde nogen steder, fordi det tror jeg ikke at der er nogen der kan. Regeringen har jo ikke fremlagt sin finanslov på nuværende tidspunkt.

Jeg kan bare sige, at vi også fra Transportministeriets side er opmærksom på, at der kan være projekter i Transportministeriets regi, som kan være med til at skabe arbejdspladser, vækst og dynamik, og jeg takker for den gode idé til, hvad der også kunne tages i betragtning.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er spørgsmål 9 færdigt.

Vi går spørgsmål 10. Det er til transportministeren af Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:59

Spm. nr. S 269

10) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren, at det opfylder regeringens ambitioner om en bedre kollektiv trafik, når DSB sætter 30 år gamle MR-tog ind på strækningerne mellem Esbjerg og Aarhus og mellem Aarhus og Aalborg?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:59

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Mener ministeren, at det opfylder regeringens ambitioner om en bedre kollektiv trafik, når DSB sætter 30 år gamle MR-tog ind på strækningen mellem Esbjerg og Aarhus og mellem Aarhus og Aalborg?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til transportministeren.

Kl. 14:59

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kunne måske med et glimt i øjet sige, at det problem ikke er et, der er opstået inden for de sidste 3 uger. Det hørte vist også til tilbage i den regerings tid, som spørgeren havde indflydelse på.

DSB Trafik styres overordnet af den kontrakt, der er indgået med Transportministeriet. Kontrakten stiller ikke krav til, hvilken materieltype DSB skal anvende hvor, men derimod til, hvilken trafik DSB skal levere. Det er f.eks. i form af antallet af direkte tog. Disse kontraktkrav overholder DSB også med den nye køreplan for strækningen Esbjerg-Aalborg.

Det er korrekt, at DSB i køreplanen for 2012 har indsat MR-tog på strækningen Aarhus-Esbjerg. Derudover har man valgt at øge antallet af afgang, som betjenes af MR-tog, på strækningen Aarhus-Aalborg, noget, som altså blev besluttet i den tidligere regerings tid.

Lad mig slå fast, at jeg ikke finder, at det er en optimal situation. Udviklingen skyldes, at DSB råder over for lidt materiel. Der er ganske enkelt for få tog til rådighed, hvilket skyldes de store forsinkelser i leveringen af IC4-tog. Derudover oplever DSB en stigende efterspørgsel på hovedstrækningen mellem København og de større jyske byer. Det betyder helt konkret, at Esbjerg dagligt får fire ekstra IC-afgange til og fra København i køreplanen for 2012. Det synes jeg er en positiv historie i en i øvrigt beklagelig situation.

Jeg hæfter mig samtidig ved, at løsningen med MR-tog er midlertidig. Så snart DSB råder over en passende mængde moderne materiel, vil MR-togene blive udfaset.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:00

Kim Christiansen (DF):

Tak for svaret. Jeg vil sige indledningsvis, at ministeren i hvert fald ikke løser problemerne ved at skyde skylden på den tidligere regering eller Dansk Folkeparti for den sags skyld. Det er da korrekt, at vi i Dansk Folkeparti sammen med den tidligere regering har haft indflydelse på det her, men det har ministerens eget parti, Socialdemokratiet, jo altså også, i og med at der er et meget bredt forlig på det her område.

Jeg vil bare sådan lige minde om, at vi jo afventer en rapport i øjeblikket omkring netop den her problematik med de mange nye IC4-tog, som er grundlaget for de her indsættelser af MR-togene. Den venter vi spændt på, og det er jo en rapport, der er bestilt af Dansk Folkeparti og så den tidligere regering. Der ville Socialdemokratiet ikke være med til at bestille en rapport, der på en eller anden måde kunne komme med et løsningsforslag, måske til deres egen fadæse fra sluthalvfemserne.

Når nu jeg stiller sådan nogle spørgsmål hernede i salen, er det ikke kun for at skose ministeren. Det er ikke for at skabe en fjendsk stemning, det er lige så meget for at få nogle løsningsforslag på bordet til, hvordan vi griber det her an. For jeg mener ikke, at det kan være i tråd med en ambition om en bedre kollektiv trafik, at DSB sætter 30 år gammelt materiel ind. Så derfor vil jeg venligt forespørge ministeren, hvad man kunne forestille sig kunne løse det her. For flere afgang mellem Esbjerg og København er fint, men det kommer jo ikke Aarhus-Aalborg-problematikken til livs.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:02

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror sådan set ikke, at jeg forsøgte at skyde skylden på nogen, for det synes jeg ikke tjener noget formål. Jeg gør bare opmærksom på, at også den foregående minister og den foregående regering havde problemer på det her område; bare sådan også for historieskrivningens skyld gør jeg opmærksom på, at det ikke er noget, der lige er dukket op. Det var sådan set det eneste ærinde, jeg havde. Jeg er enig i, at der er et godt forlig, og derfor har vi også fælles gods på det her område, hvis jeg må udtrykke det på den måde.

Så spørger spørgeren jo ind til det, som er det helt afgørende, nemlig DSB's generelle materielsituation. Det var også det, der fremgik af mit første svar. Jeg betragter det her som en nødløsning, som jeg ikke synes er optimal eller noget som helst, men det er den løsning, som DSB i den situation, DSB er i, har måttet vælge. Jeg er også meget glad ved at notere mig, at hvis materielsituationen ændrer sig, hvad jeg håber den gør, vil noget af det første, man så ændrer igen, være beslutningen om at indsatte MR-togene, så de kan komme tilbage på museum, havde jeg nær sagt.

Jeg tror faktisk, at spørgeren og jeg har fælles ambitioner på det her område, nemlig at danske passagerer skal befordres så effektivt og så godt som overhovedet muligt. Men vi har en nødsituation lige nu, og jeg kan sige, at jeg tror, at jeg meget hurtigt kan vende tilbage, når det gælder hele den problematik med IC4-togene og den meget fornuftige rapport, vil jeg gerne understrege, som den tidligere regering rent faktisk har bedt om.

Kl. 15:03

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 15:03

Kim Christiansen (DF):

I regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen« står der, at den nye regering vil arbejde for togforbindelser med væsentlig lavere rejsetid, og det er egentlig baggrunden for mit spørgsmål, for bl.a. den sidste aktion med hensyn til MR-tog mellem Esbjerg og Aarhus vil jo forlænge rejsetiden betragteligt. I dag er det også således, at hvis man vil direkte fra København til Aalborg, skal man i hvert fald påregne minimum 25-30 minutters ventetid på Aarhus Banegård, da der ligger et skift der. Vi har jo stort set ikke direkte tog til Aalborg mere.

Jeg vil bare lige høre, om det her også er noget, vi skal skrive på i rækken af løftebrud, eller om man reelt har tænkt sig at arbejde for togforbindelser med væsentlig lavere rejsetid uanset materielsituationen – den kan vi jo ikke løse her, og det var jo sådan set også regeringen bekendt, da de udfærdigede deres regeringsgrundlag. Man kendte jo godt til situationen omkring IC4- og MR-tog osv.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:04

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

I denne omgang var det i hvert fald ikke mig, der var polemisk – det var vist spørgeren. Men lad det nu ligge.

Jeg vil bare igen sige, at jeg tror, vi har et fælles ønske om, at det her skal gøres bedre, og så er det vel også fair nok, at jeg påpeger, at det er rigtigt, at den beslutning for nogle betød dårligere forhold mellem Esbjerg og Aarhus på den direkte linje. Men jeg vil også påpege, at der faktisk blev foretaget en opgradering af Esbjerg-København, hvilket man havde eftersøgt i mange år, og som rent faktisk blev indfriet her, men også, at man har en mulighed for at tage IC3-tog til Fredericia med et kort skift for at komme videre til Aarhus. Men, som jeg også sagde indledningsvis, betyder det ikke andet, for samlet set er det en forringelse for passagerne, og det synes jeg ikke godt om. Jeg ville gerne have, at det var det modsatte, der skete, og jeg tror faktisk også på, at det kan lade sig gøre, at vi kan hjælpe hinanden med det i fællesskab. Men det, der er the breaking point her, den afgørende pointe, er DSB's materielsituation i forbindelse med IC4-togene.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Så er det spørgeren for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 15:05

Kim Christiansen (DF):

Det bliver nok så meget en konklusion, for jeg er meget tilfreds med, at ministeren i hvert fald tilkendegiver, at situationen er uholdbar, som den ser ud i dag, og så må vi jo bare alle sammen læne os tilbage og imødesee med spænding, hvad der kommer af løsningsforslag vedrørende den her situation. Jeg har da også forståelse for, at ministeren med den relativt korte tid i stolen ikke har kunnet udfærdige det deltaljeret endnu. Men vi vil da afvente det med spænding og naturligvis være konstruktive i forhold til den proces.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til transportministeren.

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det vil jeg sådan set bare kvittere for. Området her har ofte været kendetegnet ved, at der er mange partier, som har turdet tage et ansvar, og jeg håber også, at det er det, der vil kendetegne fremtiden, når det gælder dette meget vigtige område for det danske samfund.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 10.

Vi går til spørgsmål nr. 11, som er til transportministeren af hr. Kristian Pihl Lorentzen fra Venstre.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 323

11) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Vil ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser en kilometerbaseret ekstra afgift på lastbiler i størrelsesordenen 1,5 mia. kr. om året efter ministerens opfattelse vil få for samfundets mobilitet og dermed for væksten, konkurrenceevnen og jobskabelsen i Danmark?

Skriftlig begrundelse

Det vurderes, at regeringens planer om en ekstra kilometerbaseret afgift på lastbiler vil fordyre godstransporten i Danmark og dermed svække mobiliteten i vort samfund. Endvidere vurderes en sådan ekstraafgift i størrelsesordenen 1½ mia. kr. om året at indebære mærkbart dyrere varer i danske butikker, ligesom virksomhedernes konkurrenceevne og jobskabelse svækkes markant. Der er således begrundet frygt for, at den påtænkte lastbilafgift kommer til at koste det danske samfund dyrt i form af lavere vækst og øget ledighed.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:06

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Vil ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser en kilometerbaseret ekstraafgift på lastbiler i størrelsesordenen 1,5 mia. kr. om året efter ministerens opfattelse vil få for samfundets mobilitet og dermed for væksten, konkurrenceevnen og jobskabelsen i Danmark?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til transportministeren.

Kl. 15:07

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

På sin vis er jeg lidt ked af det svar, jeg nu må læse op, men det har jo igen lidt med tålmodighed at gøre. Jeg forstår godt, at det selvfølgelig ikke er en dyd, oppositionen nødvendigvis skal have. Det har jeg sådan set meget forståelse for. Men jeg må sige, at det simpelt hen ikke er muligt så tidligt i forløbet – inden en nærmere udformning af en kommende kørselsafgift er besluttet – at svare på spørgsmålet om, hvilke konsekvenser det vil have for både vækst, konkurrenceevne og jobskabelse. Det vil endvidere, når elementerne i en kørselsafgift er på plads, kræve en nærmere undersøgelse, såfremt der skal gives et dækkende svar, så mit svar til spørgeren må være, at det er rigtigt set, at det er en af intentionerne i regeringsgrundlaget. Vi er i de forskellige ministerier undervejs med at sørge for, at det her også bliver til noget, og på et passende tidspunkt kan vi også svare konkret på den type spørgsmål, som lige er blevet stillet her.

Kl. 15:08

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:08

Kl. 15:11

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for svaret. Det blev jeg jo ikke så meget klogere af, men jeg vil dog glæde mig over, at den nye regering i regeringsgrundlaget fremhæver betydningen af en høj mobilitet i samfundet, altså muligheden for, at vi kan bevæge os effektivt, sikkert og billigt rundt med personer og varer i samfundet. Til gengæld synes jeg, det er et meget stort paradoks, at regeringen samtidig bebuder en række konkrete tiltag, som vil svække mobiliteten. Et af de forslag er jo netop en ny lastbilafgift på 1,5 mia. kr. om året.

Derfor vil jeg spørge: Hvordan synes ministeren egentlig det hænger sammen, altså misforholdet mellem målet om mobilitet og det, at man vil gennemføre noget, der svækker mobiliteten?

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:09

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er jo ikke noget, man ved, før man kender udformningen af det, vil jeg sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen. Jeg er enig i det med mobiliteten: Det er fuldstændig afgørende for et samfund, at man som person kan blive transporteret rundt, hvad enten det er i privatbil eller på cykel eller via kollektiv trafik, men også at varer kan komme frem. Det er fuldstændig afgørende på alle måder for os som kunder, for konkurrenceevnen og for alt muligt andet.

Jeg er forholdsvis ny i jobbet, og der er mange ting at sætte sig ind i – og der er nogle, der har haft mange år til at sætte sig ind i det. Men jeg forstår, at der på det her område bl.a. også er et problem i forhold til konkurrence mellem udenlandske køretøjer og danske køretøjer osv. osv. Så jeg vil sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen, at det her er en intention, der er givet udtryk for i regeringsgrundlaget, og som måske også handler om ligestilling mellem udenlandske køretøjer og danske køretøjer. Vi er i gang med at udforme det, og jeg vil være helt sikker på, at der, når vi kommer frem til det endelige resultat, selvfølgelig også vil være svar på de relevante – vil jeg gerne sige – spørgsmål, som spørgeren stiller her.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, værsgo til spørgeren.

Kl. 15:10

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Jeg har da selvfølgelig stor forståelse for, at regeringen skal have mulighed for at sætte kød på forslaget – at det her er en overordnet intention – men det er dog en meget klar melding, at man vil inddrive 1,5 mia. kr. mere i skatter fra transportsektoren. Derfor er jeg nødt til konstatere, at der er indbygget en indre modsætning i regeringens transportpolitik. Man kan ikke på samme tid slå på tromme for mobilitet og så hæmme mobiliteten ved at lave nye lastbilafgifter, en betalingsring og flyafgifter.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om han ikke vil medgive, at en dyrere transport som følge af øget afgift på lastbilerne betyder dyrere varer i danske butikker og dyrere danske varer på verdensmarkedet og dermed en svækkelse af konkurrenceevnen. Det synes at være en indre logik, som jeg gerne lige vil have ministerens kommentarer til.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til transportministeren.

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, at vi får en meget mere kvalificeret diskussion om de vigtige spørgsmål, når vi har et konkret lovforslag at gå ud fra. Så jeg vil sådan set bare gerne vende tilbage til overordnede: Der skal ikke være nogen tvivl om, at den nye regering er dybt optaget af miljø- og klimaspørgsmål. Det betyder også, at transportsektoren skal give sit bidrag ved at være med til at sikre, at vi når de mål, som vi har her. Det betyder også, at vi vil indrette det her på en måde, så det er fornuftigt, for de overordnede ting, som jeg tror jeg gav svar på i sidste spørgsmål, er selvfølgelig vigtige. Og så glæder jeg mig til, når vi kommer frem til et konkret lovforslag, at kunne tage de meget konkrete spørgsmål og en debat, for hr. Kristian Pihl Lorentzen har jo ret i, at det er vigtige spørgsmål, der bliver stillet. Og der skal nok blive givet nogle gode svar på dem.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til spørgeren med det sidste spørgsmål.

Kl. 15:12

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg glæder mig selvfølgelig til at se det konkrete lovforslag, og jeg glæder mig til debatten om det. Men jeg synes, der er nogle ting, man lige så godt kan tage her, up front, og der har jeg noteret mig, at der er meget, der tyder på, at planerne om en ny lastbilafgift på 1,5 mia. kr. om året er i direkte strid med EU's såkaldte eurovignetdirektiv. Det er et direktiv, der fastlægger regler for, hvordan EU-landene må opkræve afgifter for lastbiler. Der er fastsat et klart loft over afgifterne netop for at sikre varernes fri bevægelighed i Europa. Derfor vil jeg spørge, om ministeren mener, at regeringens forslag overhovedet kan gennemføres inden for rammerne af eurovignetdirektivet, eller om forslaget støder mod afgiftsloftet.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Og så er det transportministeren med det sidste svar på dette spørgsmål.

Kl. 15:12

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Regeringen fremsætter selvfølgelig ikke et forslag, som strider mod de forpligtelser, som vi har i forbindelse med vores europæiske samarbejde. Det må, havde jeg nær sagt, næsten være indlysende. Det tror jeg ikke der er nogen dansk regering der vil gøre. Så igen: Vi kan få en meget mere indholdsmæssigt konkret debat, når vi ser det konkrete lovforslag.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 11.

Så tager vi spørgsmål nr. 12 på dagsordenen, og det er til transportministeren af hr. Martin Geertsens fra Venstre.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 315

12) Til transportministeren af:

Martin Geertsens (V):

Er ministeren enig i, at den daværende regering (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten i

forbindelse med finanslovforhandlingerne for år 2000 indgik en »Aftale om Trafik«, som senere muliggjorde indkøb af IC4-togene?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:13

Martin Geertsen (V):

Tak. Spørgsmålet lyder som følger: Er ministeren enig i, at den daværende regering, som i parentes bemærket var Socialdemokraterne og Radikale Venstre, og Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten i forbindelse med finanslovforhandlingerne for år 2000 indgik en »Aftale om Trafik«, som senere muliggjorde indkøb af IC4-togene?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:13

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):
Ja.

Kl. 15:13

Martin Geertsen (V):

Grunden til, at det her selvfølgelig optager os en lillebitte smule er, ud over den almindelige historieskrivning, som jeg går ud fra at ministeren er enig i skal være på plads, at vi fra tid til anden har set også socialdemokratiske politikere rejse rundt med det budskab, at ansvaret for det, som nogle har defineret som IC4-skandalen, skulle ligge hos VK-regeringen. Og bare for at nævne et enkelt eksempel her fra B.T. den 30. maj i år, siger den daværende socialdemokratiske trafikpolitiske ordfører, hr. Magnus Heunicke:

Vi skal have undersøgt, hvorfor DSB har kørt tog ind i Danmark, som ikke levede op til standarderne. Det er et springende punkt, og det vil transportministeren ikke være med til. Han vil ikke være med til at undersøge sit ministerium, sin egen rolle, og hvad der egentlig skete i den sag, lyder det fra socialdemokraternes trafikordfører, Magnus Heunicke, til Politiken. Citat slut.

Det optager mig selvfølgelig lidt, al den stund jeg står her med en aftale om trafik fra 1999, hvor der står under punktet DSB:

DSB gives mulighed for at indkøbe nyt materiel inden for en ramme på 1,1 mia. kr. eksklusive moms. Størstedelen af rammen anvendes til indkøb af materiel til udvidelse af fjerntrafikken mellem København og Aarhus/Aalborg.

Så jeg skal bare høre ministeren, om han på baggrund af den aftale om trafik fra 1999 deler hr. Magnus Heunicke's opfattelse af, at problemet i virkeligheden skulle ligge hos VK-regeringen.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:15

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu svarede jeg meget kort på det første spørgsmål, fordi det var et meget direkte spørgsmål, som der jo sådan set kun kunne svares ja til, for det var jo faktuel korrekt, hvad hr. Martin Geertsen spurgte om. Men der kan så være grund til at brede svaret en lillebitte smule ud.

Det er rigtigt, at den beslutning om anskaffelse af IC4-tog blev taget i 1999 af den daværende SR-regering med støtte fra SF og Enhedslisten, men det er også rigtigt, at der siden har været skiftende regeringer, der har været indblandet i IC4-sagen, uden at togene er kommet ud at køre af den grund. I 2002 opstod den første forsinkelse i de forventede leveringer, og de fortsatte frem til 2006. Under den daværende VK-regering indgik DSB i maj 2009 et forlig med

firmaet, der betød, at DSB selv påtog sig ansvaret for at færdiggøre togene. Det var også under VK-regeringen, at DSB i maj 2011 måtte konstatere, at de indsatte IC4-tog på ingen måde kørte tilfredsstillende. Så nu vil jeg afvente resultatet af det arbejde, som den tidligere regering meget klogeligt satte i gang, og på baggrund af det vil jeg så handle.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at jeg tror, at det ville være godt for alle parter, hvis man koncentrerede sig om at se fremad og koncentrerede sig om at forsøge at få løst problemerne. Det tror jeg faktisk tjener os alle sammen bedst, og som det vigtigste vil det ikke mindst være til gavn for danskerne.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, værsgo til spørgeren.

Kl. 15:17

Martin Geertsen (V):

Det er jeg sådan set enig med ministeren i; det kræver bare, at vi lige får rensset luften, og det er jo sådan set det, der er formålet med det her, sådan at vi får fuldstændig på plads, hvem der i virkeligheden har gjort hvad. For som jeg sagde indledningsvis, kan citatet fra B.T. godt give anledning til nogle misforståelser, og jeg kan så forstå på ministeren, at han er enig i, at dem skal vi da selvfølgelig have ryddet af vejen.

Jeg vil bare lige fremhæve en enkelt pointe for at få styrket budskabet om, hvad det i virkeligheden drejede sig om tilbage i efteråret 1999. Jeg citerer her fra Berlingske Tidende den 15. maj 2011:

» ... tilbage til efteråret 1999. Dengang hed trafikministeren Sonja Mikkelsen. I september 1999 skrev hun i en kronik, at hun prioriterede den manglende elektrificering af banen højt. To måneder senere havde den daværende finansminister Mogens Lykketoft imidlertid overtaget forhandlingerne, hvorpå SR-regeringen indgik et snævert forlig med SF og Enhedslisten om togtrafikken, hvori elektrificeringen blev aflyst.«

Er ministeren på baggrund af det her citat fra Berlingske Tidende også enig i, at det i virkeligheden har udgjort et problem, at man aflyste elektrificeringen tilbage i 1999?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Og værsgo til transportministeren.

Kl. 15:18

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

I hvert fald deler hr. Martin Geertsen og jeg en ting, nemlig interesse for historieskrivningen. Det synes jeg altid er interessant. Der er ingen tvivl om, at hvis skiftende regeringer tilbage i tiden havde gennemført elektrificeringen, havde vi haft en anden situation i dag; så der er noget at bebrejde op igennem 90'erne, men der er også noget at bebrejde op igennem 00'erne. Det er sådan set den konstatering, jeg synes man kan gøre.

Egentlig vil jeg sådan set bare sige, at jeg synes, at jeg med det svar, jeg gav med mit midterste svar, fik, hvis der var noget luft, der skulle renses, rensset den der.

Så vil jeg gerne lige vende tilbage til det, der var min afslutning. Historieskrivningen synes jeg er interessant, og den kan vi tage ved mange forskellige lejligheder, men det, jeg egentlig gerne vil bruge kræfterne på nu, er det fremadrettede og det, der gør, at danskerne får nogle gode oplevelser, når de er ude at køre med tog, nemlig at det går til tiden og er præcist og komfortabelt.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Så er det spørgerens sidste spørgsmål.

Kl. 15:19

henhold til den ny køreplan på fem daglige afgang skal skifte tog i Aarhus med dertil hørende 25 minutters ventetid på perronen?

Kl. 15:21

Martin Geertsen (V):

Så skal jeg bare afslutningsvis spørge, om ministeren er enig med hr. Magnus Heunicke, som så skifter lidt hest her den 16. maj 2011, hvor han udtaler til Berlingske Tidende, at både Socialdemokraterne og SF undskylder på vegne af den tidligere SR-regering, der i 1999 valgte at droppe elektrificeringen af de danske jernbaner. 5 år senere købte man i stedet de dieseldrevne IC4-tog. Og nu kommer citatet:

»Det var en gigantisk fejltagelse, at man annullerede elektrificeringen i 1995-96. Der var nogle rapporter dengang, som sagde, at der ikke var grund til at fortsætte, men det ændrer ikke ved, at primært den daværende regering begik en historisk brøler, siger den socialdemokratiske trafikordfører Magnus Heunicke«, og det var så den 16. maj.

Er ministeren enig i, at det var en historisk brøler af den daværende SR-regering?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:20

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er enig i, at man skal passe meget på med at føre citatkrig, for det er ofte sådan, at hvis man tager nogle korte citater ud, uanset hvor man tager dem ud fra, er der noget sammenhæng, som går tabt. Så derfor vil jeg ikke her i Folketingssalen i § 20-sammenhæng indgå i nogen citatkrig. Jeg vil bare gerne – endnu en gang – forsikre ikke mindst hr. Martin Geertsen, men måske også den danske befolkning, om det, jeg synes vi begge to skulle bruge kræfterne på, altså det fremadrettede, det, som danskerne efterspørger, nemlig ordentlige, moderne tog til tiden.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 12.

Spørgsmål nr. 13 er til transportministeren af hr. Preben Bang Henriksen fra Venstre.

Kl. 15:21

Spm. nr. S 334

13) Til transportministeren af:

Preben Bang Henriksen (V):

Finder ministeren det rimeligt og i overensstemmelse med regeringens overordnede målsætning for den kollektive trafik, at rejsende med DSB fra Aalborg til eksempelvis Odense eller København i henhold til den ny køreplan på 5 daglige afgang skal skifte tog i Aarhus med dertilhørende 25 minutters ventetid på perronen?

Skriftlig begrundelse

30 år gamle MR-tog uden internetadgang og strøm-stik indsættes fra december på strækningen fra Aalborg. For de rejsende, der skal videre, betyder det togsift og 25 minutters ventetid på perronen i Aarhus.

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Værsgo.

Kl. 15:21

Preben Bang Henriksen (V):

Tak. Finder ministeren det rimeligt og i overensstemmelse med regeringens overordnede målsætning for den kollektive trafik, at rejsende med DSB fra Aalborg til eksempelvis Odense eller København i

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:21

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er jo lidt en forlængelse af den diskussion, vi havde for ikke så forfærdelig lang tid siden, men lad mig slå fast, at som udgangspunkt er den udvikling, der beskrives i spørgsmålet, omkring DSB overordnet blevet styret af de kontrakter, der er indgået med Transportministeriet. Kontrakterne stiller ikke krav til, hvilken materieltype DSB skal anvende, men derimod til, hvilken trafik DSB skal levere. Det er f.eks. i form af antal af direkte tog, og DSB overholder altså disse kontraktkrav.

Som jeg også forklarede i min besvarelse af spørgsmål nr. S 269 for lidt siden, skyldes situationen DSB's nuværende materiel, og at IC4-togne fortsat er forsinket, så de har været nødt til at prioritere benhårdt. DSB kører fortsat tog direkte fra Aalborg til København hver time, og det er min umiddelbare vurdering, at de passagerer, der skal til Odense eller København, vil benytte disse afgang, og dermed får de fortsat en uafbrudt rejse med mulighed for at benytte både strømsik og internet, og hvad der i øvrigt er af bekvemmeligheder.

Som jeg nævnte tidligere i dag, afventer jeg stadig den såkaldte IC4-rapport, og så snart den foreligger, kan vi fortsætte arbejdet med at udvikle den kollektive trafik i hele landet.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:22

Preben Bang Henriksen (V):

Tak. Det er ikke så mange måneder siden, at Socialdemokratiets transportordfører, hr. Rasmus Prehn, stillede en byge af spørgsmål til den daværende transportminister, og de gik på det faktum, at der ikke var kaffe at få i toget mellem Aarhus og Aalborg, og hr. Prehn karakteriserede det som et dårligt signal, som om det var andenrangspassagerer, og billetpriserne måtte nu sættes ned, sagde han. Nu var vi nogle, der mente, at han gik i lidt for små sko, og jeg kan så konstatere, at problemet har løst sig, for nu tvangsudskrives de rejsende på de her fem daglige afgang åbenbart til at tilbringe 25 minutter på perronen i Aarhus, og der kan man jo så få den kaffe, som hr. Prehn efterlyste før valget. Så vi kan i hvert fald sige, at her holder man, hvad man lover.

Men jeg spørger ministeren, om det ikke giver ministeren anledning til overvejelser, at man på én bestemt strækning her i kongeriget Danmark, en strækning, der ligger langt fra København – vi må ikke bruge ordet Udkantsdanmark længere, men det er i hvert fald langt fra København – kan foretage så kraftige servicereduktioner. Ministeren har allerede været inde på det – jeg springer elegant kaffen over, men vi taler om 30 år gamle tog, der ikke har strøm, ikke har internet, og hvor der skal skiftes tog i Aarhus, hvor der er en ventetid på 25 minutter. Giver det ikke ministeren anledning til overvejelser, at netop det sker på den strækning og vel at mærke i en situation, hvor vi har et regeringsgrundlag, der hedder »Et Danmark, der står sammen«, og hvori man anfører, at vi står over for en række udfordringer på transportområdet, som det er nødvendigt at tage fat på på en ny måde? Er det den her måde, man skal tage fat på over for det, som nogle betegner som Udkantsdanmark?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:24

derhen, og derfor skulle vi måske begge to, alle sammen, sende et stille håb om, at den Atkinsrapport, som ligger lige på trapperne, forhåbentlig betyder, at vi kan få IC4-togene ud at rulle. For det er det, der kan forbedre situationen for de passagerer, som trænger til at få forbedret deres situation.

Kl. 15:27

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan forstå på Venstres spørger, at Socialdemokratiet gennem tiden har haft nogle vældig aktive trafikordførere, og det skal man sådan set ikke være ked af, det er jo godt, at man har det.

Jeg tror sådan set, at jeg mest beklager de her forringelser, som det jo er, det er helt uomtvisteligt, da min forgænger indførte de første fem afgang – og jeg har så desværre været nødt til at forøge antallet af afgang – med de gamle MR-tog. Det er ikke noget, jeg synes er ønskværdigt, det er ikke noget, DSB synes er ønskværdigt; det er tvunget af nød, at vi står i den situation. Og derfor vil jeg ligesom til den forrige spørger appellere til, at vi nu står sammen om at sikre, at DSB kommer i en situation, hvor man kan befordre passagererne på en mere elegant og effektiv måde med større service. Det tror jeg er en ambition, som vi har alle sammen. Jeg tror også, spørgeren er fuldstændig klar over, at det jo ikke er noget, DSB har gjort, fordi de synes, det er sjovt. DSB har desværre – desværre, må jeg understrege – gjort det af nød.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:25

Preben Bang Henriksen (V):

Vi er selvfølgelig et langt stykke hen ad vejen enige om problemets karakter. Spørgsmålet går mere på at få det løst, og i den forbindelse konstaterer jeg, at ministeren over for den tidligere spørger anførte, at der måske kunne være andre muligheder; sådan opfattede jeg det i hvert fald.

Derfor spørger jeg: Eksisterer der andre muligheder for at afværge den her situation? Kan man efter ministerens opfattelse indleje mere moderne tog? Jeg tænker på, at man jo ikke har nogen særlig tidstermin for, hvornår man når det tidspunkt, hvor der ikke længere er problemer med materiellet. Jeg lagde i hvert fald mærke til, at ministeren ikke satte nogen udløbsdato på det udsagn – det ville jeg heller ikke have gjort i ministerens sted.

Så der kan jo være problemer med materiellet i lang tid fremover. Er det sådan, at ministeren så vil overveje, hvis det trækker ud, at få serviceniveauet i den her del af landet op på samme niveau som i eksempelvis andre dele af landet, f.eks. ved at indleje materiel?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Transportministeren.

Kl. 15:26

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lad mig først understrege, at jeg med glæde har noteret mig, at DSB har tilkendegivet, at det selvfølgelig er her, man tager fat først.

Men jeg bliver desværre nødt til at sige til spørgeren, at vi begge to – i øvrigt sammen med resten af Danmark – er lidt afhængige af, hvordan situationen udvikler sig med IC4. For det er rent faktisk sådan, at materielsituationen er sådan, at man ikke bare kan gå ud og anskaffe sig nyt materiel. Dertil er tingene alt for komplicerede, og materiellet findes ikke. Jeg har også set nogle af de historier om, at der skulle stå tog rundtomkring i verden, men når man efterprøver det, er det desværre ikke tilfældet.

Så jeg vil bare sige det meget præcist: Det er ikke en ønskværdig situation, vi er kommet i. Det er nød, der har gjort, at vi er kommet

Marianne Jelved (RV):

Tak. Det er spørgerens tur med et sidste spørgsmål i denne omgang.

Kl. 15:28

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg kan bekræfte, hvad ministeren siger. Selvfølgelig håber vi alle sammen, at det her bliver løst, men i den forbindelse kan man nok sætte spørgsmålstegn ved, om de kontraktkrav, der stilles i relation til udbud osv., når DSB udbyder, nu også er rigtigt formuleret. Jeg tænker på, at ministeren starter med at redegøre for, at der ikke er kontraktkrav med hensyn til materiellet. Er det en politik, som ministeren også fremover vil føre, sådan at man populært sagt ikke kan komme efter DSB på grund af materiellet, altså hvis det er dem, der kører? Skal der sagt med andre ord kunne køres med et materiel, som er up to date?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Transportministeren, værsgo.

Kl. 15:28

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil sige til spørgeren, at den kontrakt jo er indgået, går jeg ud fra, i den tidligere regerings tid. Jeg ved det ikke. Nu skal man jo passe på, hvad man svarer som minister. Man kan jo godt stille nogle krav til materiel, men hvis leverandøren ikke har mulighed for at levere det, hjælper det jo ikke rigtig noget.

Nu kan jeg se, at spørgeren måske ikke accepterer svaret. Men hvis det materiel ikke findes nogen steder i verden, kan man jo ikke stille krav om det. Og derfor vender jeg tilbage til det, der sådan set er min hovedpointe. Vi har vel alle sammen en fælles interesse i, at den beslutning om IC4-togene forhåbentlig ender med at vise noget bedre end det, vi ser i dag.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var afslutning på spørgsmål nr. 13.

Spørgsmål nr. 14 er til transportministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 15:29

Spm. nr. S 281

14) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at togene stopper ved Viby og Borup stationer, som angivet i køreplanen, samt at der i øvrigt sikres rettidig togafgang fra disse stationer?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:29

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at togene stopper ved Viby og Borup stationer, som angivet i køreplanen, samt at der i øvrigt sikres rettidig togafgang fra disse stationer?

Kl. 15:29

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:30

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har valgt at besvare spørgsmålet, selv om man måske kunne vurdere, at det faldt uden for rammerne af et § 20-spørgsmål, jævnfør § 20, stk. 1, i Folketingets Forretningsorden. Men jeg synes, det er et spørgsmål, der er o.k., så derfor vil jeg gerne forsøge at svare på det. Jeg er klar over, at både Køge og Roskilde Kommuner har været i dialog med min forgænger om Viby og Borup Stationer, og det er en dialog, som jeg naturligvis agter at fortsætte. Jeg tror faktisk, der er aftalt besøg allerede i næste uge med de to kommuner, hvor vi skal diskutere udviklingen siden sidste møde, som jeg forstår blev afholdt med min forgænger i maj måned.

Derfor vil jeg sige, at hvis det er sådan, at spørgeren vil have uddybet det, konkrete informationer om, hvad der er af forsinkelser og tog, der ikke holder osv., så må jeg selvfølgelig henvise til, at man stiller et skriftligt spørgsmål, men jeg må bare konstatere meget tydeligt over for spørgeren, at jeg, ligesom jeg forstår at min forgænger gjorde det, tager det her alvorligt. Det fremgår vel egentlig også af den kendsgerning, at jeg så relativt hurtigt afholder møde med de to berørte kommuner.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:31

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu kan jeg ikke helt forstå, at spørgsmålet her skulle falde uden for rammerne af et § 20-spørgsmål, for det er jo i almindelig offentlig interesse, at togene kører, som de nu skal. Så derfor vil jeg godt fortsætte med at sige, at der stadig væk er store problemer. Det er rigtigt, at den tidligere minister har været med til at se på problemerne på både Borup og Viby Stationer, men der er stadig væk meget store problemer. Så sent som i fredags – det var, efter at jeg havde indsendt spørgsmålet her – var der også problemer; da udeblev et tog simpelt hen i forbindelse med morgenafgangen. I mandags – altså i forgårs – var det således, at der var et tog, der var så fyldt, at omkring 30-50 personer simpelt hen blev efterladt på stationen på stedet. Det er jo utilfredsstillende, og derfor vil jeg høre: Hvad er det, ministeren helt konkret vil gøre?

Det er jo ikke nok at snakke med nogle kommuner og snakke med nogle strækningsansvarlige inden for DSB. Nu skal der slås i bordet, nu må der gøres noget, for det er et problem, der har stået på igennem længere tid.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:32

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan jo kun sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, at jeg vil forsøge at gøre det her bedre end min forgænger.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu tror jeg ikke, det er det, det handler om for de pendlere, som må stå og vente på toget eller må stå og se på, at toget bare kører forbi. Her i september måned var der en mand, der i en time måtte stå og se på, at han ikke kunne komme med, fordi der var fem tog, der bare kørte forbi. Det er jo utilfredsstillende, og jeg tror, de pendlere og andre rejsende, der oplever dette, er ligeglade med, om det er den ene eller den anden minister, eller hvilken myndighed det er. Der handler det om, at det, som det offentlige kan stille til rådighed, virker. Der kan vi så se, at det i det her tilfælde ikke virker, og derfor er jeg meget interesseret i, at ministeren her lover, at der nu skal ske noget alvorligt, således at forholdene kan blive forbedret.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:33

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror egentlig, jeg var meget præcis, da jeg sagde, at jeg så nu må forsøge, om jeg kan gøre det her bedre. Jeg tror, man som tidligere formand for Trafikudvalget selvfølgelig har et stort kendskab til de forhold, som vi taler om her. Og nu er der ikke noget at sige til, at det er med udgangspunkt i ens egen baghave, man sådan konstaterer de her ting, men jeg tror, hr. Flemming Damgaard Larsen vil være enig med mig i, at det, hvis ministeren til stadighed skulle stilles til ansvar for, hvad hver enkelt person havde været ude for af dårlige oplevelser, alt, hvad der har med kollektiv trafik at gøre, så var det en umulig situation at være i. Jeg tror, jeg indledningsvis gav meget præcist udtryk for, at det selvfølgelig ikke er en tilfredsstillende situation, hvis man ikke lever op til de ting, som man har forpligtet sig til, og derfor gav jeg sådan set to klare svar.

Det ene var, at jeg, hvis hr. Flemming Damgaard Larsen vil have mere at vide om, præcis hvor ofte vi oplever de her ting, så beder om, at man stiller et skriftligt spørgsmål om det, så vi kan få problemets omfang på bordet. Det andet, jeg tilkendegav, var, at jeg vil fortsætte det arbejde, som min forgænger har sat i gang, og at jeg allerede i næste uge, så vidt jeg husker, har et planlagt møde med de berørte kommuner. Og så må jeg spørge den tidligere formand for Trafikudvalget: Hvor meget mere kan man egentlig forlange af en transportminister?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Spørgerens sidste spørgsmål.

Kl. 15:34

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det, jeg bare er interesseret i på vegne af de mange pendlere og andre rejsende, der har problemet på de pågældende stationer, er, at der sker noget effektivt, således at vi får forbedret forholdene. På Roskilde Kommunes hjemmeside kan man se en opgørelse over de problemer, der er. Også på Boruppendlernes hjemmeside kan man læse mange udsagn om og opgørelser over, hvor stort problemet er. Der er virkelig et problem. Jeg vil afslutningsvis bare bede ministeren om virkelig at tage det her alvorligt og gøre noget effektivt ved det.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til transportministeren.

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen jeg tager hvert eneste problem alvorligt, det skal der ikke være nogen som helst tvivl om. Når man støder på steder, hvor det er sådan, at man ikke lever op til de forpligtelser, som man rent faktisk har, i det her tilfælde fra DSB's side, så er der da grund til at tage det alvorligt. Det har jeg også tænkt mig at gøre, og det synes jeg sådan set også jeg meget klart har signaleret ved, at jeg meget hurtigt rent faktisk har aftalt et møde med de berørte kommuner. Rent fysisk kunne det faktisk ikke lade sig gøre ret meget hurtigere.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Og det var afslutningen på spørgsmål nr. 14.

Vi går til dagsordenens spørgsmål nr. 15 til transportministeren stillet af hr. Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:35

Spm. nr. S 271

15) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at løse IC4-skandalen og den manglende elektrificering af jernbanenettet i Danmark?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:36

Kim Christiansen (DF):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at løse IC4-skandalen og den manglende elektrificering af jernbanenettet i Danmark?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:36

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har lyst til med et glimt i øjet at sige til hr. Kim Christiansen, at det er en af de ting, som en ny transportminister ville elske at kunne sige, nemlig: Det klarer jeg så inden jul. Men jeg tror nok, at vi begynder at er klar over, at så nemt er det ikke.

Den tidligere regering bestilte en rapport om IC4 og IC2, som bl.a. skal forholde sig til anvendeligheden af IC4, og jeg har omtalt flere gange her i dag, at når det arbejde foreligger, vil jeg orientere Transportudvalget om resultatet. I forhold til den videre elektrificering af banen blev der, som jeg tror også hr. Kim Christiansen er bekendt med, indgået en grøn transportpolitik i 2009. Der blev det aftalt at gennemføre en analyse af mulighederne for yderligere elektrificering af banen. Det var en meget klog beslutning, synes jeg. Analysens første del, som bl.a. indeholder et beslutningsgrundlag vedrørende mulig elektrificering af strækningen mellem Lunderskov og Esbjerg, vil være færdig i dette efterår. Når resultatet af den analyse foreligger, vil jeg drøfte resultatet med forligspartierne bag aftalen om en transportpolitik, for intentionerne med hensyn til elektrificering tror jeg at vi alle sammen deler.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:37

Kim Christiansen (DF):

Jeg skal være den første til at beklage, at ministeren må stå og gentage sig selv, men de mange spørgsmål vidner jo om, at det er et områ-

de, altså transportproblemet, der interesserer rigtig mange mennesker og tilsyneladende også rigtig mange politikere. Tak for svaret i øvrigt.

Den tidligere trafikordfører for Socialdemokratiet, hr. Magnus Heunicke, har så sent som den 9. oktober udtalt: Vi skal droppe det projekt. Det er altså IC4-projektet. Det er da korrekt, at der er en rapport på vej, der som tidligere omtalt også blev bestilt af Dansk Folkeparti og den tidligere regering, og hvad den siger, ved vi ikke. Det kan være, det heri foreslås, at vi skal skrotte IC4-togene og betale den regning, der så måtte komme ud af det, men det kan ministeren af gode grunde selvfølgelig ikke svare på, men derfor kunne ministeren selvfølgelig godt have en holdning til, hvordan vi skulle løse det problem. Jeg vil også gerne høre ministerens holdning til at fremme en eventuel elektrificering. Som et lille hint til ministeren kan jeg – i hvert fald for at løse noget af problematikken – sige, at der holder en del tog, der er strandet nede på Falster i øjeblikket, dem kunne man måske forsøge at få hjem.

Mit spørgsmål er egentlig: Tilsyneladende er der jo stor materielmangel i DSB, og kunne man forestille sig, at der var andre, der kunne løse opgaven? Vi har jo en udmærket operatør i det vestjyske, der hedder Arriva, de løser jo fint opgaven; der er ikke materielmangel på strækningen, og mig bekendt kører togene også til tiden.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:39

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg hører sådan set, at spørgeren og jeg har en fælles intention om, at der skal være tilstrækkeligt materiel til at befordre passagererne, og at vi har en målsætning, som allerede blev aftalt i 2009, om at elektrificere. For jeg tror, vi begge to er bekendt med, at det, at vi ikke har elektrificeret, gør, at vi materielmæssigt er i en sværere situation. Som jeg har forstået det, er det sådan, at der ikke bare holder tog og venter på at blive købt eller lejet rundtomkring i verden, det er faktisk en meget vanskelig situation. Derfor må jeg sige, at den Atkins-rapport, som er bestilt, og som er tæt på at være der, bliver lidt afgørende for det videre forløb her.

Det andet, der bliver afgørende, er, om der er et Folketing, som bredt kan stå sammen om at sikre en fortsat elektrificering af banesystemet, men der er bare det at sige til det, at vi her taler om meget store beløb. Jeg vedgår mig arv og gæld, jeg synes bare desværre, der er lige rigeligt med gæld ovre i ministeriet, i hvert fald kan jeg konstatere, at der ikke ligger store summer, så man kan ikke bare gå i gang med en række af de infrastrukturprojekter, som jeg tror rigtig mange ønsker sig i Danmark.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:40

Kim Christiansen (DF):

Nu er det jo mig, der har stillet spørgsmål til ministeren i forventning om måske at få nogle løsningsforslag, men det skal da ikke gøre, at jeg ikke kan være behjælpelig med løsningsforslag. Jeg har jo tidligere over for ministeren tilkendegivet, at man kunne droppe den her betalingsring med det store underskud, som den nu vil lave i statskassen, og så bruge pengene på en elektrificering. Så har jeg da i hvert fald været så flink i dag, at jeg har foreslået ministeren en finansiering. I øvrigt glæder det mig, at vi har det samme mål, men det er jo ikke sikkert, vi er helt enige om, hvordan vi når derhen.

Problemet med materiellet får vi jo ikke løst her og nu, det har jeg meget forståelse for, men derfor kan man godt have nogle visio-

ner og ideer om, hvordan man får løst det på sigt. Jeg fik ikke rigtig svar på mit spørgsmål: Kunne en af mulighederne være øget udlicitering?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:41

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Bare for at rette en misforståelse vil jeg sige, at det sådan set ikke er meningen, at betalingsringen skulle koste penge, det var faktisk meningen, at den skulle give penge, så vi kunne investere i bedre, billigere og mere effektiv kollektiv trafik; det var sådan set det, der var målet med betalingsringen. Jeg tror sådan set ikke, at udlicitering og andre måder er det, der løser de problemer, som vi står over for, og som er ganske alvorlige. Det er en kombination af tre problemer: Det er de problemer, som DSB har, og som jeg tror er spørgeren bekendt, det er de materielproblemer, som vi har, og som jeg ved er spørgeren bekendt, og det tredje problem handler om at finde investeringer til at elektrificere. De tre problemer skulle vi have løst, og jeg må sige, at jeg ikke har set eksempler på, at udlicitering kan være noget, der kan være med til at løse det her, for det er nogle helt anderledes basale problemer, som vi i hvert fald her og nu står over for. Så mit svar til spørgeren er: Nej, det kan jeg ikke se for mig.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og så er det det sidste spørgsmål til spørgeren.

Kl. 15:42

Kim Christiansen (DF):

Når jeg overhovedet nævner udlicitering, er det, fordi det jo kunne være, at man frem for at tilpasse materiellet til strækninger kunne tilpasse strækningerne til det materiel, man har til rådighed. Det var lidt min tanke bag det. Ellers vil jeg bare afslutningsvis godt med hensyn til hele situationen i DSB sige, at det er rigtigt, at der er materielmangel, at der er store underskud i udlandet, og at man trækker rundt med en vanvittig dårlig økonomi, så mit sidste spørgsmål til ministeren vil være: Kan den her opgave overhovedet løses, uden at DSB skal tilføres yderligere midler? Og hvis DSB skal tilføres yderligere midler, hvad skønner ministeren så det vil komme til at koste de danske skatteydere?

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:43

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg ikke kun *tror*, den kan løses, man kunne måske vende den rundt og sige, at den *skal* løses. Situationen er alt for alvorlig, for hvis ikke den bliver løst, står vi alle sammen – havde jeg nær sagt – med nogle kæmpekæmpestore problemer. Jeg kan ikke svare på, hvor løsningen ligger. Også her har det parti, der var støtteparti for den tidligere regering, en væsentlig andel i, at der er sat nogle foranstaltninger i gang for at få undersøgt det her til bunds, og det er vel i erkendelse af, at man både hos støttepartiet og den tidligere regering måtte erkende, at der var nogle problemer, som bare voksede sig større og større. Jeg vil sådan set kun give dem ret i, at det lige præcis er det, der er sket, men nu er tiden kommet til, at vi forsøger at løse problemerne, i stedet for at de bare vokser sig større og større.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 15 på dagsordenen.

Spørgsmål nr. 16 på dagsordenen er til transportministeren af hr. Kristian Pihl Lorentzen fra Venstre.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 325

16) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Agter ministeren at udarbejde planer for indsættelse af moderne og driftssikkert rullende materiel på jernbanenettet i hele Danmark i lyset af de vedvarende store tekniske fejl og mangler på de leverede IC4-tog?

Skriftlig begrundelse

På baggrund af de vedvarende store tekniske fejl og mangler hos IC4-togene, herunder ikke mindst i forbindelse med kørsel med sammenkoblede togsæt, skønnes det højst usikkert om IC4-togene nogensinde kommer til at løse den oprindeligt påtænkte opgave i fjern-togtrafikken. Derfor er der behov for en endelig afklaring af IC4-togenes fremtidige rolle samt en hurtig afklaring af planerne for løsning af den opståede mangle på moderne rullende materiel, så passagerne kan komme til at nyde godt af moderne, hurtige og driftssikre tog i hele landet.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:44

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Agter ministeren at udarbejde planer for indsættelse af moderne og driftssikkert rullende materiel på jernbanenettet i hele Danmark i lyset af de vedvarende store tekniske fejl og mangler på de leverede IC4-tog?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:44

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg undskylder delvis igen over for hr. Kristian Pihl Lorentzen, for det her bliver jo en gentagelse.

Roses den, som roses bør. Jeg synes, det var klogt af den tidligere regering – sikkert godt hjulpet af den daværende trafikordfører for Venstre – at sige: Nu må vi have fundet ud af, hvad der er op og ned i hele situationen omkring IC4. Man valgte så at bede en internationalt anerkendt organisation, Atkins, om at undersøge det her. Jeg kan sige til spørgeren, at vi er meget tæt på på at have svaret, og jeg kan også love spørgeren, at når først vi har svaret fra Atkins om, hvor vi står henne med hensyn til IC4-problematikken, vil spørgeren og dermed selvfølgelig også Transportudvalget blive inddraget, for det er fuldstændig afgørende for den fremtidige situation. At begynde at tale om alternativer, inden vi kender resultatet af det arbejde, som meget fornuftigt er blevet sat i gang, forekommer lidt håbløst. Jeg venter meget spændt på, hvad Atkins vender tilbage med.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 15:45

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for svaret. Jeg tror, vi er meget enige om, at situationen omkring IC4 er meget alvorlig, og at hele IC4-affæren er problematisk for togdriften i alle dele af Danmark, og at vi derfor skal have fundet en

løsning i fællesskab, forhåbentlig i bred politisk enighed. Det er i hvert fald det, vi går efter, og det tror jeg også ministeren gør. Jeg tror også, at rigtig mange danskere længes inderligt efter en afslutning på den her endeløse IC4-føljeton, der startede allerede i 1999 med indgåelse af en smal trafikaftale mellem SR-regeringen, SF og Enhedslisten om køb af dieseltog, selv om alle andre lande på det tidspunkt købte eltog. Siden har der jo så været en endeløs række af problemer, der har forsinket IC4-projektet, og der er fortsat voldsomme problemer med de leverede tog, hvoraf mange står i Aarhus og ikke kører.

Så er det rigtigt, som det er kommet frem her tidligere i dag, at ministerens forgænger i maj måned i år iværksatte en handlingsplan med det mål, at vi en gang for alle får en afklaring af IC4-sagen. Et af de vigtige spørgsmål er, om IC4-togene nogen sinde kommer til at kunne opfylde deres tiltænkte rolle i landsdelstrafikken, eller om IC4 kører helt af sporet, eller om man kan forestille sig en tredje vej. Derfor vil jeg spørge ministeren: Undrer ministeren sig ikke over, at Socialdemokraterne og SF ikke ønskede at tage et ansvar tilbage i maj måned for den handleplan, vi nu fået lavet, og som vi forhåbentlig hurtigt skal forholde os til? Og hvad kan ministeren fortælle om den uvildige rapport, som foreligger? Jeg tror, at den må være lige på trapperne.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 15:47

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Først vil jeg sådan set notere mig, at det historiske rids jo var meget parallelt med det, jeg gav for ikke så forfærdelig lang tid siden her i salen. Jeg vil bare konstatere, at jeg er glad for, at vi får Atkinsrapporten, for det vil forhåbentlig betyde, at vi så får et overblik over, hvad det er for nogle politiske beslutninger, der skal træffes efterfølgende.

Det, jeg vil garantere hr. Pihl Lorentzen, er, at stort set samtidig med at jeg måtte få den, vil jeg sørge for, at også Transportudvalget bliver informeret om den, for lige præcis konsekvenserne af IC4-sagen er måske noget af det vigtigste, vi skal beslutte her i den kommende tid. Så jeg håber, at både spørgeren og jeg inden for ikke så forfærdelig lang tid bliver klogere på den her situation. Jeg håber og beder til, at IC4-togene rent faktisk kan komme til at fungere, for ellers har jeg en fornemmelse af, at vi alle sammen står med et ganske, ganske alvorligt problem.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og værsgo til spørgeren.

Kl. 15:48

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jamen det tilsagn er jeg meget glad for. Vi politikere kan sagtens blive klogere, endda meget klogere, og det bliver vi så forhåbentlig i denne sag, så vi kan få grundlag for at træffe nogle beslutninger. Men jeg vil godt vende mig lidt til Italien, fordi vi oplever i denne barske tid en accelererende gældskrise, specielt i den sydlige del af Europa, og her er også Italien kommet i svære økonomiske vanskeligheder. Desuden har der i pressen været rygter om, at den italienske IC4-leverandør, Ansaldo Breda, er kommet i alvorlige økonomiske problemer, ja, nogle gisner endda om en truende konkurs. Derfor vil jeg bede ministeren om at oplyse, om DSB i sine kontrakter med Ansaldo Breda har taget højde for en eventuel konkurs hos leverandørerne af IC4, og hvad en eventuel konkurs kunne betyde for fremtidige leverancer af reservedele til IC4-togene.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:49

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det var en helt ny vinkel, som jeg tror det er meget svært at forberede sig på til spørgetiden her i dag, men måske ikke en uvæsentlig vinkel, og derfor vil jeg sådan set opfordre til, at man stiller det spørgsmål skriftligt.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og spørgeren, værsgo, sidste spørgsmål.

Kl. 15:49

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak, det vil jeg så gøre. Og det sidste spørgsmål skal gå på, at jeg er sikker på, at ministeren er enig i, at togpassagerer i hele Danmark har krav på moderne, komfortable, miljøvenlige og driftsikre tog. Det har ministeren jo tilkendegivet tidligere her i salen i dag, og derfor vil jeg gerne have ministerens kommentarer til nyhederne i pressen om, at sjællandske pendlere står op i toget næsten dagligt, og nogle bliver så efterladt på perronen. Og det er jo et problem, der vil blive forstærket, hvis man gennemtrumfer en betalingsring, for så er det for at få flere passagerer over i togene. Dem er der slet ikke plads i, og det vil så komme oven i de materielproblemer, vi har i forvejen. Det kunne jeg godt tænke mig at få ministerens kommentar til. Hvordan hænger det sammen med den fortvivlende materielsituation, der er i forvejen, at man vil gennemtrumfe en betalingsring?

For det andet er der nyheden om, at man vil indsætte over 30 år gamle MR-tog i store dele af Jylland. Det er jo heller ikke noget, der vækker begejstring rundtomkring. Det er en nødløsning, det medgiver jeg, som vi er nødt til at gribe til, men det er jo ikke noget, der vækker begejstring. Så derfor vil jeg høre, om ministeren vil være helt åben over for en bred vifte af beslutningsmuligheder nu, med eller uden IC4 fremover, for der er ingen tvivl om, at vi er nødt til at trække en streg i sandet nu og træffe nogle beslutninger, der kan blive dramatiske, og som peger frem imod, at vi har driftsikre tog i hele Danmark. Er ministeren klar til at indgå i en forhandling om hele paletten af beslutningsmuligheder for at løse IC4-problemet?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:51

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Paletten bliver udvidet undervejs, må jeg sige, men det er sådan set fint nok, for det viser jo bare optagetheden af det, og det er noget, vi deler. Derfor kan jeg sådan set kun vende tilbage til mit indledende svar. Jeg tror ikke, det tjener noget formål at bruge ret meget kraft på at analysere og diskutere alle de her ting, når vi er så tæt på at få Atkinsrapporten, for det er den, der afgør, hvilken strategi vi efterfølgende skal vælge. Det tror jeg vi kan være enige om. Den er på trapperne, og så må det jo være meget logisk, at når vi kender konsekvenserne af det, ved vi også i givet fald, hvad vi har at gøre med, hvad angår materielsituationen. Vi kan så sætte os ned som ansvarlige politikere – for det her er noget, der berører rigtig, rigtig mange mennesker i Danmark – og forhåbentlig i en bred politisk kreds blive enige om, hvilke af de leverede anbefalinger fra Atkinsrapporten vi i givet fald vil forfølge som politikere. Så er det, vi skal vise, om vi vil påtage os et ansvar, eller vi ikke vil.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var slut på spørgsmål nr. 16.

Spørgsmål nr. 17 er til transportministeren af hr. Martin Geertsen fra Venstre, og det er det sidste spørgsmål til transportministeren i dag.

Kl. 15:52

en lille smule optaget af, hvad ministerens partifæller går rundt og siger i offentligheden.

Når hr. Rasmus Prehn siger, at man skal finde de personer, der kan drages til ansvar, vil jeg i virkeligheden gerne spørge ministeren om to ting. For det første: Hvad kan ministeren forestille sig at partifællen egentlig mener med at finde de personer, der kan drages til ansvar, altså, hvad er det for nogle mennesker, som man i givet fald her taler om? Og under hvilken form kan ministeren forestille sig at de personer så kan drages til ansvar?

Kl. 15:55

Spm. nr. S 316

17) Til transportministeren af:

Martin Geertsen (V):

Er ministeren enig med MF Rasmus Prehn, som til bl.a. Ekstra Bladet den 10. oktober 2011 udtaler, at man må »finde de personer, der kan drages til ansvar« for IC4-skandalen?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:52

Martin Geertsen (V):

Spørgsmålet lyder:

Er ministeren enig med MF Rasmus Prehn, som til bl.a. Ekstra Bladet den 10. oktober 2011 udtaler, at man må »finde de personer, der kan drages til ansvar« for IC4-skandalen?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:52

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg må lade hr. Martin Geertsen, at han er forudseende, så vi kan fortsætte diskussionerne fra de foregående spørgsmål. Det synes jeg er interessant. Jeg deler som sagt den der historieskrivning, og jeg synes, at den er vigtig og interessant; måske kan vi oven i købet lave en lille forening om det på et tidspunkt.

Som ny transportminister må jeg så sige, at jeg ikke er så optaget af historieskrivningen, hvad angår IC4-togene. Siden togene blev bestilt for mere end 10 år siden, er der i sagens natur mange, der har været involveret, ingen nævnt, ingen glemt i denne omgang.

Hvad angår at drage folk til ansvar, forstår jeg, at Rigsrevisionen, da den afleverede den seneste undersøgelse af IC4-sagen tilbage i 2006, tilkendegav, at den ville tage sagen op igen, når IC4-togene var leveret. Det synes jeg sådan set er meget betryggende. Det er en af de institutioner, vi har som folkevalgte, som også af egen drift kan vælge at gøre sådan nogle ting, og det har den så tilkendegivet at den vil. Det synes jeg er fint, for det er mange skatteyderpenge, vi i givet fald taler om her.

Derfor må jeg sige, at det synes jeg sådan set er i bedste hænder på denne måde. Og nu er jeg så optaget af sammen med rigtig mange andre, også med et bredt flertal i Folketinget, at vi får løst de konkrete problemer, så Danmark kan få den service og den togbetjening, som jeg rent faktisk synes de har krav på. Jeg forudser sådan set både et meget travlt efterår og forår i forbindelse med at få løst de her problemer.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:54

Martin Geertsen (V):

Jeg forstår på ministeren, at han i virkeligheden beklager den irriterende graven rundt i historien. Men jeg gør det sådan set, fordi jeg er

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 15:55

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Åh, det er måske ikke min opgave at granske i og fortolke, hvad folk har ment og tænkt, i forbindelse med at de bliver citeret for noget.

Jeg vil sådan set bare vende tilbage til mit indledende svar. Rigsrevisionen har været inde over det, og Rigsrevisionen tilkendegav i 2006, så vidt jeg husker fra svaret lige før, at når det her er afsluttet, vil Rigsrevisionen igen kigge på sagen. Det synes jeg er meget fornuftigt. Rigsrevisionen er nemlig den, der er med til at sikre, at borgernes penge bliver forvaltet på den rigtige måde. Derfor synes jeg sådan set, at det er meget betryggende, at Rigsrevisionen har tilkendegivet det, og så lader jeg det stå der for min part.

Så vil jeg endnu en gang sige til hr. Martin Geertsen, at jeg bruger kræfterne på det fremadrettede, for det synes jeg faktisk at der er mere fornuft i. Det er faktisk også det, jeg tror danskerne forventer af os alle sammen.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:56

Martin Geertsen (V):

Jeg vil glæde mig til den forening, som ministeren og jeg kan etablere om historiske spørgsmål. Det ser jeg frem til.

Men igen: Grunden til, at jeg irriterer ministeren med de her spørgsmål, er selvfølgelig, at ministerens partifæller går rundt og siger noget andet. Så lad mig spørge på en anden måde. Kan ministeren ud over det, som ministeren allerede har nævnt er sat i værk, for så vidt angår undersøgelser, udelukke alle mulige andre former for undersøgelser? Kan man f.eks. udelukke, at der bliver nedsat en eller anden form for undersøgelseskommission, som kan inddrage alle mulige former for interessenter? Kan ministeren udelukke, at ministeren vil sætte den type initiativer i gang?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:57

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg håber da, at der bliver lejlighed til, at hr. Martin Geertsen og forhenværende socialdemokratiske trafikordførere mødes i et samlingshus et eller andet sted og får udvekslet de historiske minder og får diskuteret, hvad der lå bag det ene citat, og hvad der lå bag det andet citat.

Jeg tror sådan set, at jeg har været meget præcis med, hvor jeg står henne i det her. Punkt 1: Det er fint, at Rigsrevisionen tilbage i 2006 kiggede på det her. Punkt 2: Det er fint, at Rigsrevisionen efter at have afsluttet sin rapport i 2006 sagde, at det var der nok anledning til at kigge på igen, når sagen var afsluttet. Det synes jeg er

godt, det synes jeg er betryggende – også set med skatteydernes øjne.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren med sit sidste spørgsmål.

Kl. 15:57

Martin Geertsen (V):

Nu kan man sige, at nu har ministeren rent faktisk i forhold til nogle af de citater, jeg anvendte i mit forrige spørgsmål, haft lejlighed til at forberede sig på lige præcis det her citat, for der er både tidsangivelse og kilde på.

Jeg skal så bare afslutningsvis spørge ministeren om en enkelt ting, som er, om ministeren så vil tage initiativ til at tage en snak med medlem af Folketinget hr. Rasmus Prehn om hans rejsen rundt med budskaber om, at man skal finde de personer, der kan drages til ansvar. Jeg vil måske i virkeligheden hellere spørge på en anden måde: Er det ikke trættende for ministeren, når partifæller rejser rundt og er bagudskuende, når ministeren her i dag har lagt utrolig meget vægt på, at man skal begrave fortiden og i virkeligheden kigge fremad?

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til transportministeren.

Kl. 15:58

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg ved godt, at der er sådan en terminologi om, at et budskab skal gentages rigtig, rigtig mange gange, for at det bliver forstået. Jeg synes allerede, at jeg i dag har gentaget mit budskab temmelig mange gange over for hr. Martin Geertsen, og vil sådan set bare henvise til de foregående svar, som jeg har givet.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der var slutningen på spørgsmål nr. 17.

Spørgsmål nr. 18 er til beskæftigelsesministeren af fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:59

Spm. nr. S 81

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at den øremærkede 3-måneders-barsel til mænd ikke medvirker til, at forældre opgiver at afholde hele barslen?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:59

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvordan vil ministeren sikre, at den øremærkede 3-måneders-barsel til mænd ikke medvirker til, at forældre opgiver at afholde hele barslen?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:59

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at jeg synes, reglerne om barselorlov er nogle af de allerallervigtigste, vi har i Danmark. Det er så

vitalt og så afgørende for et lille, nyt menneske, at det har god tid sammen med sin mor og far, inden det eksempelvis skal starte i daginstitution og ud og klare sig lidt mere på egen hånd. Så reglerne om barselorlov er vigtige: Det er de for de mindste i det her samfund, det er de for nybagte forældre, og det er de, tror jeg, for hele sammenhængskraften på det danske arbejdsmarked, for en af betingelserne for, at vi kan have en høj erhvervsfrekvens i Danmark, er, at både mænd og kvinder er på arbejdsmarkedet, og at vi føler os trygge også i vores familiære forhold. Så det er spørgsmål, der ligger mig rigtig, rigtig meget på sinde, og derfor er jeg glad for spørgsmålet.

Jeg tror så samtidig, det er vigtigt at sige, at vi er rykket ind i en ny æra i Danmark. Vi har heldigvis fået mange moderne mænd, som føler det som en helt naturlig del af deres måde at være far på, at de er mere sammen med også de små børn, end man var tidligere. Derfor ser vi jo, at der er mange flere fædre end tidligere, der er aktive parter, når de bliver skilt, der tager barnets første sygedag, der engagerer sig i deres børns ve og vel, og som også går på barsel. Samtidig kan vi se, at der er markant færre mænd i Danmark, der går på barsel, end i andre lande, og derfor har vi som ny regering også ladet os inspirere af vores nordiske nabolande, som har en helt anden og meget mere progressiv lovgivning, når det handler om mænds mulighed for at gå på barsel.

Det, vi gerne vil som regering, er at understøtte, at flere mænd får mulighed for at være sammen med deres børn også i starten af børnenes liv, og det er derfor, vi lægger op til at få fædre mere på banen, når det drejer sig om barsel.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:01

Pia Adelsteen (DF):

Når jeg nu har stillet spørgsmålet, er det, fordi det, der bekymrer mig, er, at vi ved, at der er en del overenskomster, som gør, at man ikke får fuld løn, når man afholder en barselorlov – det gælder både kvinder og mænd. Så er det jo sådan, at den nuværende regel om barselorlov giver mulighed for, at familien selv kan vælge. Det vil sige, at man også kan tage hensyn til de økonomiske vilkår, man har i den enkelte familie.

Det, der bekymrer mig, og som også er grunden til, at jeg stiller spørgsmålet, er, at hvis man øremærker 3 måneders barsel, kan man jo risikere, at en økonomisk situation i familien gør, at manden simpelt hen fravælger at afholde 3 måneders barsel, hvis økonomien ikke tillader, at man kan gøre det i familien. Nu har ministeren selv nævnt, at det er vigtigt, at man er sammen med sine små børn, indtil de skal starte på egen hånd i en institution osv., og derfor går bekymringen på, at der ganske givet er nogle, der så vil fravælge at holde den 3 måneders øremærkede barsel, fordi de simpelt hen ikke har råd til det. De barselorlovsregler, vi har i dag, er jo meget fleksible. Der kan man f.eks. også som kvinde gå på halv tid i et stykke tid osv. – altså, man har så mange muligheder, men det er noget, hver enkelt familie afgør hvordan man tilrettelægger bedst.

Min bekymring og det, jeg så vil spørge ministeren om, er: Kan man ikke risikere, at mændene simpelt hen siger, at det ikke hænger økonomisk sammen i familien, og derfor vælger de ikke at holde barselen?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:03

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg forstår sådan set godt bekymringen, og jeg synes også, der er god grund til, at vi i både regeringen og Folketinget skeler til, hvordan man har gjort det i andre nordiske lande, og hvordan vi kan få implementeret nogle tanker, som vi måske endda kan være fælles om i Folketinget, nemlig om at fremme mænds mulighed for at være sammen med deres små børn. Jeg tror faktisk, det er sådan, at jo mere begge forældre er på banen, jo større styrke er det for børnene, og hvis det var et mål, vi kunne være fælles om i Folketinget, ville det jo være en rigtig, rigtig god start.

Man kunne godt på baggrund af spørgsmålet her få lyst til at slå et slag for ligelønnen, for det er jo rigtigt, at man i overenskomsterne mange steder har tilkæmpet sig bedre barselrettigheder, hvad angår løn for kvinder, mens man på andre strækninger har kæmpet en bedre løn hjem til mænd. Jeg kan jo ikke blande mig i overenskomsterne, og det er der ingen her fra Christiansborg der kan, men det ville da være rigtig godt, om arbejdsmarkedets parter kunne kæmpe for ligeløn, både når det handler om den almindelige lønudvikling, og når det handler om barsel.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:04

Pia Adelsteen (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at vide noget om, hvad ministeren har tænkt sig at gøre ved det her, for der står klart i regeringsgrundlaget, at regeringen vil øremærke op til 3 måneders barselorlov til manden – i øvrigt 3 måneder, som vel at mærke er taget fra den barsel, der eksisterer i dag, så den bliver taget fra kvinden, men som ministeren selv siger, kan vi ikke blande os i overenskomstforhandlingerne, så det er altså situationen p.t. Men min bekymring går på det med, at manden, hvis man i hver familie siger, at man ikke har penge til det her, fravælger at gå på den øremærkede barselorlov. Det vil sige, at der bliver mindre tid til barnet, og det går da ud over barnet, men når nu ministeren er så bekymret for børnene – eller omsorgsfuld kan man vel også kalde det – og mener, at de skal have det godt og især i de første leveår, hvor jeg også mener det er vigtigt at man er sammen med sit barn, så er det da et problem. Og jeg går ikke ud fra, at ministeren kan garantere fuld løn under barselorlov.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:05

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Vi skal nok passe på med ikke at få det til at lyde, som om der ikke er mænd i Danmark, der via deres overenskomst har ret til en ordentlig dækning, hvis de går på barsel. Det er der faktisk ret mange mænd der har – heldigvis. Altså, det er jo, som det er med andre områder, et område, der er blevet udviklet ad åre, og det kunne man jo også forstille sig at det vil fortsætte med at være. Der er heldigvis en række overenskomster, hvorefter både mænd og kvinder har mulighed for, hvis de går på barsel, at få en ordentlig dækning.

Vi har været i regering i stadig væk relativt kort tid, og vi er i gang med at afdække, hvordan vores nabolande har gjort det, for det her er jo ikke en særskilt dansk problemstilling. Vi har et kønsopdelt arbejdsmarked, og en af konsekvenserne ved at have det er også, at løndannelsen ofte afspejler det kønsopdelte arbejdsmarked med, hvad det har af ofte negative konsekvenser for henholdsvis mænd og kvinder i forskellige situationer. Så lad os nu få analyseret, hvordan

man har gjort det i de andre nordiske lande, og så er jeg sikker på, at vi kan finde frem til en model, der egner sig både for børn og voksne.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:06

Pia Adelsteen (DF):

Ministeren siger selv, at der er flere og flere mænd, der heldigvis tager en del af barselorloven. Jeg kender ikke til antallet, men jeg kunne så forestille mig, at det selvfølgelig er de mænd, der er omfattet af en overenskomst, hvorefter de får fuld løn, for så har det ikke nogen økonomisk konsekvens for familien. Det er ikke noget, jeg ved, det er en idé, jeg har om det. Det, der bare bekymrer mig, er, at man helt klart og tydeligt skriver i regeringsgrundlaget: Vi vil give en øremærket barselorlov til mændene. Så nu er det ikke længere familiernes individuelle mulighed for eller ret til, om jeg må sige det sådan, selv at beslutte, hvad der gavner dem og barnet mest, og det synes jeg er et problem, uanset hvordan man i øvrigt gør det i andre nordiske lande, og det synes jeg også ministeren skulle forholde sig til.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:07

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det er klart, at når vi taler om ret til løn under barsel, følger det jo overenskomsterne, og det er det, jeg af gode grunde kan henviser til. Jeg forstår personligt ikke, at man vil arbejde et sted, hvis ikke det er overenskomstdækket, men det er jo en anden diskussion.

Jeg synes, vi skal tænke over, hvordan vi vender de her ting, når vi diskuterer øremærket barsel til fædre. Man kan jo også vælge at se på det som noget positivt. Altså, jeg tror ikke, man skal undervurdere, at der er mange nybagte fædre derude, der faktisk gerne vil på barselorlov, men som måske bliver bremsede, fordi der er en kultur på arbejdspladsen om, at det gør man ikke, hvis man er mand, og der er det klart, at lønspørgsmålet kan spille ind, men det kan kultur også. Jeg har på min vej mødt yngre mænd, som ønskede at tage del i deres børns opvækst nøjagtig lige så aktivt som børnenes mødre, men som følte sig bremsede af en lovgivning, der ikke i tilstrækkelig grad sikrede dem muligheden derfor, og som måske også var omgivet af en lidt gammeldags kultur, hvor det med barsel var noget, der hængte sammen med kvinder. Og jeg synes da, det er forfriskende, hvis også vi som folkestyre vil bidrage til, at både mænd og kvinder har ret til at gå på barselorlov og får mulighed for at være sammen med deres børn.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 19, er ligeledes stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Christian Juhl.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 297

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Christian Juhl (EL):

Overvejer regeringen at annullere dagpengeændringerne, så trygheden kan genskabes for de mange ledige?

Skriftlig begrundelse

Den økonomiske krise trækker ud, og en række anerkendte økonomer vurderer, at manglen på arbejdskraft er udskudt i adskillige år. Desuden tyder alt på, at vi har mange flere ledige, end først anslået. Da hovedårsagen til, at vedtage ændringer af adgang til dagpenge ved ledighed var frykten for mangel på arbejdskraft, bedes ministeren redegøre for, om den nye situation medfører, at regeringen vil overveje at annullere ændringerne for dagpenge, så trygheden kan genskabes for de mange ledige.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Juhl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:08

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu ligger der både et bilag og nogle begrundelser, for ellers kunne man jo synes, at det var et lidt spøjst spørgsmål. Men jeg kunne godt tænke mig at høre: Overvejer regeringen at annullere dagpengeændringerne, så trygheden kan genskabes for de mange ledige?

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at når vi taler om tryghed for ledige, tror jeg, at der er en ting, der er meget mere afgørende end dagpengeperiodens længde, og det er, om vi kan skabe job eller ej. Selvfølgelig er dansk økonomi afhængig af de internationale konjunkturer i det hele taget, og de ser meget, meget dystre ud, når vi kigger på den europæiske scene, men vi kan også gøre noget som politikere. Og der er det jo, tror jeg, et held, også for nogle af vores ledige, at vi har fået en ny regering, som vil føre en anden politik, og som det er spørgeren helt bekendt, er noget af det, vi fra regeringens side vægter, at få lavet en kickstart af dansk økonomi, så vi får skabt nogle flere job, så vi får skabt noget mere optimisme og får flyttet ledige fra arbejdsløshedskøen og ind på arbejdsmarkedet igen. Når vi taler om tryghed for den enkelte ledige, er jeg personligt af den overbevisning, at job og jobskabelse har en meget større betydning.

Samtidig har spørgeren jo ret i, at dagpengeperioden også spiller en rolle, og hvis spørgeren med det her spørgsmål vil derhen, om vi vil annullere forkortelsen af dagpengeperioden, så er svaret nej. Til gengæld vil vi – og det står også klart og tydeligt i regeringsgrundlaget – gerne være med til at sikre dem, som blev ramt hårdest af forkortelsen af dagpengeperioden, og det vil sige de mennesker, som var inde i ledighedsproblematikken den 1. juli 2010, og som derfor falder ud pr. 1. juli 2012, medmindre der bliver lavet en forlængelse, og det står der i regeringsgrundlaget at vi agter at gøre.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:10

Christian Juhl (EL):

Nu læser jeg jo indimellem aviser, og i Information den 19. oktober og i Politiken den 18. oktober var der en meget lang række af danske økonomer, som sagde, at arbejdsløsheden er meget, meget større end de officielle tal har vist – op til 105.000, sagde de – og de blev så spurgt, om det var en god idé at lave om på arbejdsudbuddet og dermed smide flere folk ud af systemet. De sagde, at det slet ikke var tiden nu, og de kunne slet ikke forestille sig, at der ville blive fuld

beskæftigelse langt ud i fremtiden. Det var netop en af begrundelserne for at lave de her stramninger, hvor arbejdsudbuddet skulle forstærkes. Og derfor vil jeg spørge: Gør det slet ikke indtryk, at den nye situation og de nye tal giver et helt andet billede, end da regeringen lavede sit grundlag?

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:11

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg tror nok, man må lægge til grund, at den tidligere regering, som har lavet forkortelsen af dagpengeperioden, var helt opmærksom på, at der er et mørketal på ledighedsfeltet.

Nu antager jeg, at vi har læst de samme artikler; jeg er ikke sikker på datoen, men jeg lytter mig til, at det er de samme artikler, vi har læst. De viser nemlig, at der ud over den officielle ledighed er en gruppe af mennesker, som enten er helt uden for arbejdsmarkedet, fordi de ikke har tegnet en arbejdsløshedsforsikring eller er berettiget til kontanthjælp, og derudover er der – heldigvis, kan man sige – en del, der er gået i uddannelse, som heller ikke tæller med i ledighedsstatistikken. Jeg tror faktisk, det tal også var den tidligere regering bekendt, for i mine øjne er det ikke nok at læne sig op ad den officielle ledighed; man bliver selvfølgelig nødt til at se på, hvem der derudover heller ikke er en del af arbejdsmarkedet.

Jeg synes stadig væk, at det, der er afgørende for os, både som regering og som Folketing, er at bidrage til at få flere mennesker i arbejde. Og vi kan jo ikke have noget mål om, at folk skal gå i mange år på dagpenge. Det er ikke lykken at være der i lang tid. Så jeg vil gerne have lov til at bruge min energi på at se, om ikke vi kan skabe nogle flere job.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren bedes overholde taletiden.

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:12

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal skabe beskæftigelse, men jeg er også meget, meget nervøs for det tilsyneladende meget store antal arbejdsløse, der på en eller anden måde er i systemet, måske uden at være i diverse statistikker. Derfor fastholder jeg, at jeg er meget interesseret i at høre, hvad regeringen vil gøre for dem, når det private arbejdsmarked og andre ikke kan generere de nødvendige arbejdspladser. Hvad skal de gøre, hvis ikke vi sikrer, at de har tryghed i en periode, hvor krisen tilsyneladende trækker længere og længere ud? Vi er jo nødt til at have et system, så trygheden er der, uanset vores fine hensigter.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:13

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg synes, man bliver nødt til at skelne. Hvis det drejer sig om den gruppe, der, dengang alting gik godt, og der var højkonjunktur, og det buldrede derudad, ikke lige gad at melde sig ind i en a-kasse, fordi man ikke regnede med, at man nogen sinde selv ville blive arbejdsløs, så jeg har jeg altså ikke tænkt mig at rulle en stor redningsplan ud foran dem. For mig er det et grundlæggende princip i den danske model, at man forsikrer sig mod arbejdsløshed ved at være medlem af i hvert fald en a-kasse, men helst også en fagforening. Så

jeg synes faktisk, også i respekt for alle de mennesker, der har været medlem af en a-kasse i mange år, både når det har gået godt og dårligt, at vi må lægge til grund, at det er et ansvar, der påhviler hver eneste af os, der er på arbejdsmarkedet, at vi selvfølgelig selv forsikrer os mod ledighed.

Så er der den anden gruppe, som er forsikret mod ledighed, og som har oplevet, at deres dagpengeperiode er blevet forkortet. Der lægger vi jo, i lighed med Enhedslisten, til grund i regeringsgrundlaget, at der er en gruppe, der er blevet ramt urimelig hårdt af den tidligere regerings forkortelse af dagpengeperioden, og derfor er det altså, at vi lægger op til en forlængelse.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:14

Christian Juhl (EL):

Så vil jeg gerne spørge lidt mere præcist: Tror arbejdsministeren overhovedet på den teori, at jo flere, der er i arbejdsstyrken, des større bliver beskæftigelsen? Jeg har hørt den fra borgerlige politikere, og jeg har såmænd også set antydninger af den i regeringens grundlag. Jeg vil gerne høre, om det er rigtigt, at regeringen tror på den teori.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nej, hvis den præsenteres så enkelt, som spørgeren gør, så tror jeg ikke på den som beskæftigelsesminister. Jeg tror, det er vigtigt, at man samtidig med sin almindelige beskæftigelsespolitik, i den situation vi står i, udvider arbejdsudbuddet, og det er ikke mindst afgørende, fordi vi om få år kommer til at mangle arbejdskraft på det danske arbejdsmarked. Men jeg tilhører ikke en ideologisk skole, som tror, at bare man udvider arbejdsudbuddet, så banker beskæftigelsen derudad. Sådan hænger tingene ikke sammen; det er jeg enig med spørgeren i.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, nr. 20, er ligeledes til beskæftigelsesministeren af hr. Christian Juhl.

Kl. 16:15

Spm. nr. S 298

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Christian Juhl (EL):

Overvejer regeringen at annullere de påtænkte ændringer i tilbagetrækningsreformen, til vi er ovre den økonomiske krise?

Skriftlig begrundelse

Den økonomiske krise trækker ud, og en række anerkendte økonomer vurderer, at manglen på arbejdskraft er udskudt i adskillige år. Desuden tyder alt på, at vi har mange flere ledige, end først anslået. Da hovedargumentet for tilbagetrækningsreformen og dermed forringelser af efterlønnen var frykten for mangel på arbejdskraft, bedes ministeren redegøre for, om den nye situation medfører, at regeringen vil overveje at annullere ændringerne i tilbagetrækningsreformen, til vi er ovre den økonomiske krise.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Juhl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:15

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne høre, om regeringen i det mindste overvejer at annullere de påtænkte ændringer i tilbagetrækningsreformen, til vi er ovre den økonomiske krise.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:15

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det kan jo blive en ordveksling, der minder en lille smule om den forrige – og så alligevel ikke helt. Det er jo spørgeren helt bekendt, at der var en række politiske partier, der før folketingsvalget lavede en tilbagetrækningsreform. Det var meget klart for danskerne, da vi alle sammen gik til stemmeurnerne ved det for nylig afholdte folketingsvalg, at hvis man stemte på partier, der inden valget var tilhængere af tilbagetrækningsreformen, og hvis de partier ville få et flertal i det nuværende Folketing, ville tilbagetrækningsreformen blive gennemført.

Det sagde både den oprindelige forligskreds, og det sagde vi også fra S og SF's side, nemlig at hvis der ville være et flertal for tilbagetrækningsreformen og vi ville få mulighed for at danne en regering, ville tilbagetrækningsreformen blive en del af regeringsgrundlaget. Og i og med at der er et endda solidt flertal for tilbagetrækningsreformen i det nuværende Folketing, og at den derfor også er en del af regeringsgrundlaget, så annullerer vi ikke den tilbagetrækningsreform, der blev udtænkt af et andet politisk flertal end det, der sidder i dag.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:17

Christian Juhl (EL):

Jeg har forgæves prøvet at få en diskussion med økonomi- og indenrigsministeren, da man jo må sige, at hun er en væsentlig del af regeringen. Hun skriver så i et skriftligt svar til os, at tilbagetrækningsreformen bl.a. vil bidrage til målet om, at arbejdsudbuddet strukturelt vil blive øget med 135.000 personer frem mod 2020. Så tænker jeg, at når vi har fået de nye tal, som beskæftigelsesministeren kalder mørketal, er der jo god grund til at tro, at hvis nu målet om at få 135.000 ud på arbejdsmarkedet allerede er nået, er der vel ingen grund til yderligere at sende ældre mennesker ud på arbejdsmarkedet og optage pladsen for yngre mennesker.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:17

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Man kan sige, at den ændring af arbejdsudbuddet, som tilbagetrækningsreformen adresserer, er jo, som spørgeren selv siger, frem til år 2020, og på det tidspunkt vil vi komme til at mangle hænder på det danske arbejdsmarked.

Det ville selvfølgelig være smart, hvis man kunne lave sådan en lille fiks model, hvor man siger, at alle dem, der er ledige i dag, præcis er dem, vi kommer til at mangle i de kommende 8-10 år på det danske arbejdsmarked. Men så let er det desværre ikke at føre beskæftigelsespolitik, selv om det ville være dejligt, hvis det var sådan.

Det er selvfølgelig, fordi der ikke nødvendigvis er et overlap mellem de ledige, vi har i dag, og de kompetencer, der efterlyses i fremtiden, eller mellem de ledige, vi har i dag, og de områder, hvor vi kommer til at efterspørge arbejdskraft i fremtiden. Så så enkelt er det desværre ikke.

Jeg synes jo, at vi har en fælles opgave i at sikre, at der kommer så meget gang i dansk økonomi – det er ikke noget, vi hverken kan klare fra den ene dag til den anden eller fra det ene år til det andet – at vi får konjunkturerne til at gå opad, så vi ikke alene kommer til at mangle arbejdskraft på grund af den demografiske udvikling, men også fordi vi igen får gang i hjulene.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:19

Christian Juhl (EL):

Jeg deler bestemt målet, men hvis nu den ene kloge professor i økonomi efter den anden, uanset om man tager jyske eller sjællandske universiteter, siger, at det jo ikke er aktuelt at diskutere det, og at det ikke er sikkert, at det er de samme mennesker, der er arbejdsløse, men at de nu vil gætte på, at tallet holder mindst 10 år endnu – selv en af vores fælles venner, Christen Sørensen, siger jo, at det slet ikke er aktuelt at diskutere den slags ting – vil det så ikke være rimeligt at sige, at så er målet nået på de 135.000? Uanset om det er de samme personer, så er styrken til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er jo det, der tilsyneladende har været målet med den her øvelse, og så kunne vi jo lige så godt sige, at vi beholder efterlønsordningen og lader være med at sende ældre mennesker ud.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:19

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men nu er det sådan set ikke mig, der har opfundet tilbagetrækningsreformen. Det ved spørgeren lige så vel som jeg gør. Altså, historikken i tilbagetrækningsreformen er den, jeg allerede har gengivet for Folketinget i dag, nemlig at der var et antal politiske partier, der før valget ønskede at lave en tilbagetrækningsreform. Vi gjorde det meget klart før folketingsvalget, at hvis der ville være et flertal i det kommende Folketing for tilbagetrækningsreformen, ville det være en del af et regeringsgrundlag, såfremt vi ville kunne opnå mandater til at danne en socialdemokratisk ledet regering. Det er sådan, tingene forholder sig. Der er en tilbagetrækningsreform, den er snart vedtaget i Folketinget, den materialiserer sig, den bliver reel.

Det, jeg synes vi så skal bruge diskussionen på nu, er at få en ordentlig diskussion af, hvordan vi sikrer, at de mennesker, der får ændret deres efterlønsforhold, kan blive på arbejdsmarkedet, for jeg tror omvendt ikke, at man må undervurdere, at der faktisk er en del af dem, der i dag går på efterløn, der godt kunne have lyst til at blive længere tid, hvis vi fik lavet en ordentlig seniorpolitik i Danmark.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:20

Christian Juhl (EL):

Det sidste er jeg enig i, men det er jo en helt anden ordning. Det er en frivillig ordning, som man kunne sige vi jo reelt har i dag, nemlig at man kan vælge, og så kan man blive rigere af at vente, hvis man kan arbejde mere.

Jeg er helt enig, når arbejdsministeren siger, at det jo ikke er noget, hun har opfundet, og det er jeg jo egentlig meget glad for. Det ville da være trist, hvis tilbagetrækningsreformen var opfundet af arbejdsministeren. Derfor forstår jeg heller ikke teorien om, at regeringspartierne skulle stemme for den her reform.

Jeg har med stor interesse læst Dansk Folkepartis program, Socialdemokratiets program, SF's program, og jeg kender jo en lille smule til Enhedslistens program. Der er jo i princippet, hvis man læser programmerne og de ting, man går til valg på, et flertal imod tilbagetrækningsreformen i Folketingssalen. Derfor forstår jeg ikke, at regeringen ikke tager et initiativ til at sikre, at den ikke bliver realiseret. Kunne det ikke være en opgave for en arbejdsminister, der alligevel ikke mener, at det er hendes egen opfindelse?

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:21

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det, at tilbagetrækningsreformen ikke er min opfindelse er sandelig ikke noget, jeg kun mener, for det er rigtigt, at det er sådan.

Altså, man kan jo diskutere det længe. Danskere har jo truffet et valg med åbne øjne, det bliver man nødt til at sige. Da danskerne gik til stemmeurnerne ved det folketingsvalg, som blev afholdt for kort tid siden, vidste de jo, at når man sammensatte Folketinget, som man gjorde, så ville der være et flertal for tilbagetrækningsreformen. Derfor var det jo sådan set rigtig nok, at det af nogle blev udnævnt til at være et folketingsvalg, som også skulle være en folkeafstemning for eller imod den gamle efterlønsordning. Og der har danskerne altså truffet det valg at sammensætte Folketinget sådan, at der efterfølgende var et klart flertal for at gennemføre tilbagetrækningsreformen. Der er ikke nogen, der kan tale imod 90 mandater, ligegyldigt hvad der måtte stå i partiprogrammer rundt omkring. Der er et flertal for at gennemføre tilbagetrækningsreformen, og det er det, der ligger til grund også for regeringsgrundlaget.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Christian Juhl, tak til beskæftigelsesministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 21, er stilet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 16:23

Spm. nr. S 27

21) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Når der i regeringsgrundlaget står, at der vil blive taget konkrete initiativer til bl.a. at nedbringe den store dødelighed blandt misbrugere på gaden, vil ministeren så oplyse, om ministeren vil få etableret fixerum, eller om man vil sikre konkret stoffri behandling til misbrugere?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Liselott Blixt bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:23

Liselott Blixt (DF):

Når der i regeringsgrundlaget står, at der vil blive taget konkrete initiativer til bl.a. at nedbringe den store dødelighed blandt misbrugere på gaden, vil ministeren så oplyse, om ministeren vil få etableret fixerum, eller om man vil sikre konkret stoffri behandling til misbrugere?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:23

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet. At sidde i en trappeskakt eller på en trappesten for at tage sine stoffer er både uværdigt og uhygiejnisk, men først og fremmest er det farligt.

Erfaringer fra udlandet tyder på, at stofindtagelsesrum forhindrer dødsfald. Regeringen har den ambition, og det fremgår også af regeringsgrundlaget, at nedbringe den store dødelighed blandt misbrugere på gaden og vil desuden gerne begrænse gademisbrugets gener for børn og voksne i lokalmiljøet. Vi vil derfor arbejde for at skabe det nødvendige retsgrundlag for, at kommuner, der som Københavns Kommune gerne vil, også må etablere stofindtagelsesrum. Der er en række juridiske, økonomiske og andre problemstillinger, som vi skal forholde os til i den sammenhæng, vi vil derfor indhente erfaringer fra andre lande med stofindtagelsesrum for at høre, hvordan de håndterer det, og hvilke fordele og ulemper det har givet. Vi skal også have en grundig dialog med de relevante aktører, så alle spiller med. I den forbindelse tænker jeg ikke mindst på de kommuner, som ønsker at etablere stofindtagelsesrum, og på politiet, som er ansvarlig for retshåndhævelsen. Begge parter, altså politiet og kommuner, kender bedre end nogen problemerne med gademisbrug, og de vil derfor også være afgørende medspillere i forhold til at finde pragmatiske svar på de mange spørgsmål, som etablering af stofindtagelsesrum giver anledning til.

Afslutningsvis vil jeg slå fast, at stofindtagelsesrum og stoffri behandling ikke er et enten-eller, men et både-og. Det første udelukker ikke det sidste. Tværtimod kan den kontakt, der i et stofindtagelsesrum skabes til de mest udsatte misbrugere, blive det første skridt på vejen mod substitutionsbehandling eller stoffri behandling.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:25

Liselott Blixt (DF):

Grunden til, at jeg spørger, er naturligvis, at vi i Dansk Folkeparti ønsker at gøre noget for den her gruppe, og vi arbejder netop med at få en handlingsplan på området, der sikrer, at vi varetager stofmisbrugernes interesse. Og dette gør vi ikke ved at sige: Vi ønsker ikke at se jer på gaden, nej, vi burer jer inde i et rum, og så kan I være derinde. Mange er jo trætte af at se på det, de er trætte af at se kanylerne ligge og flyde, de er trætte af at se deres børn møde dem på gaden. Jeg mener, de fortjener mere, de fortjener nemlig ikke at blive marginaliseret, som de i dag bliver, og at man bare vil have dem væk fra sit syn. Jeg vil gerne have, at vi giver dem et tilbud om stoffri behandling. I dag er det sådan, at man kan få tilbudt metadon, man kan få tilbudt lægeordineret heroin, man kan få tilbudt flere forskellige stoffer, og samtidig vil man så også nu give dem et sted, de kan fixe. Hvorfor ikke gå ind og sige, at vi vil hjælpe dem med at komme ud af misbruget, så de får en ordentlig tilværelse?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:26

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen ønsket her er jo netop ikke bare med spørgerens egne ord at bure dem inde i et rum eller fjerne dem fra vores åsyn. Formålet er

jo lige præcis at benytte sig af det både-og og sige, at man gennem etableringen af stofindtagelsesrum faktisk også kan få et sted og en adgang og en indgang til de allermest udsatte brugere. Ud over at det faktisk kan give dem et værdigt sted at tage deres stoffer, og ud over at erfaringer fra andre lande tyder på, at det kan være med til at nedbringe antallet af dødsfald i forbindelse med stofindtagelse, kan det også blive det første skridt på vejen mod en stoffri behandling eller en substitutionsbehandling. Så det er sådan set en løsning, der ikke er enten-eller, men som er både-og, og som lever op til alle de her forskellige målsætninger.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:26

Liselott Blixt (DF):

Men der står jo netop i regeringsprogrammet, at man vil gøre op med både marginaliseringen, udstødelsen og de uværdige livsbetingelser. Er det så blot at lave nogle fixerum til stofmisbrugerne? Handler det ikke mere om, at man går ind og ser på, hvad det er, de har brug for i sundhedsvæsenet, altså social kontakt, nogle pædagogiske redskaber, og så sikre, at man hjælper de personer, som mange gange er kommet ud i et misbrug, netop på grund af noget, der er sket tidligere i deres tilværelse?

Jeg har selv været ude at besøge misbrugere, som fortæller, at de har sværere ved at få en stoffri behandling end at få lægeordineret heroin, og det er vel ikke den vej, vi skal gå.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:27

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror, spørgeren har fat i noget helt afgørende her, som jo også er et centralt omdrejningspunkt, når vi kigger på hele sundhedsafsnittet i regeringsgrundlaget, nemlig forebyggelsen, og det er et af de områder, når vi snakker forebyggelse i forhold til nogle af de mest udsatte grupper i vores samfund, som vi fra regeringens side vil satse massivt på. Men jeg ser ikke – modsat spørgeren – nogen modsætning mellem det at åbne op for etablering af stofindtagelsesrum og så det at hjælpe de mennesker, der vil benytte sig af de stofindtagelsesrum. Faktisk ser jeg det som en mulighed for at komme i kontakt med dem, få skabt en kontakt til nogle af de mest udsatte misbrugere, vi har i det her land, hvilket kan være en ny indgang og måske i nogle tilfælde en langt bedre indgang, end vi har i dag.

Så jeg er meget enig med ordføreren i, at vi skal have fokus på og have blikket stift rettet imod forebyggelsen, men jeg ser ikke den modsætning, som ordføreren skitserer, mellem det at hjælpe og det at give mulighed for at oprette stofindtagelsesrum – jo faktisk tværtimod.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:28

Liselott Blixt (DF):

Modsætningsforholdet får vi, i og med at man går ud og siger ja til noget kriminelt, altså ja til, at nogen har skaffet stoffet på en kriminel måde, og at man så lærer misbrugeren at stikke sig selv med det stof, som vedkommende har fået ulovligt. Her vil vi gerne gå ind og sige, at vi vil hjælpe dem med at kunne komme et sted hen og få lægeordineret heroin, få et sted at bo, få et socialt netværk og samtidig

også give den mulighed, at de kan få en døgnplads et sted, hvor der er stoffri behandling. For det er jo det, vi skal gå efter, nemlig at gøre vedkommende stoffri, i stedet for at sige, at nu skal vi lære dig at tage dine stoffer på en ordentlig måde. Jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvad er det for nogle andre konkrete måder, som man med regeringens plan vil gå ind med? For det eneste konkrete, vi har hørt om, er jo fixerum.

Der kunne jeg da godt tænke mig at høre, om man vil sætte nogle penge af til stoffri behandling som døgnbehandling osv., som vi kan se fungerer mange steder.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil gerne kvittere for spørgerens optagethed af det her emne. Det er jo ikke en ny diskussion. Det er også en diskussion, som det tidligere Folketing har haft ad flere omgange, og jeg synes, at spørgerens interesse tyder på, at der her faktisk også er et sted, hvor vi kan nå hinanden, og hvor vi kan komme i gang med at lave nogle ambitiøse aftaler, og det vil jeg meget gerne kvittere for. For det er jo ganske givet, at stofindtagelsesrum ikke er det eneste, der skal gøres i forebyggelsesindsatsen i forhold til en af de mest udsatte grupper i vores land, nemlig misbrugere på gaden. Vi har en forpligtelse til at drage omsorg og træffe foranstaltninger i forhold til behandling af stofmisbrugere, og når vi snakker om stofindtagelsesrum, er det jo med den klare kobling til det at nedbringe dødeligheden. Erfaringer fra udlandet viser, at stofindtagelsesrum kan forhindre dødsfald, og det er et af vores helt klare mål fra regeringens side: Vi vil meget gerne nedbringe den store dødelighed, der er blandt misbrugere på gaden. Og her kan vi se af erfaringer fra udlandet, at en direkte vej til det er at indføre stofindtagelsesrum.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Liselott Blixt.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 22, er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er stillet af hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:31

Spm. nr. S 292

22) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Joachim B. Olsen (LA):

Vil ministeren undersøge, om der er effektiviseringsgevinster ved at sætte sundhedsydelser i udbud?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:31

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. Mit spørgsmål er uhyre simpelt: Vil ministeren undersøge, om der er effektiviseringsgevinster ved at sætte sundhedsydelser i udbud?

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:31

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet – og tak for et kort spørgsmål. Det kan jo være en hel opgave i sig selv at udtrykke sig kort og præcist. Regeringen vil skabe et moderne sundhedsvæsen, hvor alle kan regne med hurtig

og effektiv behandling. Det kræver skarpe prioriteringer, en skærpet indsats for at forebygge sygdomme og modet til at påvirke danskerne levevis. Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil regeringen nedsætte et udvalg, som skal kulegrave strukturer og incitament i sundhedsvæsenets økonomistyring, herunder afregningspriserne i sundhedsvæsenet, de såkaldte DRG-takster. Målet for det udvalg er bl.a. at sikre en rimelig afregning til de private sygehuse, og at patienterne kan færdes over regionsgrænserne og få hurtig behandling og ikke forhindres af bureaukrati og uenighed om prisen af behandlingen, ligesom udvalget skal udforme incitament til en forebyggende indsats i kommuner og regioner.

Jeg vil gerne pointere, at jeg ikke har noget imod private udbydere, men samtidig skal der heller ikke herske tvivl om, at min ambition er at skabe et stærkt og effektivt offentligt sundhedsvæsen i Danmark. Min holdning er meget klar: Udbud er ikke løsningen på alt her i verden. Det er ikke alle ydelser, der egner sig til at blive sendt i udbud, og det er ikke alle områder, hvor konkurrence er mulig. Der er en række betingelser, som skal være opfyldt, for at udbud kan skabe effektiviseringsgevinster. Udbud er jo heller ikke i sig selv lig med kvalitet, og kvalitet i sundheden er et helt centralt mål for regeringen.

Når det er sagt, vil jeg også gerne bemærke, at det jo er regionerne, som har driftansvaret for de offentlige sygehuse. Det er derfor også regionerne, der træffer den konkrete beslutning om, hvorvidt sundhedsydelser skal i udbud eller ej. Det er regeringens mål, at alle danskere skal sikres en sundhedsbehandling af høj kvalitet, og at uligheden i sundhed skal mindskes. Derfor vil regeringen føre en sundhedspolitik, hvor alle sikres fri og lige adgang til sundhed, og hvor der bliver foretaget de nødvendige prioriteringer, så vi får mest sundhed for pengene, bl.a. i form af en målrettet forebyggelsesindsats.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:33

Joachim B. Olsen (LA):

Men det er jo ministeren, som står for de overordnede rammer. Altså, det er ministeren, som sender penge ud til regionerne, og hvis en sådan undersøgelse viser, at der er penge at spare ved at sende flere ydelser i udbud, vil det så være noget, som ministeren vil stræbe efter at man skal gøre? De undersøgelser, som jeg har set, som er lavet om det, viser jo netop, at hvis man i Danmark sendte lige så mange ydelser i udbud, som man f.eks. gør i Sverige, så kunne den danske stat spare 2,7 mia. kr., eller man kunne få for 2,7 mia. kr. mere i sundhedsydelser til borgerne i Danmark.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:34

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg må i udgangspunktet sige, at det er svært for mig at forholde mig til undersøgelser, jeg ikke kender til. Jeg ved ikke, hvad det er for en konkret undersøgelse, og derfor ville det korte svar her jo være, at det kan jeg ikke forholde mig til, før jeg får sådan en undersøgelse stukket i hånden.

Men i hvert fald vil jeg holde fast i det, jeg sagde, om, at udbud ikke er løsningen på alt her i verden, og at det heller ikke er alle ydelser, der egner sig til at blive sat i udbud. Der er altså nogle ting på sundhedsområdet, der gør, at vi f.eks. har behov for at få kulegravet de økonomistrukturer, vi har i dag – altså hele spørgsmålet om, hvad det er for nogle opgaver, som de offentlige sygehuse er pålagt,

men som privathospitalerne ikke er. Det mener jeg egentlig også at kunne huske at vi stod her og vendte, sidst vi var i salen sammen. De offentlige sygehuse har altså et ansvar for uddannelse af personale, for forskning, for akutte patienter og for genoperationer. Det, jeg siger, er, at vi må have en fair konkurrence mellem det private og det offentlige. For mig er det ikke et mål i sig selv, at vi skal have et privat marked for sundhed. Det er ikke et mål i sig selv.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:35

Joachim B. Olsen (LA):

Vi er da helt enige om, at vi skal have et fair marked. Det er også derfor, jeg håber, at man vil lave en grundig undersøgelse, og at ministeren, hvis den undersøgelse viser, at der er en effektiviseringsgevinst, ved at flere sundhedsydelser kommer i udbud, så vil bakke op om det. For jeg har jo forstået, også på det spørgsmål, jeg stillede sidste onsdag, at det ikke er nogen ideologisk kamp, som ministeren fører imod privathospitalerne, og at ministeren ønsker det bedste sundhedsvæsen for borgerne. Så hvis der er effektiviseringsgevinster ved at sende flere ydelser i udbud, vil ministeren selvfølgelig bakke op om det – altså hvis en sådan undersøgelse viser, at der vil være det. Det tror jeg måske der vil være. Det er selvfølgelig heller ikke fair, at jeg står og refererer til en undersøgelse, som ministeren ikke har set. Det er Center for Politiske Studier, også kaldet CEPOS, som har lavet en undersøgelse, som viser, at hvis man sender flere sundhedsydelser i udbud nu, er der en meget stor effektiviseringsgevinst, så staten vil kunne spare 2,7 mia. kr.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:36

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg havde måske lidt på fornemmelsen, at det var CEPOS-undersøgelsen, som spørgeren havde med. Nu ved spørgeren jo lige så vel som mig, at CEPOS er en borgerlig-liberal tænketank, som har til formål at udbrede borgerlig-liberale værdisæt i Danmark, og jeg er ikke borgerlig-liberal. Jeg er folkesocialist, og når jeg siger, at det ikke er en ideologisk kamp for mig, om vi skal have eller ikke skal have privathospitaler, så siger jeg jo samtidig, at jeg synes, at alle danskere skal have adgang til den samme kvalitet i sundhed. Jeg synes, at vi har en forpligtelse til at sørge for, at vi får mest mulig sundhed for pengene. Derfor tager jeg skarpt afstand fra, at man i en periode har overbetalt privatsygehusene for at skabe et privat marked.

Fremadrettet tror jeg på at den bedste vej til at sikre, at alle danskere uanset pengepungens størrelse har den samme adgang til kvalitet i sundhed, er, at vi har et stærkt offentligt sundhedsvæsen. Mig bekendt tager den her CEPOS-undersøgelse ikke højde for de ting, jeg var inde på før, nemlig at de offentlige sygehuse altså løfter nogle anderledes opgaver end de private. Man kan ikke direkte sammenligne og så konkludere, at de private er mere effektive, når de private ikke har et ansvar for at uddanne personale, når de private ikke har et ansvar for det akutte og ikke har et ansvar for forskning. Derfor er der simpelt hen en skæv præmis lagt ind. Det er der muligvis, fordi CEPOS som en borgerlig-liberal tænketank gerne vil nå til en bestemt konklusion, men det kan jeg ikke lægge til grund for så meget.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Joachim B. Olsen (LA):

Nu kan jeg jo forstå, at der har været lidt tvivl om overbetalingen og om ministerens udtalelser om, hvor stor den har været – men o.k. Jeg kan sige, at den undersøgelse lægger til grund, at der er forskel på de ydelser, som den offentlige sektor skal levere, og de omkostninger, som den har, og så de omkostninger, som de private sygehuse har. Det er lagt ind i undersøgelsen. Det er jo derfor, man er kommet til en DRG-takst på 80 pct., hvis man sender det i udbud til private hospitaler. Faktisk tager man ikke i DRG-taksten hensyn til, at de private hospitaler også har nogle udgifter. De har ikke momsfratagelse, der er forrentning osv., og det har man ikke lagt ind. Det er nogle udgifter, som det offentlige ikke har. Men det skal heller ikke være en diskussion om det. Det eneste, jeg beder om, er, at ministeren vil lave en saglig undersøgelse, og at man, hvis den viser, at der er besparelser at hente, ligesom i Sverige vil sende flere ydelser i udbud.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg kan jo sige, som der også står i regeringsgrundlaget, at vi skal have lavet et kulegravningsarbejde. Vi nedsætter et udvalg, som skal kulegrave strukturer og incitament i sundhedsvæsenets økonomistyring, bl.a. for at sikre en rimelig afregning til de private sygehuse. Når det arbejde går i gang, påhviler der jo så også det udvalg at tage højde for de ting, som vi har diskuteret. Mange gange er det altså det offentlige, som har nogle særlige forpligtelser for fællesskabet, uddannelse, akutberedskab osv., men der er jo også hele spørgsmålet om kvalitet. Hvad er det for nogle kvalitetsstandarder, vi vil have? Og så er der det her spørgsmål: Hvordan er det egentlig, vi inden for sundhedsområdet kan sige, hvad det er for en ydelsesspecifikation, vi har, når vi sender noget i udbud? Altså, hvad er det helt konkret, der skal leveres? Det er jo svært at sige, for det er individuelle sygdomsforløb, vi snakker om.

Så er der en lang række andre faktorer, der også skal tages højde for, inden man kan mene, at udbuddet er den eneste løsning. F.eks. er der leveringssikkerhed, altså at vi jo også har et fælles ansvar for, at patienter kan få den behandling, som vi har sagt skal være en del af vores fælles sundhedsvæsen. Så det er ikke uproblematisk at konkludere, at udbud i sig selv vil give en effektiviseringsgevinst. Men noget af det, det her kulegravningsarbejde går ud på, er jo at finde ud af, hvordan vi får en fair afregning med de private.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Joachim B. Olsen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 23, er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse, men af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:40

Spm. nr. S 339

23) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvilket fagligt grundlag mener ministeren kan understøtte den udtalelse, som ministeren gav til DR den 19. oktober 2011, hvor ministeren udtalte, at regeringen vil afskaffe gebyret på tolkebistand i sundhedsvæsenet – bl.a. fordi der er rejst »begrundet frygt« for, at gebyret får nogle patienter til at fravælge at søge lægehjælp?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen bedes oplæse spørgsmålet.

Karsten Lauritzen (V):

Hvilket fagligt grundlag mener ministeren kan understøtte den udtalelse, som ministeren gav til DR den 19. oktober 2011, hvor ministeren udtalte, at regeringen vil afskaffe gebyret på tolkebistand i sundhedsvæsenet – bl.a. fordi der er rejst »begrundet frygt« for, at gebyret får nogle patienter til at fravælge at søge lægehjælp?

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det og tak for spørgsmålet. Det er vist første gang, vi er i salen sammen i den her konstellation.

Den 1. juni 2011 trådte en ændring af sundhedslovens regler om tolkebistand i kraft. Reglerne betyder, at regionerne opkræver et gebyr for tolkebistand til personer, der har boet her i landet i mere end 7 år, når disse personer får tolkebistand i forbindelse med behandling på sygehuse og ved konsultation hos almenpraktiserende læger og praktiserende speciallæger. Bestemmelsen blev vedtaget i 2004. Den daværende regerings hensigt med reglen var at øge incitamentet for personer med bopæl i Danmark til at lære at tale og forstå dansk.

Allerede forud for lovens ikrafttræden var der massiv kritik af reglerne, bl.a. fra Lægeforeningen og Danske Regioners side. Jeg mener ikke, at et gebyr på tolkebistand i forbindelse med lægehjælp, er det, der sikrer, at borgere, der har boet her i landet i 7 år, lærer dansk. Til gengæld tror jeg, at det kan have nogle uheldige konsekvenser.

Behandling i sundhedsvæsenet hviler på det informerede samtykke, altså patientens ja til at have forstået, hvad behandlingen går ud på, og ja til at ønske behandlingen. God kommunikation mellem læge og patient er derfor fuldstændig afgørende. Patienten skal have tillid til, at lægen forstår patienten, og lægen skal på den anden side vide, at patienten har modtaget den fornødne information om sygdom og behandling, før en behandling sættes i gang. Denne helt nødvendige fortrolighed og grundlæggende kommunikation skal vi efter min opfattelse ikke risikere at hindre. Vi skal f.eks. ikke risikere, at familie bruges som tolk, når det ikke er hensigtsmæssigt.

Min begrundede frygt for, at gebyret på tolkebistand kan have konsekvenser for lægehjælpen til nogle af de svageste borgere i det her land, hviler bl.a. på lægers og andre fagfolks indlæg i forårets debat om tolkegebyret. De har bl.a. peget på, at dårlig kommunikation har betydning for behandlingens resultat.

Endelig strider et gebyr for tolkning i forbindelse med lægebehandling også mod princippet om fri og lige adgang til sundhed; et princip, som regeringen som bekendt lægger meget vægt på at opretholde.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:42

Karsten Lauritzen (V):

Jeg takker ministeren for svaret – og i øvrigt tillykke. Det er også rigtigt, at vi sådan har vænnet os til at være i opposition, men i så lang tid har vi jo ikke været det endnu.

Ministeren berører det her med begrundet frygt, og jeg synes ikke, at ministeren begrunder frygten for, at der er nogle, der vil fravælge at søge lægehjælp, med andet end en trossag og så en formulering om nogle læger, der har blandet sig i en debat i foråret. Jeg har ikke set noget fagligt, sagligt, veldokumenteret, der videnskabeligt

beviser, at der er folk, der vil undlade at gå til læge, fordi de skal betale at tolkegebyr på 150 kr. Det ville i øvrigt være mærkeligt, hvis nogen kunne producere noget sådant, for lovgivningen er først trådt i kraft 1. juni, så der er meget ringe eller ingen erfaring med det.

Jeg bliver nødt til igen at spørge ministeren, hvordan ministeren så skråsikkert kan sige, at der er en begrundet frygt for, at folk vil lade være med at gå til lægen, fordi de skal betale et gebyr på 150 kr. Og det er vel at mærke et gebyr, som man kun skal betale, hvis man ikke kan tale dansk, hvilket man må antage, at folk, der ønsker at bo og leve i Danmark og har boet her i mere end 7 år, som sagt kan. Det må være et fåtal af mennesker, der står i den her situation.

Hvordan kan ministeren udtale til Danmarks Radio og til de cirka en million danskere, der følger med, at der er en begrundet frygt for, at nogle patienter vil fravælge at søge lægehjælp, når jeg kan forstå, at den begrundede frygt åbenbart er en trossag for ministeren. Det er fair nok, men ministeren beklæder jo et embede, hvor man udtaler sig som minister, og siger man begrundet frygt, så får folk det indtryk, at det er noget, der er videnskabeligt bevist og ikke blot en trossag. Derfor vil jeg bede ministeren om at forklare, hvad kilderne til denne begrundede frygt for, at folk ikke vil søge lægehjælp, er.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Helt til at starte med kan man jo sige, at der mig bekendt heller ikke var nogen faglig, saglig, veldokumenteret eller videnskabeligt baseret begrundelse for at indføre det her gebyr. Jeg må faktisk sige, at jeg synes, at det at lave brugerbetaling på lægebesøg, efter at folk har haft bopæl i Danmark i 7 år, som et redskab til, at folk skal lære dansk, er meget, meget uambitiøst. Der skal sættes ind langt tidligere og med nogle helt andre redskaber.

Så grundlæggende er jeg jo sådan set politisk uenig i baggrunden for at indføre den her regel. Så kan spørgeren være politisk uenig i, at man skal fjerne den. Men man kan om det indslag, som DR lavede, og det researcharbejde, som DR havde lavet, sige, at man havde talt med en række læger, som kom med den her begrundede frygt, og som oplevede, at det gik ud over den kvalitet, de kunne levere. De oplevede, at patienter kom langt senere; de kunne være kommet tidligere i sygdomsforløbet.

Så har jeg – og det har ordføreren vel også – i forbindelse med den debat, vi havde i foråret, læst de breve, der er kommet fra Lægeforeningen og Praktiserende Lægers Organisations repræsentantskab, som begge meget klart og ikke til at misforstå udtrykte en meget stærk lægefaglig bekymring for den her regel.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:46

Karsten Lauritzen (V):

Men der er jo forskel på en bekymring og en begrundet frygt. En frygt må jo være begrundet i et eller andet. Der kunne vi måske ønske os, at ministeren og regeringen havde sagt, at de har det sådan, at de er politisk uenige i, at folk skal lære dansk, hvis de kommer til Danmark og ønsker at bo og leve her. Det er jo fair nok. Det er reelt nok, at man ikke vil stille krav om, at folk skal lære dansk. Der har vi i Venstre en anden opfattelse, og jeg havde egentlig troet, at man bl.a. i Socialdemokratiet, som mig bekendt også oprindeligt var med til at stemme for det her, var af den opfattelse, at det er et fair krav at stille. Det kan jeg så forstå at det ikke er, men at man vil rulle det

tilbage ligesom så mange andre ting på udlændinge- og integrationsområdet.

Men det, vi kredser om, er, at en minister stiller sig op i landsdækkende tv foran en million mennesker og taler om en begrundet frygt, for så må man forvente, at det er begrundet i et eller andet andet end en politisk tro på, at der er nogle, der vil fravælge lægen. Det er vel useriøst at sige, at der er en begrundet frygt for, at det her vil føre til, at folk fravælger at gå til læge, når det er noget, der lige er trådt i kraft. Det trådte i kraft den 1. juni, og der er ingen systematisk erfaring med det. De har indført det i de forskellige regioner. Der er nogle regioner, der synes, at det er træls og besværligt. Men de har som sagt haft 7 år til at lære det. Det er mærkeligt, at ministeren kan sige, at der er en begrundet frygt for det, når det, det handler om, er, at man tror, at det her måske vil føre til det.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:47

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nu tror jeg, at spørgeren fra Venstre skal passe på, at polemikken ikke løber af med ham i hans begejstring for spørgsmålet. Jeg mener, det er fuldstændig afgørende, at man kan dansk, hvis man skal have et godt liv her i Danmark. Det mener jeg at det er. Derfor mener jeg også, at det er en mærkelig uambitiøs tilgang at have til den problemstilling, at hvis man ikke kan det efter 7 år, skal man betale et gebyr hos lægen. Jeg mener, at der skal sættes ind meget før og ved hjælp af helt andre redskaber.

Jeg bliver bare nødt til at sige, at det gør indtryk på mig, når Lægeforeningen advarer mod brugerbetaling, fordi det har konsekvenser for patienternes sikkerhed og for lægernes arbejdsvilkår. Der står i det brev, vi har fået fra Lægeforeningen den 21. marts, at brugerbetalingen øger risikoen for fejl, forkert eller manglende diagnostik og behandling; at man skal kunne forstå hinanden, for ellers stiger risikoen for, at lægen overser symptomer, at patienten bruger forkert medicin, ikke forstår undersøgelse og behandling og dens muligheder og konsekvenser. Det synes jeg at vi bliver nødt til at tage meget alvorligt.

Man må, når det nu ligger spørgeren så meget på sinde, at der skal være faglige, saglige og videnskabeligt begrundede grunde til at indføre noget, jo spørge tilbage om, hvilke saglige, faglige og videnskabeligt baserede bevæggrunde, der var til at indføre det her. Jeg ved godt, at jeg ikke må stille spørgsmål, men nu kom jeg til at gøre det alligevel.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:48

Karsten Lauritzen (V):

Grunden til, at spørgsmålet er stillet, og grunden til, at jeg spørger sundhedsministeren, er jo, at sundhedsministeren foran en million danskere i TV-avisen har sagt, at der er begrundet frygt for det. Det er jo fair nok at sige, at man er politisk uenige i regeringen, og at det er lykkedes SF at få en enkelt mærkesag igennem hos Socialdemokraterne og få dem med til at rulle det her tilbage, og at det krav ikke skal stilles. Det er jo reelt nok.

Men problemet er, at sundhedsministeren bruger udtrykket en begrundet frygt, for der er jo ikke nogen, der kan begrunde noget og vise noget videnskabeligt, før det rent faktisk er trådt i kraft. Lægeforeningens frygt kan jo være en frygt, men det kan jo ikke være en begrundet frygt, fordi det jo er en frygt, der bygger på en tro på og en forventning om, at det her vil komme til at ske, når gebyret træder

i kraft. Det er jo en smule useriøst at henvise til noget som videnskabeligt og henvise til, at der er en begrundet frygt, og at man har bevis for det, når det viser sig, at det rent faktisk bare er en trossag, som så baserer sig på sundhedsministerens tro på noget og på Lægeforeningens tro på noget.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:49

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Vi kommer det jo nok ikke nærmere. Jeg tillægger det personlig meget stor vægt, når de praktiserende lægers organisation råber vagt i gevær. Jeg ser med stor alvor på de nye regler om at pålægge det her gebyr, fordi det kan gøre det vanskeligt at levere kvalificeret lægehjælp til de typisk svage borgere, der har brug for en tolk. Det strider imod min opfattelse af, hvad vi skal med vores sundhedsvæsen. Der skal vi levere kvalitet i sundhed til alle borgere i det her land, også til de svage, udsatte grupper.

Jeg tager det meget alvorligt, når jeg hører læger sige, at det her faktisk grundlæggende er et problem for den måde, man arbejder på i hele vores sundhedsvæsen, som netop hviler på det informerede samtykke. Når det er det, der er i fare, så mener jeg, at jeg som sundhedsminister har en sundhedsfaglig pligt til at reagere, og det er det, vi gør i forhold til det forslag.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Karsten Lauritzen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er af fru Sophie Løhde.

Kl. 16:50

Spm. nr. S 336

24) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Er ministeren enig med den socialdemokratiske sundhedsordfører, der på Berlingske Tidendes hjemmeside den 11. oktober 2011 forklarer regeringens manglende indfrielse af valgløfterne på sundhedsområdet med, at Radikale Venstre kom med i regeringen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:50

Sophie Løhde (V):

Er ministeren enig med den socialdemokratiske sundhedsordfører, der på Berlingske Tidendes hjemmeside den 11. oktober 2011 forklarer regeringens manglende indfrielse af valgløfterne på sundhedsområdet med, at Radikale Venstre kom med i regeringen?

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:50

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg må sige, at oppositionen og ikke mindst fru Sophie Løhde, som jeg også tilbragte noget tid med i går i samråd, udviser meget stor ildhu, når det kommer til at stille spørgsmål, som i bund og grund handler om at forstå de grundlæggende spilleregler i et demokrati. Den store interesse for de demokratiske processer glæder mig naturligvis meget – vi skal være stolte af vores demokrati.

Lad mig starte med at understrege nogle basale fakta. For det første: Politiske partier fremlægger politiske forslag. For det andet: Der

forhandles og skabes politiske kompromiser. Og for det tredje: Der eksisterer mig bekendt ikke noget krav om, at forslag fra en valgkamp eller løfter i et regeringsgrundlag skal være indfriet allerede 4 år før næste valg. Det er en lettere absurd ting efter en lille måned at tale om regeringens manglende indfrielse af valgløfterne på sundhedsområdet, som spørgeren gør i sit spørgsmål, når vi ikke er kommet længere i vores regeringsperiode, end vi er.

Med andre ord er det altså helt normalt i dansk politik, at partierne fremlægger deres politik før valget og bagefter, når vælgerne har talt, sætter sig ved forhandlingsbordet og finder ud af, hvad der er flertal for. Vi har fremlagt et omfattende og ambitiøst regeringsgrundlag, hvor vi prioriterer danskernes sundhed højt og leverer på en lang række af de forslag, vi fremlagde før valget.

Den her regering satser massivt på sundhed, og som minister for sundhed og forebyggelse er det nu min opgave at konkretisere og udfylde regeringsgrundlaget på sundhedsområdet. Samtidig er det naturligvis også vigtigt at fremhæve, at regeringsgrundlaget ikke er et udtømmende billede af, hvad der kommer til at ske på sundhedsområdet de næste 4 år. Jeg vil arbejde benhårdt for at nå at gennemføre en hel masse god sundhedspolitik, som ikke er direkte beskrevet i regeringsgrundlaget.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:52

Sophie Løhde (V):

Jeg takker mange gange for svaret – jeg er bare ked af, at det ikke var svar på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg spurgte overhovedet ikke om alle de ting, ministeren brugte meget lang tid på at remse op i nogle svar, vi efterhånden har hørt utallige gange. Jeg spurgte bare, om ministeren var enig med den socialdemokratiske ordfører, der i Berlingske Tidende begrundede regeringens mange løftebrud, også på sundhedsområdet, med, at Det Radikale Venstre var kommet med i regeringen. Det spørgsmål burde være ret let at besvare f.eks. med et ja eller et nej.

Lad mig så prøve at spørge på en anden måde. Den radikale sundhedsordfører vil jo ikke finde sig i, at man får skylden for de mange brudte løfter på sundhedsområdet. Derfor udtaler hun senere samme dag:

»Det er måske for meget ansvar at give selv De Radikale. Det her er udtryk for den enighed, der er opnået ... Der er ikke nogen, som har tvunget S-SF til at indgå i det her regeringssamarbejde ... Det ville være fint, hvis den erkendelse bredte sig, at der ikke er nogen som har tvunget nogen til noget.«

Når nu ministeren ikke vil svare på, om man er enig med den socialdemokratiske ordfører, kan vi så få ministerens holdning til, om man er enig i de udtalelser fra den radikale sundhedsordfører?

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:53

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg prøvede jo også lidt at sige det i min foregående besvarelse. Altså, her har vi et regeringsgrundlag, og jeg er meget, meget stolt af dette regeringsgrundlag, der er mere end summen af de tre partier; det er et regeringsgrundlag, vi i de tre partier, der indgår i regeringen, står sammen om, og som vi glæder os utrolig meget til at folde ud.

Jeg er simpelt hen uenig i den grundlæggende præmis for spørgerens spørgsmål, og derfor bliver det også meget svært at skulle svare på det. Jeg kan give det svar, jeg kan, og så forestiller jeg mig ikke,

at spørgeren bliver tilfreds – det blev spørgeren heller ikke efter det lange samråd, der kredsede om det her i går.

Man kan simpelt hen ikke nu konkludere med hensyn til manglende indfrielse af sundhedsløfter; man kan ikke nu snakke om regeringens mange løftebrud på sundhedsområdet. Vi har været i gang i en lille måned. Hvis man tog en hvilken som helst regering i hele danmarkshistorien og spurgte, om de efter en lille måned ved regeringsmagten kunne sætte flueben ved alt det, de ville gennemføre, så tror jeg ikke, man ville kunne finde en eneste regering, der havde kunnet gøre det. Det er jo ikke sådan, man arbejder. Foran os ligger stadig den første finanslov, der ligger vores første økonomiforhandlinger med kommuner og regioner, og der ligger vores næste finanslov. Jeg har bestemt ambitioner om at levere på alle de sundhedsområder, hvor jeg mener at det er nødvendigt med forbedringer, og ordføreren sætter jo heldigvis heller ikke spørgsmålstejn ved, at vi har brug for forbedringer på rigtig mange af de her områder, men det er altså tyndt efter 3 uger at konkludere, at når man ikke har leveret der, er løfterne brudt.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Ministeren bedes overholde taletiden. Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:55

Sophie Løhde (V):

Det er måske også lidt besynderligt, at det så er ordføreren for Venstre, der må minde om, at det sådan set er ministeren selv, der har været ude at aflyse en række af de centrale løfter fra valgkampen, som man havde overordentlig travlt med at reklamere med på busser, i forsideannoncer og andet i diverse aviser. Men jeg har bare et meget, meget simpelt spørgsmål, nemlig om man er enig med Det Radikale Venstres sundhedsordfører eller den socialdemokratiske ordfører. Det må da være ret let at kunne svare på det spørgsmål. Derfor må jeg så prøve at spørge på en anden måde, nemlig om ministeren er enig i den pointe, den radikale ordfører kommer med i sin udtalelse, nemlig at S og SF har et betydeligt ansvar for, at regeringen ikke lever op til de løfter, man udstak i valgkampen.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:55

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Igen er der den her meget store optagethed af at kunne konkludere allerede nu. Jeg kan berolige spørgeren med, at den her regering planlægger at være i regering i længere tid end den måned, vi har været det, og derfor er der altså også en bane foran os, hvor vi skal indfri løfter. I forhold til den artikel, der er i Berlingske, så leverer vi og kommer til at levere på de områder, der også er nævnt der. Så spørgeren behøver slet ikke at være så bekymret over det, men spørgeren må meget, meget gerne være med til at løse de problemer, vi har påpeget.

Jeg ville synes, det var fantastisk, hvis spørgeren, som ikke anfægter, at der er problemer på de her områder, ville være med til et konstruktivt samarbejde om at få de medicinske patienter væk fra gangene, ville være med til et konstruktivt samarbejde om at få nedbragt ventetiden på landets skadestuer, ville være med til et konstruktivt samarbejde om at få nedbragt uligheden i sundhed i Danmark, få ligestillet psykiatri med fysiske sygdomme – alle de meget gode og nødvendige forbedringer, som vi efter 10 år med en borgerlig regering vil kaste os over. Det ville være rigtig dejligt, hvis spørgeren var mere optaget af det fremadrettede end af efter en lille måned at konkludere, at løfter ikke er blevet indfriet.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:57 afskaffe gebyret på tolkebistand i sundhedsvæsenet, bl.a. fordi det har givet for stort administrativt arbejde for regionerne?

Kl. 16:59

Sophie Løhde (V):

For det første er det ministeren, der selv har været ude at aflyse en række løfter på sundhedsområdet. Det behøver man vist ikke at have læst mange aviser for at have opdaget. For det andet er det ordføreren for Socialdemokraterne, der er ude at forklare regeringens manglende indfrielse af valgløfterne på sundhedsområdet med, at Det Radikale Venstre kom med i regeringen. Jeg må forstå ministerens svar således, at ministeren i hvert fald ikke er enig med den socialdemokratiske ordfører, men så til gengæld må være enig med den radikale ordfører i, at S og SF selv har et betydeligt ansvar for, at man nu ikke indfriede de løfter, man udstak i valgkampen, og oven i købet har været ude at aflyse en række af dem, enten fordi de ikke kunne lade sig gøre, fordi der ikke var penge til dem, eller fordi de byggede på forkerte oplysninger.

Kl. 16:57 **Anden næstformand (Søren Espersen):**
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen der har jo igen påstanden om, at vi kan konkludere, at ministeren ikke lever op til det og det. Det kan vi ikke konkludere efter en lille måned i regeringen. Vi vil meget gerne måles på de ting, vi har sagt vi vil; på de meget nødvendige forbedringer, der ligger foran os i sundhedsvæsenet, men ikke efter en måned. Jeg har ikke været ude at aflyse løfter, og jeg bliver nødt til at sige, at spørgeren altså ikke kan forstå mit svar meget anderledes end på den måde, jeg giver det på. Så kan spørgeren have lyst til at få et andet svar, men det er nu engang sådan i en demokratisk dialog, at man ikke kan designe de svar, man vil have. Det er også derfor, det er mig, der skal svare, og der ikke bare er en færdigudfyldt Q & A, altså et spørgsmål-svar-ark, der kommer fra Venstres ordfører. Det er derfor, vi har den her dialog, og jeg anerkender simpelt hen ikke den grundlæggende præmis for spørgerens mange spørgsmål. Men jeg er meget glad for omsorgen for, at jeg også skal have noget at tage mig til.

Kl. 16:57

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Sophie Løhde.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 25, er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse, men af hr. Hans Andersen.

Kl. 16:58

Spm. nr. S 342

25) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Hans Andersen (V):

Hvilket fagligt grundlag mener ministeren kan begrunde ministerens udtalelse til DR den 19. oktober 2011 om, at regeringen vil afskaffe gebyret på tolkebistand i sundhedsvæsenet, bl.a. fordi det har givet for stort administrativt arbejde for regionerne?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Andersen bedes stille spørgsmålet.

Kl. 16:59

Hans Andersen (V):

Tak. Hvilket fagligt grundlag mener ministeren kan begrunde ministerens udtalelse til DR den 19. oktober 2011 om, at regeringen vil

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet. Som jeg lige har redegjort for i min besvarelse af spørgsmål nr. S 339 over for hr. Karsten Lauritzen, blev der, allerede forud for at reglerne om gebyr for tolkebistand trådte i kraft den 1. juni 2011, rejst en massiv kritik af indførelsen af gebyret. Efter min opfattelse strider det også imod princippet om fri og lige adgang til sundhedsvæsenet at indføre et gebyr på en ydelse, der er grundlæggende nødvendig for en uhindret kommunikation mellem læge og patient. Hertil kommer, at regionerne oplever et stort administrativt bøvnl i forbindelse med administrationen af ordningen.

Danske Regioner gjorde i forbindelse med lovens ikrafttræden opmærksom på, at administrationen af ordningen kræver rigtig meget tid: Det skal registreres, at en patient har fået tolkebistand; der skal tages stilling til, om personen er undtaget fra eller skal undtages fra gebyret; der skal sendes en regning ud; og i en række tilfælde vil der også skulle sendes rykkere for manglende betaling. Hertil kommer, at der skal bruges tid hos lægen og på sygehuset på at forklare patienterne om reglerne. Gebyrets størrelse er fastsat, så det dækker de administrative udgifter ved ordningen, men man kan berettiget sætte spørgsmålstejn ved, om det nytter.

Det giver hverken flere penge til regionerne eller staten. Til gengæld skaber det bøvnl i regionerne i forbindelse med opkrævningen og utryghed blandt de borgere, der, selv om de har boet i landet i 7 år, fortsat ikke taler så godt et dansk, at de kan klare sig uden tolk i kommunikationen med egen læge eller med lægen på sygehuset. Det er en kommunikation, som er grundlæggende nødvendig både for lægen og for patienten, og den skal efter min opfattelse ikke hindres af et gebyr, der ikke fører noget som helst godt med sig. Derfor ser jeg, som jeg har udtalt i pressen, ingen hindring for at afskaffe gebyret.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hansen Andersen.

Kl. 17:01

Hans Andersen (V):

Jeg må spørge ministeren: Hvad er erfaringerne? Altså, hvad er de reelle erfaringer med det administrative bøvnl? Jeg har tidligere været medlem af Regionsrådet i Region Hovedstaden, og vi har faktisk drøftet det her om tolkebistand, og det var ikke gebyrerne, der var det helt væsentlige her. Det var en lang række andre ting. Jeg vil bare høre: Hvad er den faglige begrundelse for, at det her giver et stort administrativt bøvnl og bureaukrati? Hvilke helt reelle og aktuelle erfaringer har ministeren med dette?

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Man kan vel gå til det på flere forskellige måder. Man kan forholde sig til den kritik af ordningen, der kom fra Danske Regioner i forbindelse med indførelsen af det, altså i forbindelse med lovens ikrafttræden. Man kan også helt intuitivt spørge sig selv om, hvad man synes at læger og sundhedspersonale skal bruge deres tid på. Skal de

bruge deres tid på at registrere patienter, der har fået tolkebistand, tage stilling til, om patienter skal eller bør undtages for gebyr, sende regninger ud, følge op på, om regninger er blevet betalt, eller skal vores sundhedspersonale bruge deres tid på at behandle syge borgere? Helt intuitivt og ud fra min mavefornemmelse mener jeg det sidste. Det er det, vores sundhedspersonale skal bruge deres sparsomme tid på. Jeg synes sådan set også, at det er det, vi i fællesskab skal bruge vores sparsomme sundhedskroner på og ikke på det her cirkus i forbindelse med opkrævning af det her gebyr.

Vi har ikke fra ministeriets side lavet nogen opgørelser af de samlede administrative omkostninger, men vi har fået henvendelser fra regionerne om administrationen, efter at reglerne trådte i kraft, som bekræfter det billede, som jo også indslaget i DR, som spørgeren henviser til, kunne fortælle om.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hansen Andersen.

Kl. 17:03

Hans Andersen (V):

Men ministeren må jo have en eller anden opfattelse af, hvilke grænser der er for, hvornår det er administrativt bøv, og hvornår det er en ordning, som ministeren kan leve med. Nu taler vi så om et gebyr på 150 kr., som jeg finder rimeligt. Men er der nogen grænse for det her administrative bøv? Hvis det er på 500 kr., er det så i orden at opkræve et gebyr? Eller hvis det er på 300 kr.? Har ministeren nogen ideer og tanker om dette?

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:03

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

De ideer og tanker, jeg har, er, at vi skal sørge for, at vores sundhedsfaglige personale bruger deres tid på at give sundhedsfaglig hjælp til danskerne; at vi bruger de begrænsede ressourcer og vores fælles sundhedskroner, som vi alle sammen betaler til over skattebilletten, til, at så mange danskere som overhovedet muligt får den bedste behandling som overhovedet muligt. Det her trækker i den modsatte retning. Jeg synes, at man kan sige sig selv, at det er noget bøv, at skulle administrere det her.

Som et modspørgsmål må man bare spørge: Er der overhovedet nogen sandsynliggørelse af, at det virker? Er der overhovedet nogen sandsynliggørelse af, at det er det her, der gør en forskel i forhold til, om folk lærer dansk eller ej? Jeg tror det ikke. Og jeg synes, det er meget uambitiøst, at man mener, at det her kan være et afgørende redskab i indsatsen for, at mennesker, der bor her i landet, og som skal have et godt liv i her i landet, også lærer dansk. Der skal der sættes ind langt tidligere end efter 7 år, og der skal sættes meget mere målrettet ind. Man må sige, at det er en noget indirekte vej at gå at sige, at hvis folk efter 7 år ikke har lært godt nok dansk til at forstå, hvad lægen siger til dem, er det det her, der gør, at de kommer til det. Det er da en falliterklæring.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Andersen.

Kl. 17:04

Hans Andersen (V):

Jeg er sådan set mere optaget af at finde ud af, om der faktisk er aktuelle tal om det administrative bøv. Det er jo således, at meget af det her foregår ude i praksissektoren; det foregår slet ikke på hosi-

talernerne, og dem, der udtaler sig om det her, er jo læger fra hospitalsverdenen og ikke praktiserende læger, som sådan set har erfaring med at håndtere opkrævning af gebyrer. Så kunne ministeren uddybe det her med, om det er 300 kr. eller 500 kr., der er en grænse? Det her med det administrative kontra gebyrets størrelse synes jeg sådan set er interessant nok at få opstillet en model for. Så hvad er grænsen, er det 500 kr. for opkrævning af det gebyr, eller er det 300 kr.?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:05

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nej, for jeg er ikke interesseret i at indrette sådan en model. Jeg mener ikke, den vil virke efter hensigten, hvis hensigten er, at folk skal lære dansk, og jeg mener sådan set ikke, ligegyldigt om det koster 300 eller 500 kr., at det er den mest geniale idé til, hvad vores sundhedspersonale skal bruge deres tid på. Og som jeg også var inde på, da jeg diskuterede det her med den forrige spørger, er det jo altså også de praktiserende lægers organisation, der forud for ikrafttrædelsen af det her har været på banen at sige, at det altså er problematisk både i forhold til patienten og i forhold til lægen. Så jeg vil bare sige: Jeg ønsker ikke den model, og det er der rigtig mange gode grunde til, som jeg har gjort rede for nu. Så kan det være, at spørgeren ønsker den her model. Men det gør jeg ikke.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Hans Andersen.

Det næste spørgsmål, nr. 26, er ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse og er fra fru Benedikte Kiær.

Kl. 17:06

Spm. nr. S 341

26) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Benedikte Kiær (KF):

Hvad er årsagen til ministerens udtalelser om, at Rigsrevisionen siger, at privathospitalerne skulle være overbetalt med 1 mia. kr., når det ikke er sandt, at Rigsrevisionen skulle have sagt dette?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Benedikte Kiær bedes stille spørgsmålet.

Kl. 17:06

Benedikte Kiær (KF):

Hvad er årsagen til ministerens udtalelser om, at Rigsrevisionen siger, at privathospitalerne skulle være overbetalt med 1 mia. kr., når det ikke er sandt, at Rigsrevisionen skulle have sagt dette?

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 17:06

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg er glad for, at den tidligere regerings overbetaling af privathospitaler optager fru Benedikte Kiær. Det optager også den nye regering.

Det danske sundhedsvæsen hviler på kerneprincippet om fri og lige adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet. Det skal det også gøre fremover. Den bedste garant for fri og lige adgang til hurtig og effektiv behandling er et stærkt offentligt sundhedsvæsen. Regeringen vil arbejde for, at vi får mest muligt for de penge, vi bruger på sundhed. Lad det være sagt med det samme: Jeg har ikke noget imod private sygehuse som sådan, men jeg deler ikke den tidligere regerings markedsfundamentalistiske tro på privathospitaler eller ønsket om at

skabe et privat marked for sundhed uanset prisen. Rigsrevisionen har slået fast, at det ikke er sikret, at de private sygehusydelse er erhvervet under skyldig hensyntagen til økonomien. På godt, almindeligt dansk betyder det, at man kunne have fået behandlingerne billigere, eller med andre ord, at man har overbetalt. De har ikke sat et tal på; det er der andre der har, f.eks. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. At man kunne have fået behandlingerne billigere understreges også af, at taksterne til privathospitalerne blev sænket med over 20 pct. i løbet af 2009 og 2010. De penge, der blev brugt uden skyldig hensyntagen til økonomien, var penge, der kunne være brugt bedre, f.eks. til at behandle ældre medicinske patienter eller psykisk syge.

Men lad os se fremad. Regeringen vil, som det fremgår af regeringsgrundlaget, nedsætte et udvalg, der bl.a. skal sikre en rimelig afregning til private sygehuse. Når anbefalingerne fra det udvalg foreligger, har vi et grundlag for at vurdere en eventuel ændring af den nuværende betaling til privathospitalerne.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Benedikte Kiær.

Kl. 17:08

Benedikte Kiær (KF):

Jeg mener ikke rigtig, at jeg fik et svar på, hvad årsagen er til, at ministeren har sagt, at Rigsrevisionen skulle have sagt, at privathospitalerne skulle have været overbetalt med 1 mia. kr., når den ikke har sagt eller skrevet det. Ministeren har ikke svaret på, hvad årsagen egentlig er dertil.

Det, som ministeren taler om, er de takster, som man kunne få som privathospital for behandlinger. Jeg er egentlig interesseret i at høre ministeren om de takster. Er de lavere end den DRG-takst, man kan få for samme behandling på det offentlige sygehus eller ej?

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:09

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg baserer mine udtalelser på, hvad andre har konkluderet i forhold til tal, i forhold til beløb. Og det er jo en beløbsvurdering, der bl.a. kommer på baggrund af nogle udtalelser fra en af spørgerens partifæller, der snakkede om de gyldne haner på privathospitalerne; på baggrund af hvad andre har konkluderet om tallene; og så at Rigsrevisionen finder, at der ikke blev taget skyldige økonomiske hensyn. På den baggrund snakker jeg om en overbetaling. Jeg er ikke så optaget retrospektivt, historisk af at sætte beløb på den her overbetaling. Jeg er sådan set mere optaget af at sikre, hvordan vi fremover sørger for, at der er en fair afregning, og hvordan vi fremover, når vi skal ind og lave en reform af DRG-taksterne, sørger for, at man tager alle ting med i betragtning; at man også medtager de ekstra opgaver, som de private ikke løfter, men som det offentlige sundhedsvæsen løfter. Det er jo f.eks. hele uddannelsesforpligtelsen, det er forskningsforpligtelsen. Det er forpligtelsen i forhold til akutte tilfælde, og det er forpligtelsen i forhold til genoperationer efter fejlbehandling.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Benedikte Kiær.

Kl. 17:10

Benedikte Kiær (KF):

Nu var det jo også sådan, at man, da man arbejdede med de takster for behandlinger hos de private, netop tog hensyn til, at der ikke var

en uddannelsesforpligtelse og en akutforpligtelse hos de private. Derudover er det også sådan, at der jo ikke var noget til hinder for, at regionerne kunne sende behandlinger i udbud, hvilket selvfølgelig betød, at man kunne få en billigere pris for de enkelte behandlinger, hvilket viste sig klart og tydeligt under suspensionen af det udvidede frie sygehusvalg, da sygeplejerskerne strejkede.

Men jeg bliver nu noget bekymret over de udtalelser, der kommer fra ministeren, også fordi ministeren har udtalt, at ministeren drømmer om en tilværelse uden privathospitaler. Når man også har hørt ministeren udtale sig om den her overbetaling, som Rigsrevisionen skulle have omtalt, på 1 mia. kr., ligner det ligesom en del af et samlet korstog. Jeg vil egentlig høre ministeren, om ministeren er bekendt med, at regionerne har mulighed for at sende behandlinger i udbud og derved også nå en billigere pris. Det kan være sådan, at man f.eks. vil købe to poser Gevaliakaffe for 80 kr., men hver enkelt pose koster 47 kr. Hvis man kun køber en pose, er det så også overbetaling?

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:11

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Den sidste del af spørgsmålet med Gevalia kaffe var vist mere polemisk, end det var indholdsmæssigt, og i forhold til det med regionernes muligheder for at sende ting i udbud har jeg jo diskuteret det – men der ved jeg ikke om spørgeren var til stede – med en tidligere spørger i dag, og det er selvfølgelig den mulighed, de har.

Når jeg har sagt, at jeg drømmer om, at privathospitalerne skal blive overflødige, er det, fordi jeg tror på, at det, der sikrer danskerne, alle danskerne uafhængigt af pengepungens størrelse, den bedste kvalitet og den bedste adgang til sundhed er, at vi har et stærkt offentligt sundhedsvæsen. Det er for mig fuldstændig afgørende, at det også i fremtiden er det gule sygesikringsbevis og ikke dankortet, man skal have op af pungen, når man går til lægen. Jeg tror, at vi sikrer, at vores sundhedsvæsen fortsat er baseret på, at man behandler folk efter, hvor syge de er, og ikke, hvor mange penge de har, når vi satser på at udvikle et meget stærkt offentligt fælles sundhedsvæsen.

Det er min drøm, og det er min ambition, og det er jo også det, man kan se vi arbejder henimod som regering, f.eks. når vi omprioriterer og siger: Vores fælles sundhedskroner skal ikke gå til, at nogle får private sundhedsforsikringer. Der omprioriterer vi, og der afskaffer vi jo det skattefradrag, og så bruger vi de fælles sundhedskroner der, hvor de kommer alle danskerne til gode. Det synes jeg grundlæggende er et rigtig, rigtig fornuftigt princip.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Benedikte Kiær.

Kl. 17:12

Benedikte Kiær (KF):

Nu lyder det, som om at de patienter, der er blevet henvist gennem det udvidede frie sygehusvalg, sådan set skulle have dankortet op af lommen. Jeg mener faktisk, at det er sådan, at hvis man som borger ikke får behandling inden for den tid, som behandlingsgarantien angiver, har man mulighed for at blive behandlet i det private hospitalsvæsen uden at skulle have dankortet op af lommen. Det vil jeg egentlig gerne høre ministeren bekræfte, ligesom når ministeren nu taler om sundhedsforsikringer, om der egentlig ikke er tale om en skattefritagelse og ikke et skattefradrag og derved tale om et provenu, som staten måske kunne have fået ind, hvis man ikke havde haft den her skattefritagelse på sundhedsforsikringer i forhold til den en-

kelte borger, som så nu åbenbart skal til at betale skat for den sundhedsforsikring, borgeren får.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:13

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Når jeg snakker om det afgørende princip, at det er sygesikringsbeviset, man skal have op af lommen nede hos lægen og ikke dankortet, og at det også skal være sådan i fremtiden, og at den forsikring, vi skal tegne, når det kommer til vores sundhed, den forsikringspolice, vi skal have, er, når vi tager vores selvangivelse op og viser, at vi har været med til at betale over skatten, så er det jo i den her principielle diskussion, ideologiske diskussion om man vil, hvorvidt det er gavnligt og ønskeligt for enhver pris at sikre, at vi har et privat marked for sundhed i Danmark. Det mener jeg ikke at det er. Jeg mener, at det, der bedst sikrer, at alle danskere får den rigtige behandling i rette tid af høj kvalitet uafhængigt af deres pengepungs størrelse, er, at vi har et stærkt offentligt sundhedsvæsen.

Den frie og lige adgang til sundhed er kronjuvelen i vores velfærdssamfund, og derfor mener jeg, at vi skal styrke de særlige danske træk ved vores sundhedsvæsen og ikke trække dem i en anden retning.

Fradrag for sundhedsforsikringer er noget, at deler danskerne op i et A- og et B-hold, nemlig at man tager nogle fælles sundhedskroner, og så bruger man dem på én gruppe, og f.eks. de danskere, der står uden for arbejdsmarkedet, de studerende, folkepensionisterne, de arbejdsløse, kan se, at deres fælles sundhedskroner altså går til, at der er nogle grupper, der bliver A-hold, mens de selv må finde sig placeret på B-holdet. Det er et grundlæggende brud med traditionen i det danske sundhedsvæsen, og det vil jeg gøre op med, og jeg vil i det hele taget et kæmpe for at styrke og udvikle i stedet for at afvikle den danske sundhedsmodel.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Benedikte Kiær.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 27, er til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Jeg skal måske lige advare om, at det nok bliver det sidste spørgsmål, vi når i den runde her, idet ministeren jo kun skal kunne trækkes på i 1 time.

Kl. 17:15

Spm. nr. S 29

27) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Vil ministeren tilføje de nye supersygehuse flere midler i fremtiden, når nu den nye regering ikke vil gøre brug af privathospitaler?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Liselott Blixt for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:15

Liselott Blixt (DF):

Vil ministeren tilføje de nye supersygehuse flere midler i fremtiden, når nu den nye regering ikke vil gøre brug af privathospitaler?

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Den frie og lige adgang til sundhedsvæsenet er, som jeg sagde lige før, kronjuvelen i vores velfærdssamfund, og et stærkt offentligt sundhedsvæsen er efter min mening garanten for den frie og lige adgang. Regeringen har med regeringsgrundlaget understreget, at vi ønsker at styrke det danske sundhedsvæsen yderligere, og det er på en lang række områder. Det er helt nødvendigt, hvis vi fortsat skal udvikle og fremtidssikre vores offentlige sundhedsvæsen.

Men det er rigtigt, som man også kunne høre, hvis man hørte det forrige spørgsmål, at min drøm for det danske offentlige sundhedsvæsen er, at det kan blive ved med at udvikle sig med høj kvalitet og korte ventetider, så privathospitalerne bliver overflødige. Men vi vil ikke afskaffe retten til at blive behandlet på et privathospital, hvis de offentlige sygehuse ikke kan levere behandling til tiden. Regeringen vil opretholde de nuværende ventetidsgarantier for de mest alvorlige sygdomme, men det er ikke hensigtsmæssigt, at vi har de samme ventetidsregler for alle planlagte behandlinger. Vi mener, det er rimeligt, at de mest alvorlige lidelser skal behandles hurtigere end andre lidelser, så sygehusene prioriterer de patienter, der har størst behov. Derfor vil regeringen indføre en differentieret behandlingsgaranti, som sætter det største fokus på de alvorligt syge, og samtidig fastholde garantiene for behandling af livstruende kræft- og hjertesygdomme.

Hvad har det så med budgetterne for de nye såkaldte supersygehuse at gøre? Næsten ingenting, og det tror jeg også godt spørgeren er klar over. Det er jo regionerne, som betaler de private sygehuse, hvis patienterne gør brug af det udvidede frie sygehusvalg. Så et eventuelt mindre brug af de private sygehuse vil jo automatisk betyde, at regionerne får flere midler til rådighed, som de selv kan disponere over på egne sygehuse. Jeg er nu ikke så sikker på, at det nødvendigvis bliver på de nye supersygehuse, for samtidig med at de akutte funktioner samles på de nye storsygehuse, omdannes en række andre sygehuse til at varetage planlagt behandling. Og det er jo netop på det område, den planlagte behandling, at de private har deres aktiviteter.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 17:18

Liselott Blixt (DF):

Det kan være, ministeren har misforstået det, det kan også være, at jeg har stillet spørgsmålet forkert, for vi ved jo, at med de nye supersygehuse har man dimensioneret på én måde. Jeg har talt med den tidligere minister, der spurgte den endnu tidligere minister fra den tidligere regering om grunden til, at der var nogle, der mente, det var underdimensioneret, og fik den besked, at det var, fordi man får flere ambulante besøg i fremtiden på sygehusene. Når man så som en ny regering begynder at tale om, at man vil gøre de private sygehuse overflødige, bliver jeg da naturligvis nervøs, når vi også ved, at man med de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer har flyttet en del fra det offentlige til det private. Så ved at opsig de fradragsberettigede sundhedsforsikringer får man jo en del mennesker tilbage på de offentlige sygehuse igen.

Der er jeg da bange for at vi får nogle ventelister, der bliver større, for pludselig skal man tage sig af X procent flere mennesker. Det kunne jeg godt tænke mig at høre om sundhedsministeren vil prøve at lave en undersøgelse af, så man ikke pludselig står med en række mennesker, som ikke kan blive behandlet, men vi bare ser nogle ventelister, der bliver længere.

Kl. 17:19

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:19

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nu må jeg så se, om jeg har forstået spørgeren rigtigt. Altså, bare for at slå det fast: Vi vil ikke afskaffe retten til at blive behandlet på et privathospital, hvis de offentlige sygehuse ikke kan levere behandling til tiden. Det, jeg siger, er, at min drøm er, at vi kan have så stærkt et fælles offentligt sundhedsvæsen, at de private sygehuse bliver overflødige. Og når jeg siger det, er det, fordi jeg mener, at et stærkt offentligt fælles skattefinansieret sundhedsvæsen er den bedste garanti for, at alle danskere, uanset størrelsen på deres pengepung, får adgang til sundhed af højeste kvalitet, og at vi også fremadrettet bliver behandlet efter, hvor syge vi er, og ikke, hvor rige vi er. Det er jo den fri og lige adgang til sundhed, som er en af grundpillerne i vores velfærdssamfund. Det er det, der er min drøm, det er det, der er min vision, men det er jo ikke noget, der betyder, at vi afskaffer retten til at blive behandlet på et privathospital, hvis det offentlige sygehus ikke leverer godt nok. Drømmen er jo lige præcis, at det offentlige skal kunne levere godt nok.

Hvis jeg skal prøve at svare på det med økonomien – og så må spørgeren sige, om det rammer inden for skiven, i forhold til det spørgeren sigter efter – så er det jo regionerne, der i dag betaler de private sygehuse, hvis patienterne gør brug af det udvidede frie sygehusvalg. Så en mindre brug af de private sygehuse vil jo betyde, at regionen selv kan disponere over de midler og tilrettelægge behandlingstilbuddene efter det. Og i forhold til (*Anden næstformand (Søren Espersen)*): Ja tak til ministeren en differentieret behandlingsgaranti vil jeg sige, at der kommer noget fra os.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 17:20

Liselott Blixt (DF):

Jeg kan godt forstå, at man gerne vil have det her offentlige sygehus-system, der skal tage alle syge mennesker ind på lige vilkår. Det mener vi også i Dansk Folkeparti. Vi skal have et stort, ordentligt, godt – verdens bedste – sygehusvæsen. Men vi må se i øjnene, at vi har dimensioneret nogle supersygehuse til de patienter, som vi har i dag. Men når man begynder at pille de fradragsberettigede sundhedsforsikringer væk, dem, som bliver betalt af forsikringerne ude på et privathospital, så skal regionerne til at betale for de operationer. Og der kunne jeg da godt tænke mig en undersøgelse af, hvor meget det drejer sig om. Jeg ved, at der er lavet undersøgelser, som jeg også vil prøve at skaffe, for det drejer sig om et vist antal mennesker, som er gået ud og har fået betalt deres operationer via en sundhedsforsikring, og som nu bliver frataget den. Man regner med, at 400.000 mennesker får frataget deres sundhedsforsikring, fordi den er fradragsberettiget. De vil komme til de offentlige sygehuse, som ikke er dimensionerede til de patienter. Det er størrelsesforholdet, jeg tænker på, altså om vi har de sygehuse, der kan klare de mennesker, som en ny regering vil putte ind i dem.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som jeg også sagde i min tale, er det jo ikke nødvendigvis de nye store sygehuse, som kommer til at skulle i brug, hvis man forestiller sig, at der bliver mindre træk på de private sygehuse. Det er ikke nødvendigvis de nye store sygehuse, men de andre sygehuse i regionerne.

Spørgsmålet går jo lidt på, hvad det egentlig er for en kapacitet, der er hos de private, og hvad det er, de private præcist løfter. Jeg ved, at jeg et sted her i mine mange papirer på bordet har det præcise tal. Nu vil jeg ikke stå og bruge tiden på at rode, men jeg vil gerne sende det over til ordføreren, så hun kan få det. Men det er selvfølgelig klart, at udgangspunktet jo er, at der skal være en kapacitet i vores sundhedsvæsen, der gør, at alle borgere kan få den behandling, de har behov for. Her er mit udgangspunkt bare, at hvis vi fremadrettet vil udvikle det danske sundhedsvæsen, som vi kender det, og som jeg kan forstå at ordføreren for Dansk Folkeparti også er glad for og faktisk mener er rigtig stærkt, i og med vi ikke har A- og B-hold, og i og med at det er det gule sygesikringsbevis og ikke dankortet, der giver adgang til behandling, så er det altså den vej, vi skal gå. Vi skal sørge for, at det offentlige sundhedsvæsen er så stærkt som overhovedet muligt.

Man kan sige, at bliver der brugt færre midler fra regionernes side til de private sygehuse gennem det udvidede frie sygehusvalg, ja, så får de jo de midler selv til at bruge på deres egne.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 17:23

Liselott Blixt (DF):

Jamen det er jeg ikke helt indforstået med, for vi må se i øjnene, at der er nogle operationer, der er gået til de private, og som bliver betalt andetsteds fra. Det er også derfor, vi ikke mener, at man får de penge ind, som man regner med økonomisk, ved at man nedlægger de her fradragsberettigede sundhedsforsikringer. Der er operationer, og der er forebyggelse, som er foregået på privathospitaler, og som nu ikke kommer til at foregå der mere og dermed kommer til det offentlige. Så det koster det offentlige flere kroner.

Så er man samtidig også imod andre private eller selvejende. Vi har jo set diskussionen vedrørende Philadelphia, hvor man siger, at så kan de lukke, at så får vi dem over på regionens sygehuse. Det er jo også ekstra patienter ind på regionens sygehuse. Det er så godt nok de samme penge, men det betyder da, at vi skal bruge en kapacitet på sygehusene, der er større, end vi har planlagt.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:24

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Bare lige til det sidste må jeg jo sige, at jeg ikke er af den opfattelse, at Philadelphia bare kan lukke. Jeg er faktisk af den opfattelse, at de er en del af vores samlede sundhedstilbud og en del af vores sundhedslov, fordi vi har brug for dem. Så en anden opfattelse kan man ikke tillægge mig.

I forhold til de private sundhedsforsikringer og hvad skattefradraget der betyder, er der mig bekendt ikke nogen entydige konklusioner på det eller nogen entydige undersøgelser af det. Dem ligger jeg i hvert fald ikke inde med. Hvis spørgeren gør det, er det jo interessant. Så må hun gerne sende dem over, og så skal jeg læse dem med stor interesse. Derfor kan man jo heller ikke konkludere, som spør-

geren gør. Men jeg vil meget gerne kvittere for, at vi deler det grundsynspunkt, at der selvfølgelig skal være den kapacitet, der er brug for i sundhedsvæsenet. Det er bl.a. også det, vi diskuterer, når vi siger, at vi vil det til livs, at der år efter år, vinter efter vinter, ligesom medicinske patienter på gangene. Det skal simpelt hen ikke være acceptabelt, at man, når der er tilbagevendende begivenheder, hvor man kan forudse, at der kommer til at være manglende kapacitet, så alligevel lader sig overraske af det år efter år. Det vil jeg gerne kvittere for, og jeg ser frem til samarbejdet med ordføreren om at prøve at løse det de steder, hvor der er kapacitetsproblemer, og hvor der måtte opstå det fremover.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Liselott Blixt og tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

De to næste numre, 28 og 29, altså spørgsmål S 340 og S 332, bortfalder. Det første, S 340, overgår til skriftlig besvarelse, og det andet, S 332, udgår.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 30, er stillet til ministeren for ligestilling og kirke af hr. Christian Langballe.

Kl. 17:25

Spm. nr. S 340

28) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karsten Lauritzen (V):

Agter ministeren at tilføre de ekstra ressourcer til at hjælpe voldtægtsofre, som SF's socialordfører Özlem Cekic lovede i TV-Avisen kl. 18.30 søndag den 16. oktober 2011, og hvorledes vil ministeren finansiere indsatsen?

(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5, og er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:25

Spm. nr. S 332

29) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Hvor lang tid mener ministeren, at patienterne maksimalt skal vente på behandling på skadestuen?

(Spørgsmålet er udgået under henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 5).

Kl. 17:25

Spm. nr. S 351

30) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Mener ministeren stadig, at stat og kirke skal adskilles, vil ministeren som følge af sin holdning rejse krav om, at grundloven laves om, og hvilken betydning mener ministeren og regeringen, at folkekirken har for Danmark i fremtiden?

Skriftlig begrundelse

Vi har verdens bedste kirkeordning, folkekirken. Den er vokset ud af vores historie og vidner om kristendommens afgørende betydning for vores kultur og vores selvforståelse. I grundlovens § 4 fastslås det da også, at den danske stat er særligt forpligtet på den evangelisk-lutherske folkekirke. Det er folkets kirke. 80,4 pct., dvs. 4.469.109 danskere, er medlemmer. Til sammenligning var der 3.579.676 afgivne stemmer ved folketingsvalget den 15. september 2011. Det gør folkekirken til den mest folkelige institution i Danmark. Ministeren har til Altingets kandidat-database oplyst, at ministeren er helt enig i, at stat og kirke skal adskilles. Det fremgår af Altinget den 2. oktober 2011. Ifølge bladet Arbejderen (4. juni 2011)

vil en rød regering efter valget bede en ny kirkeminister om, som én af sine første opgaver, at nedsætte en kommission, der skal udarbejde en særlig forfatning for folkekirken. Ifølge Altinget den 2. oktober 2011 siger ministeren, at han er helt enig i, at kirke og stat skal adskilles. I Socialistisk Folkepartis blad har man skrevet følgende: »Trossamfund skal behandles ens af staten, og derfor skal folkekirkens særstatus ophæves gennem en adskillelse af kirke og stat, og folkekirken skal ikke længere have særstatus frem for andre trossamfund.«

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:26

Christian Langballe (DF):

Tak. Mener ministeren stadig, at stat og kirke skal adskilles, vil ministeren som følge af sin holdning rejse krav om, at grundloven laves om, og hvilken betydning mener ministeren og regeringen, at folkekirken har for Danmark i fremtiden?

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 17:26

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak. Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen ønsker inden for folkekirkens grundlovssikrede særstilling at indrette en mere tidssvarende og klar styringsstruktur af den danske folkekirke, og det ønsker jeg som kirkeminister naturligvis at arbejde for at få opfyldt.

Det handler ikke om en ændring af grundlovens § 4 om folkekirkens særstilling, det er derimod et arbejde inden for rammerne af grundlovens § 66, der siger, at folkekirkens forfatning ordnes ved lov. Det er det, vi vil kigge på, altså § 66. Og igen, regeringen ønsker inden for folkekirkens grundlovssikrede særstilling at indrette en mere tidssvarende og klar styringsstruktur af den danske folkekirke. Jeg vil i den kommende tid drøfte bredt med alle partier i Folketinget, og selvfølgelig også Dansk Folkeparti, hvordan vi kan få det element igennem. Det, som er vigtigt for mig og for regeringen, er, at vi får et udvalg og selvfølgelig også et kommissorium, som forhåbentlig er repræsenteret af alle partier. Det her er ikke regeringens folkekirke, det er heller ikke oppositionens folkekirke. Det er vores alle sammens folkekirke. Derfor ønsker vi selvfølgelig, at alle er bag det kommissorium. Vi ønsker også, at det udvalg, der forhåbentlig skal arbejde de næste par år, bliver sammensat af både modstandere og tilhængere, så vi kan få alle aspekter belyst.

Det fremgår også af regeringsgrundlaget, at Danmark efter regeringens opfattelse har brug for en ny diskussion om grundloven. Det er også det, som spørgeren efterlyser et svar på. Det fremgår også, at regeringen vil tage initiativ til brede drøftelser med alle Folketingets partier om et kommissorium for nedsættelse af en grundlovskommission, men jeg har også lyst til lige at tilføje, at spørgsmålet om en grundlovskommission ligger uden for mit ressortområde.

Nu kan jeg se, at formanden har rejst sig op – der var faktisk tre spørgsmål i ét, så jeg tillader mig at svare på sidste del lige om lidt.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:28

Christian Langballe (DF):

Nu diskuterer vi jo ikke forfatning eller ikkeforfatning. Vi diskuterer, om stat og kirke skal adskilles. Den 2. oktober i Altinget fremgik det, at ministeren mener, at stat og kirke skal adskilles. Det vil så og-

så sige, at ministeren må mene og må komme med et krav om, at grundloven skal laves om, ellers forstår jeg ingenting.

Men er det rigtigt, at ministeren har sagt og givet udtryk for, at stat og kirke skal adskilles?

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:29

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg mener ikke, at det her handler om en adskillelse af stat og kirke. Det er også det, jeg har prøvet at sige. Det her handler for regeringen om at nedsætte et udvalg, så vi kan se på styringen af den danske folkekirke i fremtiden, og det vil vi som sagt gøre med et meget, meget bredt kommissorium, forhåbentlig også med Dansk Folkeparti, ved at få nedsat et udvalg, der kan kigge på, hvordan den danske folkekirke fremover skal være. Det her handler ikke om en adskillelse mellem stat og kirke.

Så spurgte spørgeren mig også om kristendommen, og hvilken betydning kristendommen har for folkekirken. Jeg kan da berolige spørgeren og fortælle, at jeg – tror jeg – er på linje med ham med hensyn til kristendommens betydning og folkekirkens betydning i Danmark. Den har en væsentlig betydning, og vi kan da også se, at de 80 pct., som er medlemmer af folkekirken, ønsker en folkekirke. Selv om de ikke bruger den så meget, ønsker de, at der skal være en folkekirke. Det er for nogle selvfølgelig en del af deres liv, at der er en folkekirke. Det er jo ikke, fordi vi skal ud at lukke kirker eller noget som helst andet, så man kan tage det fuldstændig roligt med hensyn til det.

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:30

Christian Langballe (DF):

Jamen så må jeg altså konkludere, at kirkeministeren ikke står ved sin udtalelse om at adskille stat og kirke. Jeg vil så i den forbindelse også sige, at det i hvert fald er min holdning, at vi ikke skal have et kirkeråd eller en kirkeforfatning, men det turde være velkendt. Kan jeg altså konkludere, at kirkeministeren trækker den udtalelse tilbage om, at stat og kirke skal adskilles?

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:31

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen altså, jeg kan gentage over for spørgeren, at det her handler om, at vi gerne vil nedsætte et udvalg, der skal kigge på folkekirkens fremtid. Nu ved jeg så ikke, om det var en afvisning af, at Dansk Folkeparti ville være med til det brede kommissorium, som vi selvfølgelig gerne vil have flest mulige partier med i. Men jeg synes også i respekt for det udvalg, der forhåbentlig skal arbejde de næste par år, at vi må gå ind og kigge på, hvordan rammerne skal være, og give det den arbejdsro, der så skal være om folkekirken. Når vi så har nogle svar, og når vi har nogle resultater af den undersøgelse, går vi ind og tager nogle beslutninger. Men indtil da skal vi give det udvalg arbejdsro, og det tror jeg også det har brug for, når vi engang nedsætter det.

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Christian Langballe.

Christian Langballe (DF):

Sådan som jeg altså forstod kirkeministerens udtalelse om stats og kirkes adskillelse, var det også ud fra en begrundelse af, at alle religioner i Danmark skulle stilles lige. Det strider jo i hvert fald imod grundlovens § 4, hvor der står, at den evangelisk-lutherske folkekirke er den danske folkekirke og som sådan understøttes af staten.

Jeg vil i den forbindelse også sige, at når vi nu tænker på, at 4,5 millioner mennesker er medlemmer af den danske folkekirke – 80,2 pct. – og der til sammenligning var 3,5 millioner, der gik hen og stemte, så er det faktisk den mest folkelige institution, vi har i Danmark.

Men jeg kan altså konkludere, at den fortrinsret, som folkekirken har i forhold til andre religionssamfund, ønsker kirkeministeren at bevare.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:33

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at den danske folkekirke er en kæmpestor succes. Det er rigtigt, der er 4,4 millioner medlemmer af folkekirken, og igen er vi ikke på nogen som helst måde ude på – og det har vi ikke sagt, det står ikke i regeringsgrundlaget – at adskille kirke og stat. Det, vi bare går ind og siger, og det står også sort på hvidt, er, at vi gerne vil se på, hvordan styringen af den danske folkekirke skal være i fremtiden. Vi nedsætter et udvalg, vi skal have lavet et kommissorium, som forhåbentlig alle partier bakker op om, og så tager vi stilling, når udvalget kommer med sine anbefalinger om 2-3 år.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Næste spørgsmål er også stillet til ministeren for ligestilling og kirke af hr. Christian Langballe.

Kl. 17:34

Spm. nr. S 352

31) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Mener ministeren, at det er rimeligt at pålægge folkekirken et vielsesritual for homoseksuelle, vil ministeren pålægge andre trossamfund, heriblandt muslimerne, det samme vielsesritual, og er det rigtigt forstået, at ministeren har tilkendegivet, at politikerne og Folketinget selv kan udarbejde et vielsesritual?

Skriftlig begrundelse

Ifølge en artikel i Kristeligt Dagblad den 15. oktober 2011 har ministeren været lige ved at melde sig ud af folkekirken, ligesom ministeren har tilkendegivet, at ministeren ikke tror på Gud. Det ville i sig selv være en nyskabelse, at politikere begyndte selv at lave ritualer for den folkekirkelige liturgi. Det rejser spørgsmålet, hvordan ministeren overhovedet forstår folkekirken, om ministeren anser det som sin opgave at påbyde ritualer, og om ministeren ikke har tænkt over, at det vil få folkekirken til at revne på tværs.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Langballe for oplæsningen af spørgsmålet.

Kl. 17:34

Christian Langballe (DF):

Mener ministeren, at det er rimeligt at pålægge folkekirken et vielsesritual for homoseksuelle, vil ministeren pålægge andre trossamfund, heriblandt muslimerne, det samme vielsesritual, og er det rigtigt forstået, at ministeren har tilkendegivet, at politikerne og Folketinget selv kan udarbejde et vielsesritual?

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:34

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Regeringen vil gøre det muligt for de homoseksuelle at blive viet i folkekirken. Forslag til lovændringer vil blive udformet af social- og integrationsministeren i samarbejde med kirkeministeren, da partnerskabsloven og ægteskabsloven hører under social- og integrationsministeren.

Med hensyn til spørgsmålet om at pålægge folkekirken et vielsesritual for homoseksuelle kan jeg sige følgende: Folkekirkens holdning til velsignelse og vielse af homoseksuelle er blevet belyst af udvalget om folkekirken og registreret partnerskab. Det er også blevet belyst i den høring og i den debat, som er fulgt efter udvalgets rapport. Et stort flertal i udvalget anbefaler, at der bliver åbnet op for kirkelig velsignelse af borgerligt indgået partnerskab.

Udvalget var mere delt med hensyn til, om der skulle kunne ske en juridisk gyldighed af vielse af homoseksuelle i folkekirken. Både udvalget og biskopperne har imidlertid understreget, at set fra folkekirken er det velsignelsen, der er det centrale. Der er peget på, at det er politikerne, der skal tage stilling til, om der ud over velsignelsen skal være en juridisk virkning. I høringen har svarene fordelt sig nogenlunde på samme måde.

Hvis Folketinget vedtager, at vielse af homoseksuelle skal kunne foregå i folkekirken, har kirkeministeren pligt til at sørge for, at vi får de nødvendige ritualer. Det betyder ikke, at det er ministeren selv, der skal skrive ritualerne, selvfølgelig gør det ikke det. Det er en tradition, at ritualer udarbejdes af mennesker med teologisk indsigt, og at biskopperne så tager stilling til dem, før kirkeministeren sørger for, at ritualerne bliver autoriseret. Udvalget om folkekirken og registreret partnerskab har udarbejdet forslag til ritualer for kirkelig velsignelse og kirkelig vielse af partnere med samme køn. Biskopperne har tilkendegivet, at de forslag er et godt grundlag for en endelig udformning af ritualer. Der er altså ikke tale om at pålægge folkekirken et ritual. Det kunne vi selvfølgelig aldrig drømme om. Og der er ikke tale om, at Folketinget eller kirkeministeren selv kommer til at udarbejde vielsesritualer.

Med hensyn til spørgsmålet om andre trossamfund skal de selvfølgelig også have mulighed for at foretage vielse og velsignelse af homoseksuelle, men det bør selvfølgelig være op til trossamfundet selv, om de vil bruge den mulighed.

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:37

Christian Langballe (DF):

Ministeren udtaler til Kristeligt Dagblad den 14. oktober om ritualer:

»Ja, men sådan som jeg har oplevet det, så blander politikerne sig jo alligevel. Der var i hvert fald noget med salmebogen, som en af mine forgængere ikke ville sende til autorisation. Vi skal ind at forholde os til en masse ting, og så må vi finde ud af, om det er hensigtsmæssigt, at politikerne blander sig eller ej.«

Ministeren lægger altså op til, at Folketinget og ministeren selv kan lave ritualer. Hvis jeg nu bliver i den samme boldgade som det med salmebogen, så drejer det sig jo ikke om autorisation af salmebogen, men det drejer sig om, at politikerne også selv vil lave salmer. Jeg spørger bare, om det ikke er rigtigt, at der står i Kristeligt Dagblad den 14. oktober, at der faktisk lægges op til, at politikerne kan gå ind og lave et ritual.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:38

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes, at jeg har svaret ganske fint på det spørgsmål, der blev stillet. Og med hensyn til Kristeligt Dagblad synes jeg, at det er en anelse tarveligt på den måde at tage det ud af konteksten, for det her handler ikke om ritualer. I øvrigt vil jeg også sige, at jeg – jeg kan ikke huske, om det var dagen efter, eller om det var dagen efter igen – gik ind og præciserede, at vi aldrig nogen sinde kunne drømme om at gå ind og lave ritualer på den måde. Det har vi nogle andre mennesker til, og det har vi selvfølgelig stor respekt for.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 17:38

Christian Langballe (DF):

Jo, men jeg synes nu klart, at det fremgår, og desuden vil jeg så også sige, at biskopper og forskellige andre kirkefolk jo var ude med udmeldinger den 15. oktober i Kristeligt Dagblad om, at nu mente de, at kirkeministeren skulle klappe hesten. Så jeg er altså ikke den eneste, der har forstået kirkeministerens udmelding på den måde. Men jeg konkluderer så, at det vil sige, at ministeren trækker sin udtalelse tilbage og selvfølgelig overlader det til de folk, der har forstand på det, at lave ritualer for folkekirken.

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:39

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Vi er fuldstændig enige om, at det er dem, som har forstand på det, der skal lave ritualerne. Vi går ind og skaber nogle rammer for folkekirken, og selvfølgelig har vi, som jeg også sagde i min tale, pligt til, når Folketinget beslutter nogle ting, at føre dem ud i livet. På den måde skiller vi tingene ad.

Så har jeg også lige lyst til at tilføje, at det her jo ikke handler om tvang for præster til at vie homoseksuelle. Det er ganske frivilligt, og det synes jeg også er værd at tage i betragtning, for det var også en del af debatten.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Giver den enighed anledning til yderligere spørgsmål?

Hr. Christian Langballe har ikke flere spørgsmål. Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Næste spørgsmål er stillet af hr. Hans Kristian Skibby til ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 17:40

Spm. nr. S 311

32) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvordan ser ministeren, at Danmark skal bidrage i den store internationale styrke, som ministeren i 21. Søndag den 16. oktober 2011 varslede skulle sættes ind i Somalia, og som ministeren mener skal sættes ind efter en eventuel våbenhvile i Somalia?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby for oplæsningen af spørgsmålet.

Kl. 17:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Hvordan ser ministeren, at Danmark skal bidrage i den store internationale styrke, som ministeren i 21. Søndag den 16. oktober 2011 varslede skulle sættes ind i Somalia, og som ministeren mener skal sættes ind efter en eventuel våbenhvile i Somalia?

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:40

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for spørgsmålet. Situationen i Somalia er yderst vanskelig. Den har betydning for regionen og internationalt. Det er en fejlslagen stat med en svag central regering, der er tørke, der er migration, der er pirateri og radikalisering. Der er nogle lyspunkter, bl.a. at al-Shabaab har været nødsaget til at trække sig lidt væk fra Mogadishu, at der er en køreplan for den politiske proces, og at den er underskrevet af overgangsregeringen og de væsentlige regionale enheder.

Der er en fredsbevarende tilstedeværelse i Somalia, det er Den Afrikanske Unions mission, AMISON. Den har fået sit mandat fra FN's Sikkerhedsråd og blev etableret i 2007. Den skal sikre fred og stabilitet, beskytte civilbefolkningen og sikre den politiske proces. FN har for nylig forlænget mandatet frem til den 31. oktober, og det er rigtig svære vilkår, de arbejder under. Det er især tropper fra Uganda og Burundi. De har lidt betydelige tab i forsøget på at sikre stabiliteten, og lad mig derfor understrege og meget markant rose den prisværdige indsats, som AMISON yder i Somalia.

Der er ingen nem løsning på konflikten. Den militære indsats spiller en rolle, men der er behov for politisk engagement og udviklingsbistand. AMISON illustrerer, at de afrikanske lande er klar til selv at gå forrest, når det handler om at løse deres regionale konflikter. Derfor handler diskussionen om Somalia ikke om indsættelse af danske soldater, men om, hvordan man på andre måder fra dansk og international side kan fremme et fredeligt og stabilt Somalia og bistå de afrikanske lande med at løse problemet. Danmark gør allerede meget. Vi støtter AMISON og langsigtede forebyggende indsatser og støtter forsvarskapaciteten i de østafrikanske reaktionsstyrker. Det er afgørende, at AMISON har de her ressourcer, så de kan udfylde mandatet, og her har Danmark fra starten været en aktiv støtte af AMISON. Det vil vi fortsat være, og der pågår overvejelser om, hvorvidt vi fra dansk side kan styrke AMISON yderligere. Tak.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:42

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak for orienteringen fra udviklingsministeren. Grunden til, at jeg har valgt at stille det her spørgsmål i dag, er jo selvfølgelig, at jeg synes, der har været lidt en zigzagskurs, med hensyn til hvad det egentlig var, der var den nye udviklingsministers holdning, specielt i forhold til de medieklip, vi andre har haft fornøjelsen af at orientere os i, eksempelvis det nyhedsindslag, der var i Danmarks Radio, men også artikler, som efterfølgende er blevet bragt, bl.a. i Arbejderen

den 19. oktober. Der er udviklingsministeren bl.a. citeret for følgende:

»Vi skal have løst konflikten i Somalia. Vi skal ind og støtte en våbenhvile, og en stor, fredsbevarende styrke på sigt, sagde ministeren, og henviste til et møde med Kenyas statsminister:

– Han siger lige ud, at det er tid til at gøre, som i Libyen.«

Jeg synes jo netop, den type udtalelser fra en dansk minister giver anledning til en vis form for bekymring, og det er derfor, jeg vælger at stille de her supplerende spørgsmål. For jeg vil gerne være helt sikker på, at det ikke er regeringens politik, at der skal danske styrker ind i Somalia.

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:44

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Jeg kan forsikre spørgeren om, at der ikke er nogen grund til bekymring. Det er ikke regeringens politik, at der skal danske styrker til Somalia. Jeg er mig bekendt ikke blevet interviewet af Arbejderen, men jeg har også i min analyse af den vanskelige situation i Somalia lænet mig op af både en dialog med premierministeren fra Etiopien og premierministeren fra Kenya og de analyser, der bliver lavet af internationale eksperter. De peger entydigt på, at det, der er brug for, er en politisk løsning, en fredsløsning, en støtte gennem udviklingsbistand, og hvis det lykkes at etablere et grundlag for en fredelig løsning i Somalia, bliver der i overgangsperioden brug for en fredsbevarende styrke funderet på AMISON, men på sigt med et betydeligt større troppebidrag, primært tilvejebragt gennem de afrikanske landes egne bidrag. Det er den linje, som regeringen støtter.

Lige nu sikrer mandatet fra AMISON op til 12.000 soldater. Der er p.t. omkring 10.000, så vidt jeg er orienteret, men der er brug for yderligere tropper på den lange bane, hvis der kommer en politisk løsning.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak hr. formand. Det glæder mig da at få den forsikring fra udviklingsministeren, men jeg kan jo ikke svare på, hvor udviklingsministeren har svaret på forskellige spørgsmål. Men det er jo meget normalt, at når man er citeret et sted, i et medie, sker der tit det, at andre medier tager citaterne til sig, og der står ordret her i Arbejderen:

»Jeg tror på våbenhvile og en politisk løsning og på, at vi kan få en fredsbevarende styrke ind, forklarer Christian Friis Bach«.

Det tolker jeg som et klart citat af udviklingsministeren, men hvis ministeren er sikker på, at det er et fejlцитat, og at der ikke skal en fredsbevarende styrke med noget som helst dansk islæt ind, tager jeg selvfølgelig den forsikring til mig.

Så vil jeg gerne spørge til det, at det overvejende skal være en afrikansk styrke. Det var det, som udviklingsministeren netop sagde, nemlig at det eventuelle bidrag, der skulle komme i form af en fredsbevarende styrke, overvejende skulle være afrikanske soldater. Der vil jeg gerne spørge om, hvor den anden del af styrken, som altså ikke er den overvejende del, skal komme fra.

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:46

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak. Jeg tror, at spørgeren er bekendt med, at citater kan udvikle sig i løbet af den proces, de gennemgår i medierne. Jeg står helt ved, at løsningen findes i en våbenhvile, i en politisk proces, og jeg har ikke udtalt, at der skal en fredsbevarende styrke ind, al den stund at jeg ved, at der allerede er en fredsbevarende styrke i Somalia – AMI-SOM, som jeg lige har beskrevet. De fredsbevarende styrker, der er i Afrika – og det er en rigtig opmuntrende historie – bliver jo i høj grad fundet hos afrikanske lande, men der har også været eksempler på asiatiske bidrag. Det har jeg selv oplevet i bl.a. Sydsudan, og det kunne være, at en fremtidig styrke i Somalia også kunne komme til at tage den karakter. Men der er ikke nogle nogen planer, regeringen vil ikke have og har ikke nogen planer om at indsætte danske styrker i en fredsbevarende operation inde i Somalia.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Konklusionen må jo så være, at det, vi skal tro på, må være det, som udviklingsministerens kollega her i Tinget, fru Lone Loklindt, siger. I samme artikel i øvrigt i Arbejderen har hun sagt, at der fra De Radikales side tages afstand fra at sende danske soldater af sted. »Der skal ikke sendes danske styrker af sted«, udtaler fru Lone Loklindt. Jeg er selvfølgelig relativt tilfreds med svaret og håber selvfølgelig også på, at det er den politik, som regeringen agter at udføre i praksis i de kommende år. Tak for svarene.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Har ministeren en yderligere besvarelse?

Kl. 17:48

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Nej, jeg vil bare sige tak for engagementet fra spørgeren i sagen og håber, at vi i fællesskab kan bidrage til, at Danmark fremadrettet yder et stærkt bidrag til at sikre fred og stabilitet på Afrikas Horn.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det.

Næste spørgsmål er også stillet til ministeren for udviklingsbistand af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:48

Spm. nr. S 313

33) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Når ministeren i Jyllands-Posten den 10. oktober 2011 udtalte sig positivt for uddeling af danske skatte kroner i »bloktilskud« til en række ulande, som så efter ministerens opfattelse sagtens kan bruges på nye Mercedesbiler til de politiske magthavere i landene, er det så en politisk linje, som S-R-SF-regeringen agter at støtte i praksis?

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby for oplæsning af spørgsmålet.

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand.

Når ministeren i Jyllands-Posten den 10. oktober 2011 udtalte sig positivt for uddeling af danske skatte kroner i »bloktilskud« til en

række ulande, som så efter ministerens opfattelse sagtens kan bruges på nye Mercedesbiler til de politiske magthavere i landene, er det så en politisk linje, som S-R-SF-regeringen agter at støtte i praksis?

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:48

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for spørgsmålet. Det, som jeg til Jyllands-Posten og andre medier har givet udtryk for, er, at vi gerne ser, at udviklingsbistanden i højere grad end i dag bliver givet som budgetstøtte til Danmarks partnerlande.

Derfor er svaret på spørgsmålet: Ja, regeringen støtter brugen af budgetstøtte. Men vi vil samtidig arbejde aktivt for, hvad vi allerede gør, at regeringerne bliver holdt ansvarlige over for deres egne parlamenter, over for borgerne, i den måde, de bruger pengene på. Vi vil sikre, at borgerne og civilsamfundet kan deltage aktivt, påvirke og kontrollere brugen af pengene, arbejde for frie medier, der kan holde politikerne og magthaverne i ørerne og stå vagt om befolkningens interesser. Det er en effektiv måde at give udviklingsbistand på. Det er sund fornuft, og det er mest udvikling for skatteborgernes penge.

Jeg har ikke sagt, som spørgeren indikerer, at budgetstøtte sagtens kan bruges på biler, men har henvist til et britisk eksempel, hvor det skete. Men hvis en regering indkøber biler og det har været en del af en åben og demokratisk proces og der har været parlamentarisk kontrol og debat, så kan det være i orden. Det er ikke korruption, og det er det naturligvis heller ikke, når vi i Danmark køber biler.

Pointen var, at der, hvor det har ført til en kritisk debat, har det måske tværtimod været med til at styrke kontrollen med regeringen og brugen af pengene. Men det er klart, at vi også skal holde et skarpt øje med, hvordan de her lande bruger budgetstøtten, når vi skal have en løbende og kritisk dialog med regeringen om, at den budgetstøtte skal skabe resultater: mere sundhed, bedre uddannelse. Det er også de gode nyheder, man kan læse ud af de evalueringer af budgetstøtten, der er lavet. Den styrker ejerskabet, styrker de finansielle systemer, og man undgår, at der som i Tanzania er over 40 donorer, der stiller særskilte krav om rapportering af særskilte projekter og dermed underminerer landenes evne og mulighed for faktisk selv at drive landet fremad. Det er ikke effektivt.

Erfaringerne viser, at når man giver budgetstøtte i stedet for, får man en mere effektiv bistand, bedre finanssystemer og øget ansvarlighed. Og de evalueringer, der er lavet, konkluderer, at der ikke er større risiko for korruption ved budgetstøtte end ved andre former for støtte.

Jeg har noteret, at spørgeren vil have, at pengene i højere grad bruges på børn og sundhed og mod børnedødelighed og kan dermed også opmuntre spørgeren med, at det faktisk er præcis det, der sker. Der, hvor man giver budgetstøtte, har man set bedre resultater: Flere børn kommer i skole, sundheden bliver bedre.

Kl. 17:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg takker for ministerens svar. Jeg har nu personligt lidt svært ved at se, hvad nye Mercedesbiler skal gøre godt for f.eks. børnedødeligheden i afrikanske lande.

Når jeg har stillet spørgsmålet, er det jo bl.a. også på grund af udviklingsministerens egne citater, og jeg er nødt til at holde fast i citaterne, fordi jeg går ud fra, at når de står som citater, er det også nog-

le, man kan sige er valide. Det er altså et citat fra Jyllands-Posten, hvor udviklingsministeren bliver citeret for at sige:

»Da briterne for nogle år siden forsøgte sig med budgetstøtte til Zambia, brugte man de første penge på at udstyre alle ministre med en ny Mercedes. Det gav en voldsom kritik. Men hvis der har været en demokratisk proces og en åben diskussion, skal vi ikke sidde i Danmark og beslutte, om de skal købe nye Mercedesbiler.« fastslår udviklingsministeren, der selv har en Mercedes som ministerbil,« – står der tilmed.

Så er det jo, at man godt kan blive en kende i tvivl om, hvad det egentlig er ministeren mener, fordi jeg synes jo faktisk, at citatet taler tydeligt for sig selv, netop at vi ikke skal blande os, som der står. Vi skal ikke blande os i, hvad pengene bliver brugt til, om det er nye Mercedesbiler, eller om det er tømmerk. Der er det jo sådan set, at jeg har behov for at få en klar tilkendegivelse fra ministeren om, om der også her er tale om nogle citater, som er fejlfortolket, eller om det er taget ud af en længere kontekst, eller hvad det egentlig er, vi skal tro.

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:52

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Citatet er et eksempel fra den britiske udviklingsdebat for nogle år siden, hvor den britiske udviklingsminister udtalte præcis det, i lyset af en sag hvor man i Zambia netop købte biler for en del af budgetstøtten. Lad mig sige, at jeg står helt ved de ting, jeg har udtalt, og hvis en regering efter en demokratisk debat vælger at købe biler, kan det være i orden, hvis de er blevet kritiseret, og hvis det har været taget op i parlamentet, og de så ender med alligevel at tage beslutningen. Det gode ved sagen fra Zambia og andre lande har været, at selv om man fokuserer på bilerne, er det min klare vurdering, at efter den sag var demokratiet styrket en smule, kontrollen med regeringen øget, og der ville gå pænt lang tid, før de igen købte biler. Jeg synes ikke, at bilerne var en god idé, men det var et led i en demokratisk debat og opbygning af et samfund, og danske ministre kører også i biler.

Kl. 17:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jo, men altså, nogle mener jo, at Danmark bruger for mange penge på udviklingsstøtte, andre mener, at vi skal bruge endnu flere. Men jeg synes jo, at det første krav, man må stille, er, at pengene bliver brugt på udviklingsstøtteinitiativer, som er til gavn og glæde for civilbefolkningen i de lande, hvor man støtter med danske skatteyderbetalte bidrag. Og der er det altså, at vi fra Dansk Folkepartis side har meget svært ved at se, hvad nye Mercedesbiler skal gøre godt for med hensyn til at højne levestandarden for civilbefolkningen i de underudviklede lande.

Jeg vil gerne spørge ministeren om det, som så er den anden side af spørgsmålet. Det er det med de her bloktilskud, som også står i spørgsmålet. Jeg kan bl.a. se, at Folkekirkens Nødhjælp jo har udtalt sig bekymrende om den her plan fra udviklingsministerens side. Man mener faktisk, at det kan gå frygtelig galt, hvis regeringen begynder at bruge en form for bloktilskudspolitik over for udviklingslande. Er det noget, som ministeren vil reflektere lidt over?

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:54

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Når jeg går ind for øget brug af budgetstøtte i lande, der har en effektiv kontrol med midlerne, og hvor befolkningen og pressen kan kontrollere, at de bruges ordentligt, er det, fordi det giver bedre resultater, det giver mere sundhed, det giver flere børn i skolerne, det giver bedre og øget adgang til rent drikkevand. Det er de positive resultater, jeg synes vi skal fokusere på.

Lad mig også lige anføre, at budgetstøtte jo ikke er en nyskabelse. Det er blevet brugt af VK-regeringen. Der er udbetalt adskillige milliarder i budgetstøtte i finanslove, som Dansk Folkeparti i øvrigt har stemt for. Det her er derfor ikke nyt, men det er effektivt. Det giver, hvis man bruger det rigtigt og stiller krav og kriterier, hver gang man bruger det, bedre resultater, og det er derfor, regeringen foreslår, at vi giver mere budgetstøtte. Tak.

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:55

Hans Kristian Skibby (DF):

Ja, det er da rigtigt, at vi har nogle steder, hvor vi bruger en form for budgetstøtte, det er i en ganske lille del af den danske udviklingsbistand til enkelte lande. Men det, som jeg ligesom har kunnet tolke mig frem til ud fra de meldinger, der har været fra den nye regering og den nye udviklingsminister, er jo, at man i langt højere grad vil benytte sig af de her bloktilskudsmodeller, og der er det bare, at vi bliver sådan lidt bekymret med hensyn til sikringen af, om pengene går målrettet til de initiativer, som de er tiltænkt.

Mange af de lande, som modtager udviklingsstøtte, er jo ikke ligefrem lande, som er kendetegnet ved at have en høj grad af demokrati og offentlig styring og kontrolinstanser, som sikrer, at de penge bliver brugt på den rigtige måde. Mange af landene har en høj grad af anarki og manglende demokrati og selvfølgelig også embedsmisbrug og decideret misbrug af statslige midler. Det er derfor, at vi er stærkt bekymrede, hvis en ny regering vil begynde at bruge en langt højere grad af de 16 mia. kr., som Danmark bidrager med om året, som en form for bloktilskud til flere og flere udviklingslande.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:56

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Det, der sker, hvis man har rigtig mange donorer, der har forholdsvis små og særskilte projekter, er, at det bliver alt for dyrt i administration, og det er min fornemmelse, at spørgeren ikke ønsker, at dansk udviklingsbistand skal gå til alt for dyr administration. Danmark er et af de lande, der bruger budgetstøtte meget lidt, omkring 5 pct., mens man i Europa-Kommissionen ligger helt oppe på 25 pct. og i Storbritannien også ligger betydeligt højere end i Danmark.

Jeg vil gerne igen understrege, at vi ikke gør det her, fordi vi vil købe store biler. Vi gør det, fordi det giver mere sundhed, bedre uddannelse, og vi får en mere effektiv bistand. Man skal så huske, at hvis vi får opbygget den kontrol ude i landene, hvor befolkningen selv kan være med til at kontrollere den danske bistand givet som budgetstøtte, så er det ikke kun den danske bistand, de kan kontrolle-

re, så er det hele statens budget, og det giver samlet langt bedre resultater. Tak.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til kulturministeren af hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 17:58

Spm. nr. S 268

34) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Finder ministeren det rimeligt, at 85 pct. af de anvendte kulturstøtte-midler går til kulturprojekter i hovedstadsområdet?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af en artikel på DR's hjemmeside, den 13. september 2011 kl. 07.44. »Teaterchef: København får alt for meget. Politikerne har under valgkampen forsømt at komme med et bud på, hvordan man stopper, at al kultur bliver centraliseret i København. Lederen af Randers Egns Teater, Peter Westphael, mener, at det skævvrider Danmark, at omkring 85 procent af alle kulturkronerne bliver givet til hovedstadsområdet. Peter Westphael peger på, at mange danskere på den måde kommer til at betale for kultur, som de aldrig vil se. Kulturkroner smitter af. Men han mener også, at kulturkronerne i provinsen er givet godt, fordi kultur har en afsmittende virkning på hele byen. Han peger, at Randers har gavn af, at der nu bor 3-4 skuespillere i byen, der mødes med andre og er involveret i forskellige ting. Det skaber en identitet og et medejerskab af den kunstneriske institution, og det kæmper jeg rigtig meget for. På et eller andet tidspunkt ender det med, at Kulturdanmark ikke bliver større, end hvad du kan nå på stilethæle fra Kongens Nytorv, siger Peter Westphael. [...]«.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 17:58

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det, formand. Mit første spørgsmål er: Finder ministeren det rimeligt, at 85 pct. af de anvendte kulturstøttemidler går til kulturprojekter i hovedstadsområdet?

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 17:58

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Tak til hr. Michael Aastrup Jensen for spørgsmålet. Nu er det jo ikke en selvstændig kulturpolitisk målsætning, at kulturstøtten skal fordeles skævt eller i særlig grad tilgodese hovedstadsområdet. Det er det ikke for den nuværende regering, og jeg går heller ikke ud fra, at det har været tilfældet de seneste 10 år under Venstres regeringsledelse. Det kan derfor være rimeligt at spørge hr. Michael Aastrup Jensen: Hvis Venstre mener, at der er en skæv fordeling af kulturstøtten, hvorfor har Venstre og den tidligere regering så ikke gjort noget for at rette op på det? Venstre har haft 10 år til at finde ud af, om der skal gøres noget og i givet fald finde ud af, hvordan det skal gøres.

Når det er sagt, kan jeg ikke helt genkende det billede, som tegnes af, hvor stor en andel af kulturstøtten der går til hovedstadsområdet. Et par fakta: Den samlede offentlige kulturstøtte inklusive licensmidler udgør årligt ca. 20 mia. kr. Knap halvdelen af disse mid-

ler, 9 mia. kr., fordeles af kommunerne, og støtten fordeles her i sagens natur til hele landet. 4 mia. kr. af licensmidlerne går til radio og tv. Det er også kulturstøtte, som i allerhøjeste grad kommer hele landet til gode. Og de sidste 7 mia. kr. er til statslig kulturstøtte. Vi bruger to tredjedele af de 7 mia. kr. til drift af kulturinstitutioner, hvoraf mange findes i hovedstaden, men der er ikke tale om 85 pct. 65 pct. er et mere rigtigt tal. Det skyldes, at en lang række af de nationale kulturinstitutioner ligger i hovedstaden.

Gentagne undersøgelser har vist, at den danske befolkning ikke er i tvivl om, at vi skal opretholde Nationalmuseet, Det Kongelige Teater, Det Kongelige Bibliotek, Statens Museum for Kunst og Statens Arkiver. Det er heller ikke mit indtryk, at Venstre mener, at disse institutioner skal afskaffes eller skal flytte postadresse.

Kunststyrelsen har opgjort, at 44 pct. af Statens Kunstråds støtte til kultur går til hovedstadsregionen, men vi bruger også mange statslige midler til at fremme kulturtilbud i hele landet. Stat og kommune finansierer sammen biblioteker, museer, teatre, musikskoler, landsdelsorkestre og rytmiske spillesteder, og det sikrer en god spredning af kulturtilbuddene.

Jeg vil meget gerne drøfte de kulturpolitiske prioriteringer med alle Folketingets partier, og jeg glæder mig rigtig meget til samarbejdet om kulturpolitikken. Det er min ambition, at vi i disse drøftelser fra sag til sag må overveje, hvordan kulturstøtten kan komme så mange borgere til gode som muligt, uanset hvor i landet de befinder sig.

Kl. 18:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 18:00

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak til ministeren for svaret, især for den sidste del, hvor jeg selvfølgelig er rigtig positiv over, at ministeren vil indbyde til en snak om, hvordan vi får en bedre fordeling af kulturmidlerne, så der bliver en bedre balance i det, hvis man kan sige det på den måde. Det er især set i lyset af den baggrund, som kulturministeren har, nemlig at tingene ikke kun skal foregå København – det går jeg ud fra at kulturministeren er enig i – men også skal foregå i f.eks. Jylland.

Grunden til, at tallet kommer frem i mit spørgsmål, er jo, at det kom op i valgkampen, hvor der var flere ledende kulturpersonligheder, som kom med tallet på de 85 pct. Hvis man så spørger rundt omkring om, hvad det præcise tal er, lader det til at stå lidt hen i det uvisse, men at det i hvert fald er langt hovedparten af midlerne, der bliver brugt i hovedstadsområdet. Jeg har brugt tallet på de 85 pct., fordi det som sagt kommer fra flere kulturpersonligheder. Men hvis ministeren har et tal på 65 pct., håber jeg da meget, at det er noget, som vi i Folketinget kan få lov til at se hvorledes ministeren er kommet frem til. Det synes jeg kunne være rigtig interessant.

Men lige meget hvad ændrer det ikke ved det billede af, at vi har en skævvridning. Det er også en skævvridning, som vi jo desværre allerede har set ministeren bære ved til bålet med gennem diskussionen om symfoniorkestrene. Vi har allerede set, at der er nogle kulturinstitutioner, som spiller en stor regionalpolitisk rolle, men hvor ministeren jo har været ude at sige, at dem kunne man godt tage nogle penge fra ved at lukke nogle orkestre. Det vil jo have en negativ regional betydning for de her områder. Hvis man f.eks. lukker Sønderjyllands Symfoniorkester, vil det jo betyde, at hele Sønderjylland altså ikke vil have en adgang til den klassiske musik, men at de skule rejse enten til Odense eller Århus eller måske endda helt til København for at kunne opleve den.

Derfor synes jeg, at det kunne være interessant at have den her debat, og som ærligt sagt i starten vil jeg være glad, hvis kulturministeren mener det alvorligt, at vi skal have en snak om, hvordan vi sikrer, at der bliver en så god balance som overhovedet muligt i for-

delingen af kulturmidlerne, for det må være det, der er målet for os alle sammen. Er kulturministeren ikke enig i det?

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 18:02

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Nu rejser Venstres kulturordfører flere spørgsmål i den her sammenhæng. Jeg vil allerførst sige, at der i går var et langt samråd i Kulturudvalget – det var på 1½ time – hvor nogle af de samme spørgsmål var på dagsordenen. Kulturministeriet, kulturministeren og regeringen ønsker, at så mange borgere som muligt får adgang til de kulturtilbud, der er i landet. Det er der ingen tvivl om.

Nu bliver spørgsmålet om landsdelsorkesteret i Sønderjylland helt konkret nævnt, og jeg kan sige, at kulturministeren ikke har nogen ambitioner om, at landsdelsorkesteret i Sønderjylland skal få dårligere vilkår, end det har i dag. Jeg ønsker i det hele taget, at kulturlivet som sådan får bedre vilkår.

Der skal selvfølgelig være en ordentlig prioritering. Det er både i forhold til den diskussion, som spørgeren rejser, om, hvordan mange får mulighed for at få adgang til kulturtilbuddene, og i forhold til at få en balance på de enkelte kulturområder. Det er jo så også det, som ministeren, undertegnede, har gjort ved at sætte fokus på spørgsmålet om klassisk og rytmisk musik. Det er en legitim diskussion, og jeg glæder mig som sagt til også at tage diskussionen fremadrettet.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 18:04

Michael Aastrup Jensen (V):

Det var jo desværre ikke et svar på, om den 65-procents-beregning er noget, vi kan få oversendt, men det svar håber jeg at jeg kan få i tredje runde, for det er noget, jeg synes kunne være rigtig interessant – også som baggrund for den dialog, som ministeren indkalder til, og som jeg som sagt ser frem til med glæde.

Men det ændrer stadig væk ikke ved det faktum, at vi bliver nødt til at se på: Hvad er det, der skaber en kulturel balance på landkortet? Det er selvfølgelig, at der også er rytmisk musik; det er selvfølgelig, at der er spillesteder, og der skabte den tidligere regering jo også med bred støtte gode muligheder for den rytmiske musik. Men det gælder selvfølgelig også i forhold til den klassiske musik, bare for at tage den som eksempel; det gør det også i forhold til museer; og det gør det i forhold til teatre osv. Men for at holde fast i den debat, som kulturministeren jo selv startede før valget, vil jeg sige, at jeg også håber, at kulturministeren er enig i, at hvis man har nogle forskellige ønsker inden for f.eks. den klassiske musik, så er det også vigtigt, at der stadig væk er en regional betydning i forhold til det, sådan at man også, selv om man kommer lidt uden for de store universitetsbyer, stadig væk har det tilbud. Er ministeren enig i det?

Kl. 18:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 18:05

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Allerførst vil jeg sige, at ordføreren selvfølgelig kan få de tal, som jeg refererer til, og jeg vil meget gerne sørge for, at ministeriet sender tallene, som jeg har brugt her i svaret, selvfølgelig vil jeg det.

I forhold til hele diskussionen om, hvordan vi sikrer et rigt kulturliv, vil jeg sige, at både spørgeren og svareren jo har kommunale

rødder uden for hovedstaden, og jeg ved, at ordføreren har været borgmester i en god provinsby, nemlig Randers, og selvfølgelig har kigget på, hvad det er, der sker i København, og det samme har jeg gjort i min tid som kommunalpolitiker i Aarhus. Det ændrer så bare ikke ved, at en stor del af befolkningen bor i København, og som jeg også nævnte i starten, ligger en lang række af de bærende kulturinstitutioner i København, og det er derfor, vi får den her økonomiprioritering, som jeg også gennemgik. Men som sagt er jeg fuldstændig enig med spørgeren i, at vi skal være opmærksomme på den her problemstilling, og noget af det første, jeg også har gjort, er, at jeg faktisk er taget ud i provinsen. Jeg skal til både Sønderborg, Esbjerg og Aarhus i næste uge, så som sagt er optikken der.

Kl. 18:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 18:06

Michael Aastrup Jensen (V):

Det er positivt at høre, for hvis jeg skal prøve at lave en kobling til et samråd, vi havde i går, må jeg jo indrømme, at jeg klart anerkender, at der er forskel på Københavns kulturtilbud og Aarhus' og for den sags skyld Randers' kulturtilbud – selvfølgelig er der det, og det skal der også være. Men lad os tage en stor institution, som vi alle sammen kender, og som vi snart skal forhandle om, nemlig Det Kongelige Teater. Det Kongelige Teater får ca. 800 mio. kr. i tilskud. De laver en lang række forskellige kulturelle tilbud, som jeg tror en lang række danskere egentlig gerne vil have øjnene op for. Derfor lavede man jo også en aftale om en turnéforpligtelse, hvor de skulle rejse land og rige rundt, så man også i Randers kunne se Det Kongelige Teater. Der har kulturministeren jo talt om – og det var bl.a. det, vi sad i et samråd om – at man skulle diskutere, tror jeg ordvalget var, om det stadig væk skulle være lige så stort et krav i fremtiden.

Er kulturministeren ikke nervøs for, ligesom jeg er, at hvis man lidt begynder så at sige at lade det være op til kunstnerne selv, deriblandt Det Kongelige Teater, om de vil påtage sig den her turnéforpligtelse, så står det måske ikke øverst på deres liste, at de skal komme til Randers for at lave teaterforestillinger og lignende, og at vi derfor vil risikere, at nogle af de kulturtilbud, som man ellers skulle tage til København for at opleve og også se, hvad det er, ens skattekroner går til, vil man så ikke kunne se i sin by fremover, hvis man fjerner den turnéforpligtelse?

Kl. 18:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 18:07

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Allerførst vil jeg sige, at Det Kongelige Teater får ca. 500 mio. kr. i støtte og ikke 800 mio. kr. Det er trods alt en forskel på 300 mio. kr., og det er også en slat penge.

Så vil jeg sige, at det faktisk er Det Kongelige Teaters egne ambitioner at komme ud i landet. Jeg spurgte i en samtale med ledelsen af teatret ind til deres overvejelser om deres turnéambitioner, og det var et klart signal fra ledelsen af Det Kongelige Teater, at de ønskede at komme ud, både fordi de syntes, det var en del af deres forpligtelse, og fordi de rent faktisk fandt det kunstnerisk interessant. De brugte eksemplet, at de senest har haft skuespillet »Stuepigerne« på turné med stor, stor fornøjelse for skuespillerne og ikke mindst for det publikum, der er ude i provinsen. Så jeg er fuldstændig sikker på, at Det Kongelige Teater er rigtig, rigtig glade for at have forpligtelsen, men det er faktisk også drevet af lyst.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste og sidste spørgsmål i øvrigt er også stillet til kulturministeren af hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 18:08

overordentlig stor vægt på at respektere de kunstkyndige udvalgs autonomi og herunder sikre, at der ikke sker politisk styring af kunsten.

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 18:10

Spm. nr. S 326

35) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Vil ministeren konkretisere, hvad han mener kan betegnes som kulturel og kunstnerisk kvalitet, idet ministeren i sit kulturoplæg »Kulturens Marshallplan« gør rede for, at netop dette er ministerens målestok for ethvert kulturpolitisk spørgsmål?

Skriftlig begrundelse

Ministeren skriver følgende i sit kulturoplæg »Kulturens Marshallplan«, side 1: »I mit virke som kulturpolitiker har jeg altid haft to målestokke for ethvert kulturpolitisk spørgsmål. Øger det den kulturelle og kunstneriske kvalitet - og hjælper det nye talenter med nye ideer på vej.« Det fremgår dog ikke, hvad der kan betegnes som kulturel og kunstnerisk kvalitet. Derfor bedes ministeren konkretisere, hvad der efter hans overbevisning kan betegnes som kulturel og kunstnerisk kvalitet.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 18:08

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren konkretisere, hvad han mener kan betegnes som kulturel og kunstnerisk kvalitet, idet ministeren i sit kulturoplæg »Kulturens Marshallplan« gør rede for, at netop dette er ministerens målestok for ethvert kulturpolitisk spørgsmål?

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 18:09

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Tak til hr. Michael Aastrup Jensen for spørgsmålet. Der er jo tale om et spørgsmål, som der er rigtig mange meninger om, og som også vi politikere har mange interessante diskussioner om. Samtidig er det efter min mening vigtigt at fastholde, at spørgsmålet er underlagt armslængdeprincippet, når vi taler om støtte til kunsten.

Jeg tillader mig i øvrigt at udtrykke min glæde over den store opmærksomhed, som »Kulturens Marshallplan« fortsætter med at tiltrække sig. Jeg er navnlig glad for, at spørgeren tager spørgsmålet om vigtigheden af den kulturelle og kunstneriske kvalitet op, for det er noget, som jeg lægger stor vægt på. Grundlæggende mener jeg, at kulturel og kunstnerisk kvalitet altid må defineres i forhold til det konkrete værk. Af samme grund er det efter min mening ikke muligt at opstille en universelt gyldig, generel definition på kulturel og kunstnerisk kvalitet.

Når det gælder kunststøtten, vurderes kunstnerisk kvalitet dog efter min klare opfattelse ikke bedst af politikere som jeg selv, men af personer med faglig ekspertise, erfaring og indsigt i de enkelte kunstarter. I den danske model for kunststøtte er denne ekspertise som bekendt placeret i kunstkyndige udvalg i Statens Kunstråd og Statens Kunstfond, som træffer deres beslutninger på basis af kunstfaglige vurderinger og uafhængigt af politisk styring. Jeg lægger

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for svaret. Det er fuldstændig rigtigt, at vi har interesseret os meget – og det tror jeg mange har – for det, ministeren skrev, før han blev minister, nemlig den såkaldte »Kulturens Marshallplan«. Det er jo en god måde at prøve at gå lidt mere ned i dybden end den meget løse, vage formulering, der er i regeringsgrundlaget i forhold til kulturområdet. Derfor prøver vi at blive lidt klogere, med hensyn til hvad den nye kulturminister gerne vil i forhold til de her ret konkrete emner. Det her er jo, som ministeren selv er inde på, et rigtig stort emne: Hvad er kultur, hvad er kunst? Jeg synes jo, at ministeren, selv om ministeren trækker lidt i land i dag – det kan jeg da godt høre – altså var lidt mere klar i sin Marshallplan, nemlig med hensyn til at det skal have en kunstnerisk værdi, og at det skal have en kunstnerisk kvalitet.

Lad os tage et eksempel, som var fremme for et år siden, og som jeg kender ret godt, fordi det også er lokalt. Det er Manzoni's lort på dåse, som det hedder på dansk. Det hedder noget meget finere på italiensk, men da jeg ikke kan italiensk, vil jeg ikke prøve det. Det handler simpelt hen om, at kunsten for 50 år siden valgte at putte sin egen afføring på dåse, og det er nu såkaldt kultur. Så der er i dag to kunstmuseer, deriblandt Randers Kunstmuseum, som simpelt hen har købt det og fremviser det ved festlige lejligheder. Synes ministeren, at det er kunst?

Kl. 18:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 18:11

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Som sagt vil jeg slet ikke gå ind i den diskussion. Der er en faglig vurdering af det, og så kan der være spørgerens og undertegnede egne subjektive vurderinger af, om man kan lide den kunst, man møder, i det her tilfælde på Randers Kunstmuseum. Så mit svar er, at jeg har stor respekt for armslængdeprincippet, også i den her sammenhæng. Jeg vil lade de fagligt kyndige vurdere, om man kan karakterisere det pågældende værk som kunst eller ikkekunst. Heldigvis har vi friheden til at mene lige nøjagtig, hvad vi selv mener som borgere, og det kan jeg så også høre at spørgeren gør.

Kl. 18:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 18:12

Michael Aastrup Jensen (V):

Men jeg synes, at ministeren slipper lige lidt for nemt om ved det. Ministeren skriver jo selv i sin Marshallplan: »I mit virke som kulturpolitiker har jeg altid haft to målestokke for ethvert kulturpolitisk spørgsmål. Øger det den kulturelle og kunstneriske kvalitet...«.

Derfor synes jeg jo godt, at man kan spørge om – det kan da godt være, at det bare er, fordi jeg er jyd og ny kulturordfører – om så at sige afføring på dåse øger den kulturelle og kunstneriske kvalitet. Man kan selvfølgelig sige, at det er lidt sjovt at diskutere, men det er også lidt mere alvorligt end som så, for der er også statskroner i det her. Det er jo også et spørgsmål om, hvad ens skattekroner går til.

Jeg anerkender klart, at vi har armslængdeprincippet, men det må også være sådan, at der skal være mening med galskaben. Så synes jeg også godt, når man har så fine ord, som man har skrevet i sin Marshallplan, om den kunstneriske og kulturelle kvalitet, altså at det skal det øge, hvis man taler om kultur, at vi kan være meget ærlige og spørge, om ministeren så synes, at som sagt afføring på dåse gør det.

Kl. 18:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 18:13

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Det er jo dejligt at have den her samtale mellem to gode jyder; det vil jeg da gerne sige tak for, også i forbindelse med om man synes, at det pågældende værk er god kunst eller dårlig kunst.

Jeg synes jo, at det, der er interessant med kunst i det hele taget, er, at den kan rejse spørgsmål og provokere og udfordre. Der er ingen tvivl om, at det pågældende værk, lige siden det blev sat på et kunstmuseum, i den grad har skabt debat om, hvad kunst er, og hvad kunst ikke er. Jeg synes faktisk, at man må tillægge værket den kvalitet, at selv i dag klokken 18.30 en god aften her på Christiansborg står vi og diskuterer, om det pågældende værk er kunst eller ikke-kunst. Det synes jeg faktisk i sig selv har en kvalitet.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, og det er jo endda to jyder, der står og diskuterer det, en ekstra kvalitet.

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 18:14

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Det er også det argument, jeg har hørt fra andre såkaldt kulturelle eksperter: at når man kan diskutere noget, er det kunst eller kultur i sig selv. Men grunden til, at jeg tager det op, er jo også, at det er en diskussion, som vi også kommer til at have senere hen i forbindelse med hele spørgsmålet om kunststøtte, hele spørgsmålet om, om der skal laves nogle politiske rammebeslutninger, om der skal være nogle krav til det, når man får nogle skattekroner, eller ej.

Så selv om det selvfølgelig kan lyde lidt ligegyldigt, når man tager den her sag op, synes jeg, den er meget sigende for den fremtidige debat, vi forventeligt kommer til at tage meget snart, nemlig om, om man bare skal kunne give midler til alt, så længe man kan kalde det kultur. Hvis jeg nu river det her stykke papir over, og fordi vi har talt om det kl. 18.30 i Folketinget, er det så kultur, altså fordi der så er en diskussion om det? Eller skal der gælde nogle andre værdier?

Det er grunden til, at jeg synes, debatten er vigtig, og derfor vil jeg da også håbe – ligesom ministeren var meget venlig i forbindelse med det andet område, vi diskuterede tidligere – at når vi diskuterer kunststøtten, og det var også derfor, jeg tog fat i det gamle citat, så tager vi også den helt overordnede diskussion om, om vi også skal til at sætte nogle rammebetingelser for den fremtidige støtte.

Kl. 18:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren. Det er store spørgsmål, men der er altså kun 1 minut, vil jeg lige gøre opmærksom på, til den sidste besvarelse fra ministeren.

Ministeren.

Kl. 18:15

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg vil bare sige, at jeg ser frem til den diskussion, vi som sagt har foran os. Den pågældende høringsproces i forbindelse med Lars

Liebst-rapporten går i gang nu, og der vil vi jo komme til at diskutere, om vi har det kunststøttesystem, som vi har fortjent; det får vi rig lejlighed til der. Grundlæggende mener jeg, at vi som politikere skal lægge de overordnede rammer for kunststøtten, og så er det som sagt fagfolk, der rent faktisk skal give bevillingerne.

Kl. 18:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Dermed er spørgetiden også afsluttet.

Kl. 18:16

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 27. oktober 2011, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:17).